

MINISTARSTVO PRAVOSUĐA

Nacrt
Prijedlog Zakona broj_____

KONACNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
OVRŠNOG ZAKONA

Zagreb, svibanj 2005 g.

KONACNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOGA ZAKONA

Clanak 1.

U Ovršnom zakonu («Narodne novine» broj 57/96., 29/99., 42/00., 173/03., 194/03. i 151/04.) članak 1. mijenja se i glasi:

«(1) Ovim se Zakonom uređuje postupak po kojemu sudovi i javni bilježnici provode prisilno ostvarenje tražbina na temelju ovršnih i vjerodostojnih isprava (ovršni postupak) te postupak po kojemu sudovi i javni bilježnici provode osiguranje tražbina (postupak osiguranja), ako posebnim zakonom nije drugačije određeno.

(2) Ovim se Zakonom uređuju i materijalnopравни odnosi koji se zasnivaju na temelju ovršnih postupaka i postupaka osiguranja iz stavka 1. ovoga članka.»

Clanak 2.

U članku 2. točki 11. na kraju teksta umjesto točke stavlja se zarez i dodaju se točke 12. i 13. koje glase:

«12. izraz «banka» označava banku i svaku drugu pravnu osobu koja obavlja poslove platnoga prometa,

13. izrazi «javno ovjеровљена isprava» ili «ovjеровљена isprava» označavaju ispravu na kojoj je potpis neke osobe ovjеровio javni bilježnik ili koja druga osoba ili tijelo s javnim ovlastima.»

Clanak 3.

U članku 5. stavci 3. i 4. mijenjaju se i glase:

«(3) Ako se pravomoćno rješenje o ovrси određenim sredstvom ili na određenom predmetu ne može provesti, ovrhovoditelj može radi namirenja iste tražbine predložiti novo sredstvo ili predmet ovrhe. U tom slučaju sud će donijeti novo rješenje o ovrси i nastaviti ovrhu na temelju toga rješenja. Ovrha određena prijašnjim rješenjem o ovrси obustaviti će se ako ovrhovoditelj povuče ovršni prijedlog u povodu kojega je ona određena ili ako za to budu ispunjeni drugi zakonom predviđeni razlozi.

(4) Ako ovrhovoditelj u roku od dva mjeseca od obavijesti suda o nemogućnosti provedbe ovrhe ne podnese prijedlog iz stavka 3. ovoga članka, ovrha će se obustaviti.»

Iza stavka 4. dodaju se stavci 5., 6., 7., 8. i 9. koji glase:

«(5) Smatrat će se da je ovrhovoditelj podnio prijedlog iz stavka 3. ovoga članka ako je u roku iz stavka 4. ovoga članka zatražio davanje prokazne izjave, odnosno prokaznog popisa imovine. Nakon što prokazna izjava, odnosno prokazni popis imovine bude položen, ovrhovoditelj je dužan u daljnjem roku od dva mjeseca predložiti ovrhu drugim sredstvom ili na drugom predmetu ovrhe. U protivnom ovrha će se obustaviti.

(6) Žalba protiv novoga rješenja o ovrsi iz stavka 3. ovoga clanka ne može se izjaviti iz razloga zbog kojih se mogla izjaviti protiv prijašnjeg rješenja o ovrsi.

(7) Žalba nakon proteka roka protiv novoga rješenja o ovrsi iz stavka 3. ovoga clanka može se podnijeti samo ako su razlozi zbog kojih se podnosi nastali nakon vremena kad se više nisu mogli iznijeti u roku za žalbu protiv prethodnoga rješenja o ovrsi.

(8) Glede sudskih pristojbi, prijedlog i rješenje o ovrsi iz stavka 3. ovoga clanka ne smatraju se novim prijedlogom i rješenjem.

(9) Određivanje ovrhe novim sredstvom ili na novom predmetu te njezina provedba smatrat će se prigodom vrednovanja obujma sudackoga rada novim ovršnim predmetom.»

Clanak 4.

U clanku 7. stavku 1. rijeci: «pisanih sastava» zamjenjuju se rijecju: «pismena».

Clanak 5.

U clanku 8. stavku 1. u trecjoj recenici rijeci: «pisanog sastava koji» zamjenjuju se rijecima: «pismena koje». U cetvrtoj recenici rijeci: «pisanog sastava» zamjenjuju se rijecju: «pismena».

U stavku 3., u prvoj, trecjoj i cetvrtoj recenici rijeci: «pisani sastavi» zamjenjuju se rijecju: «pismena». U petoj recenici rijeci: «svi pisani sastavi položeni» zamjenjuju se rijecima: «sva pismena položena».

U stavku 4., u prvoj recenici rijeci: «pisani sastav» zamjenjuju se rijecju: «pismeno». U drugoj recenici rijeci: «Ako se pisani sastav ne podigne» zamjenjuju se rijecima: «Ako pismeno ne bude podignuto».

U stavku 5. rijeci: «pisani sastav» zamjenjuju se rijecju: «pismena».

U stavku 6. rijeci: «pisani sastav» zamjenjuju se rijecju: «pismeno».

Clanak 6.

Clanak 11. mijenja se i glasi:

«(1) Protiv rješenja donesenoga u prvom stupnju može se izjaviti žalba, ako ovim Zakonom nije drukcije određeno.

(2) Protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave može se podnijeti prigovor.

(3) Žalba se izjavljuje u roku od osam dana od dostave prvostupanjskoga rješenja, ako ovim Zakonom nije drukcije određeno.

(4) Žalba ne odgoda provedbu rješenja, ako ovim Zakonom nije drukcije određeno.

(5) Protiv zaključka nije dopušten pravni lijek.

(6) Ako je protiv rješenja dopuštena žalba, sud će, ako nije ovlašten postupiti prema odredbi članka 47. stavka 1. ovoga Zakona, spis sa žalbom dostaviti drugostupanjskom sudu. Ako je moguće nastaviti s provedbom ovrhe do donošenja odluke drugostupanjskog suda, prvostupanjski sud će drugostupanjskom sudu dostaviti preslik spisa sa žalbom. Dok drugostupanjski sud ne donese odluku o žalbi, prvostupanjski sud poduzimat će one radnje koje je ovlašten poduzimati prije pravomocnosti pobijanoga rješenja, ako ovim Zakonom nije drukcije određeno.»

Članak 7.

U članku 12. stavak 1. mijenja se i glasi:

«(1) U ovršnom postupku i postupku osiguranja dopuštena je samo revizija iz članka 382. stavka 2. Zakona o parničnom postupku («Narodne novine», broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., i 117/03.). Ponavljanje postupka nije dopušteno, osim u slučaju iz članka 54. stavka 7. ovoga Zakona.»

Članak 8.

U članku 14. stavak 3. mijenja se i glasi:

«Troškove postupka koji je sud pokrenuo po službenoj dužnosti prethodno predumjmljuje sud iz svojih sredstava.»

Članak 9.

U članku 15. stavak 1. mijenja se i glasi:

«(1) Kad je ovim Zakonom propisano davanje jamcevine, ona se daje u gotovom novcu. Iznimno, sud može odobriti davanje jamcevine u obliku bankarske garancije, vrijednosnih papira koji imaju burzovnu vrijednost te dragocjenosti čiju je vrijednost lako utvrditi na tržištu i koje se mogu brzo i jednostavno unovčiti.»

U stavku 2. iza riječi: Hrvatska» stavlja se zarez, a riječi: «i jedinice lokalne samouprave i uprave» zamjenjuju se riječima: « općine, gradovi i županije», dok se riječ: «osiguranje» zamjenjuje se riječju: «jamcevinu».

U stavku 3. iza prve rečenice dodaje se druga rečenica koja glasi: «Ako su kao jamcevina ponudeni nematerijalizirani vrijednosni papiri sud će ovjerovljenu izjavu osobe koja daje jamcevinu da je suglasna da se radi osiguranja tražbine za koju se daje jamcevina upiše založno pravo bez odgode dostaviti središnjoj depozitarnoj agenciji, radi upisa založnog prava, uz točnu naznaku količine i vrste vrijednosnica, te osobe založnog dužnika i založnog vjerovnika.»

U stavku 4. riječi: «osiguranje dano» zamjenjuju se riječima: «jamcevina dana», a riječi: «toga osiguranja» zamjenjuju se riječima: «te jamcevine».

Clanak 10.

U clanku 16. iza stavka 15. dodaje se stavak 16. koji glasi:

«(16) Žalba iz stavka 15. odgoda ovršnost rješenja.»

Clanak 11.

U clanku 16.a stavak 2. mijenja se i glasi:

«(2) Ako je ovrha radi naplate novcane tražbine ostala bez uspjeha zato što se nisu našli predmeti ovrhe na kojima bi se ovrha mogla provesti, ili zato što su nadeni samo takvi predmeti koji ocito nisu dovoljni za namirenje ovrhovoditeljeve tražbine s obzirom na njihovu neznatnu vrijednost, ili predmeti koji su već opterećeni založnim pravima trećih, ili predmeti koje druge osobe traže za sebe, ovršenik mora, na prijedlog ovrhovoditelja, podnijeti sudu popis svoje imovine (prokazni popis imovine). Taj je popis ovršenik dužan sastaviti i podnijeti sudu u roku koji mu sud odredi rješenjem iz stavka 7. ovoga clanka u dva primjerka s odgovarajućim prilogima.»

Clanak 12.

Iza clanka 16.a dodaje se clanak 16.b i naslov iznad njega koji glase:

«Dužnost davanja podataka o dužniku»

Clanak 16.b

(1) Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje dužan je, u roku od osam dana, na zahtjev osobe koja tvrdi da namjerava pokrenuti ovršni postupak ili postupak osiguranja dati podatke o tome je li neka fizička osoba osiguranik u Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, po kojoj osnovi (radni odnos, samostalna profesionalna djelatnost, obrt ili samostalna djelatnost poljoprivrede) i kod koga, odnosno prima li mirovinu, invalidninu ili koju drugu stalnu naknadu o kojoj vodi evidenciju.

(2) Ministarstvo unutarnjih poslova dužno je, u roku od osam dana, na zahtjev osobe koja tvrdi da namjerava pokrenuti ovršni postupak ili postupak osiguranja iz evidencije o motornim vozilima dati podatke o tome je li neka osoba upisana kao vlasnik motornog vozila te o vrsti, marki, tipu, modelu, godini proizvodnje, registarskom broju motornog vozila i postojanju tereta na tom vozilu.

(3) Financijska agencija dužna je, u roku od osam dana, na zahtjev osobe koja tvrdi da namjerava pokrenuti ovršni postupak ili postupak osiguranja dati podatke o racunu za redovno poslovanje nekog poslovnog subjekta, a ako ih ima više - o racunu za redovno poslovanje kojeg je taj subjekt odredio kao racun na kojem će se izvršavati nalozi za plaćanje zakonskih obveza i javnih prihoda, nalozi za naplatu vrijednosnih papira i instrumenata osiguranja plaćanja te nalozi s naslova izvršenja sudskih odluka i drugih ovršnih isprava (glavni racun).

(4) Na zahtjev suda osoba za koju ovrhovoditelj tvrdi da je ovršenikov dužnik ili da se

neki dijelovi njegove imovine nalaze kod nje dužna je u roku od osam dana izjasniti se o tome ima li ovršenik i kakvu tražbinu protiv nje, odnosno nalaze li se i koji dijelovi njegove imovine kod nje.

(5) Podnositelj zahtjeva iz stavka 1., 2. i 3. ovoga clanka dužan je u zahtjevu za davanje podataka navesti tražbinu radi cijeg ce ostvarenja ili osiguranja pokrenuti ovršni postupak odnosno postupak osiguranja te priložiti ispravu na kojoj se ona temelji.

(6) Osobe i tijela iz stavka 1. do 4. ovoga clanka ne smiju obavijestiti dužnika o tome da su traženi podaci o njegovoj imovini.

(7) Ovrhovoditelj ima pravo na naknadu štete koju je pretrpio zbog povrede dužnosti iz stavka 1. do 4. i 6. ovoga clanka.»

Clanak 13.

Clanak 21 .mijenja se i glasi:

Ovršne isprave jesu:

1. ovršna sudska odluka i ovršna sudska nagodba,
2. ovršna odluka arbitražnog suda,
3. ovršna odluka donesena u upravnom postupku i ovršna nagodba sklopljena u upravnom postupku ako glase na ispunjenje novcane obveze, ako zakonom nije drugacije određeno,
4. ovršna javnobilježnička odluka i ovršna javnobilježnička isprava,
5. nagodba sklopljena u postupku pred sudovima casti pri komorama u Republici Hrvatskoj,
6. druga isprava koja je zakonom određena kao ovršna isprava.»

Clanak 14.

Iza clanka 23. dodaje se clanak 23.a i naslov iznad njega koji glase:

«Ovršnost prvostupanjskih sudskih odluka

Clanak 23.a

(1) Prvostupanjska sudska odluka kojom se fizickoj osobi koja ne obavlja registriranu djelatnost nalaže isplata tražbine cija glavnica ne prelazi 1.000,00 kuna, odnosno kojom se fizickoj osobi koja obavlja registriranu djelatnosti u pravnoj stvari u vezi s tom djelatnošću ili pravnoj osobi nalaže isplata tražbine cija glavnica ne prelazi 5.000,00 kuna postaje ovršna u roku od osam dana od dana dostave osobi kojoj je naložena isplata. Žalba protiv takve odluke ne odgada ovrhu.

(2) Ako se u sudskoj odluci nekoj od osoba iz stavka 1. ovoga clanka nalaže samo da naknadi troškove postupka u iznosu koji ne prelazi iznose navedene u toj odredbi, žalba protiv takve odluke o naknadi troškova postupka ne odgada ovrhu.»

Clanak 15.

U clanku 27. stavak 4. briše se.

Clanak 16.

U clanku 28. stavku 1. rijec: «ovjerovljenih» briše se.

U stavku 2. iza rijeci: «ispunjenja» dodaje se rijec: «novcane».

Clanak 17.

Clanak 30. mijenja se i glasi:

«(1) Ako je obveza ovršenika utvrđena u ovršnoj ispravi uvjetovana prethodnim ili istovremenim ispunjenjem neke obveze ovrhovoditelja ili nastupanjem nekoga uvjeta, sud će, na prijedlog ovrhovoditelja, odrediti ovrhu ako on izjavi da je svoju obvezu ispunio, odnosno da je osigurao njezino ispunjenje ili da je uvjet nastupio.

(2) Ako ovršenik u pravnom lijeku protiv rješenja o ovrsi istakne da ovrhovoditelj nije ispunio svoju obvezu ili da nije osigurao njezino ispunjenje ili da uvjet nije nastupio, sud će o ispunjenju obveze ovrhovoditelja, odnosno o nastupanju uvjeta odluciti u ovršnom postupku, osim ako odluka o tome ovisi o utvrđenju spornih cinjenica.

(3) Ako odluka iz stavka 2. ovoga clanka ovisi o utvrđenju spornih cinjenica, sud će o pravnom lijeku iz stavka 2. ovoga clanka odluciti u ovršnom postupku ako su te cinjenice opcepoznate, ako se njihovo postojanje može utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmnijevama ili ako ovrhovoditelj dokaže ispunjenje ili osiguranje svoje obveze, odnosno nastupanje uvjeta javnom ispravom ili javno ovjerovljenom privatnom ispravom. U ostalim slucajevima sud će obustaviti postupak.

(4) Smatrat će se da je ovrhovoditelj ispunio svoju obvezu, odnosno da je osigurao njezino ispunjenje ako je predmet dužne cinidbe položio u sudski ili javnobilježnički polog, ako to nije u protivnosti sa sadržajem njegove obveze utvrđene ovršnom ispravom.

(5) Ovrhovoditelj koji u ovršnom postupku ne uspije dokazati, u skladu s odredbama prethodnih stavaka ovoga clanka, da je ispunio svoju obvezu, da je osigurao njezino ispunjenje odnosno da je nastupio uvjet, može pokrenuti parnicu radi utvrđenja da je na temelju ovršne isprave ovlašten tražiti bezuvjetnu ovrhu radi ostvarenja svoje tražbine.»

Clanak 18.

U clanku 33. stavku 1. na kraju teksta umjesto tocke stavlja se zarez i dodaju rijeci: «odnosno vjerodostojna isprava.»

Iza stavka 3. dodaju se stavci 4., 5. i 6. koji glase:

«(4) Arbitražni sudovi ne daju potvrde o ovršnosti svojih odluka, osim ako zakonom nije drukcije određeno. U povodu pravnog lijeka ovršenika sud koji vodi ovršni postupak ispitat će je li odluka arbitražnog suda ovršna ili nije, i u ovisnosti o ishodu takve provjere odluciti sam o pravnom lijeku ili predmet proslijediti drugom nadležnom sudu (clanak 47.).

(5) Javni bilježnici sami daju potvrde o ovršnosti svojih isprava. U povodu pravnog lijeka ovršenika, sud koji vodi ovršni postupak ispitat će jesu li bili ispunjeni uvjeti za davanje takve potvrde uzimajući u obzir i izjave osoba koje su prema toj ispravi ovlaštene

potvrditi nastupanje okolnosti o kojima ovisi stjecanje toga svojstva (clanak 26. stavak 5. i 6.). Ako sud utvrdi da uvjeti za davanje javnobilježnicke potvrde o ovršnosti nisu bili ispunjeni, tu će potvrdu ukinuti rješenjem u ovršnom postupku.

(6) O zahtjevu za ukidanje potvrde o ovršnosti koju je dao javni bilježnik na svojoj ispravi, podnesenom izvan ovršnog postupka, odlucuje u izvanparnicnom postupku općinski sud na cijem je području sjedište javnog bilježnika.»

Clanak 19.

Iza naslova Glave treće dodaju se clanci 33.a i 33.b s naslovima iznad njih, koji glase:

«Stvarna nadležnost

Clanak 33.a

(1) Općinski sudovi stvarno su nadležni određivati ovrhu, osim ako rješavanje tih predmeta nije izrijeckom povjereno drugom sudu, tijelu ili osobi.

(2) Trgovacki sudovi su stvarno nadležni:

1. određivati ovrhu na temelju odluka donesenih i nagodba sklopljenih u postupku u kojemu su oni sudili u prvom stupnju;

2. određivati ovrhu na temelju domaćih i stranih arbitražnih pravorijeka donesenih u sporovima iz njihove stvarne nadležnosti u parnicnom postupku;

3. određivati ovrhu iz clanka 252.h stavka 2. ovoga Zakona u sporovima iz njihove stvarne nadležnosti u parnicnom postupku;

4. određivati ovrhu na temelju zadužnica i bjanko zadužnica radi naplate tražbina u odnosima između trgovaca.

(3) Sudovi nadležni određivati ovrhu ovlašteni su postupati i u povodu pravnih lijekova podnesenih protiv rješenja o ovrši te drugih odluka koje su donijeli u povodu prijedloga za ovrhu. Oni su ovlašteni odlucivati i o drugim pitanjima tijekom postupka prije nego što je sud nadležan za provedbu ovrhe započeo s provedbom ovrhe.

Mjesna nadležnost

Clanak 33.b

Mjesna nadležnost određena ovim Zakonom je isključiva.»

Clanak 20.

U clanku 35. stavku 1. druga recenica mijenja se i glasi: »Prijedlog mora sadržavati i druge propisane podatke potrebne za provedbu ovrhe.»

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

«(3) Prijedlog za ovrhu koji ne sadrži sve podatke iz stavka 1. i 2. ovoga clanka sud će odbaciti rješenjem, ne pozivajući predlagatelja da ga dopuni ili ispravi.»

Clanak 21.

U clanku 38. stavku 3. rijec: «štedionici» zamjenjuje se rijecima: «središnjoj depozitarnoj agenciji».

Clanak 22.

Clanak 39. mijenja se i glasi:

«(1) Za provedbu ovrhe stvarno je nadležan sud iste vrste kao i sud koji je nadležan odlucivati o ovršnom prijedlogu, ako zakonom nije drukcije određeno.

(2) Za provedbu ovrhe na temelju rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave stvarno su nadležni općinski sudovi, osim u slučajevima za koje su stvarno nadležni trgovački sudovi.

(3) Trgovački sudovi su stvarno nadležni za provedbu ovrhe na temelju rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave u sporovima za koje su stvarno nadležni u parničnom postupku.

(4) Trgovački sudovi ovlašteni su provedbu ovrhe radi naplate novcane tražbine na nekretnini i pokretninama te ovrhu radi ostvarenja nenovcane tražbine povjeriti općinskom sudu.

(5) Sud provedbe ovrhe ovlašten je odlucivati o svim pitanjima koja se ticu provedbe ovršnoga postupka te o svim pitanjima koja se jave u povodu provedbe ovršnoga postupka o kojima se prema ovom Zakonu odlucuje u tom postupku, te o zahtjevu za naknadu troškova postupka koji naknadno bude podnesen tijekom postupka (clanak 14. stavak 6.).»

Clanak 23.

U clanku 44. stavku 1., u prvoj recenici, iza rijeci: «policije» dodaju se rijeci: «i pravosudne policije». U drugoj recenici iza rijeci: «Policija» dodaju se rijeci: «i pravosudna policija».

Stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 2.

Clanak 24.

Naslov Glave pete mijenja se i glasi:

«PRAVNI LIJEKOVI STRANAKA PROTIV RJEŠENJA O OVRSI»

Iza naslova Glave pete dodaje se naslov 1. Odjeljka Glave pete koji glasi:

«1. Pravni lijekovi protiv rješenja o ovrsi na temelju ovršne isprave».

Clanak 25.

Clanak 46. i naslov iznad njega mijenjaju se i glase:

«Žalba protiv rješenja o ovrsi».

Clanak 46.

(1) Protiv rješenja o ovrsi ovršenik može izjaviti žalbu:

1. ako isprava na temelju koje je ono doneseno nije ovršna isprava,
2. ako ta isprava nije stekla svojstvo ovršnosti,
3. ako je ovršna isprava ukinuta, poništena, preinacena ili na drugi nacin stavljena izvan snage, odnosno ako je na drugi nacin izgubila svoju djelotvornost ili je utvrđeno da je bez ucinka,
4. ako su se stranke javnom ili po zakonu ovjerovljenom ispravom sastavljenom nakon nastanka ovršne isprave sporazumjele da ovrhovoditelj neće na temelju ovršne isprave, trajno ili za određeno vrijeme, tražiti ovrhu,
5. ako je protekao rok u kojemu se po zakonu može tražiti ovrha,
6. ako je ovrha određena na predmetu koji je izuzet od ovrhe, odnosno na kojem je mogućnost ovrhe ograničena,
7. ako ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave, odnosno ako nije ovlašten na temelju nje tražiti ovrhu protiv ovršenika,
8. ako nije ispunjen uvjet koji je određen ovršnom ispravom, osim ako zakonom nije drukcije propisano,
9. ako je tražbina prestala na temelju cinjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potjece odluka, odnosno nakon zaključenja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja, potvrđivanja ili ovjeravanja javnobilježničke isprave,
10. ako je ispunjenje tražbine, makar i na određeno vrijeme, odgodeno, zabranjeno, izmijenjeno ili na drugi nacin onemogućeno zbog cinjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojega potjece odluka, odnosno nakon zaključenja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja, potvrđivanja ili ovjeravanja javnobilježničke isprave, ili
11. ako je nastupila zastara tražbine o kojoj je odlučeno ovršnom ispravom.

(2) U žalbi iz stavka 1. ovoga clanka ovršenik može iznositi nove cinjenice i nove dokaze ako se ticu razloga zbog kojih je ona izrijekom dopuštena te zbog bitnih povreda odredaba ovršnoga postupka.

(3) Nove cinjenice koje se ticu razloga iz stavka 1. točke 7., 9., 10. i 11. ovoga clanka sud smije utvrđivati samo u skladu s odredbama clanka 48. ovoga Zakona.

(4) Žalba je dopuštena zbog povrede pravila o stvarnoj i mjesnoj nadležnosti.

(5) U povodu žalbe iz stavka 1. ovoga clanka sud pazi po službenoj dužnosti na razloge iz stavka 1. točke 1., 3. i 5. ovoga clanka te na okolnost da je u slučaju iz stavka 1. točke 6. ovoga clanka ovrha određena na predmetima iz clanka 4. stavka 4. i 5. ovoga Zakona. Sud pazi po službenoj dužnosti i na pogrešnu primjenu materijalnog prava te na

bitne povrede ovršnoga postupka kada se na njih tako pazi prema odredbama Zakona o parničnom postupku.

(6) Ovrhovoditelj može žalbom pobijati rješenje o ovrsi ako je njime prekoracen njegov zahtjev te zbog odluke o troškovima postupka.

(7) Žalba ovršenika protiv rješenja o ovrsi ne odgaga provedbu ovrhe, ako ovim Zakonom nije drukcije određeno.»

Clanak 26.

Clanak 46.a i naslov iznad njega brišu se.

Clanak 27.

Clanak 47. mijenja se i glasi:

«(1) U povodu žalbe protiv rješenja o ovrsi sud prvog stupnja može žalbu prihvatiti ako ocijeni da je osnovana te, u cijelosti ili djelomice, doneseno rješenje o ovrsi preinaciti i ovršni zahtjev odbiti, ili ukinuti rješenje o ovrsi i ovršni prijedlog odbaciti ili oglasiti se stvarno ili mjesno nenadležnim i predmet ustupiti nadležnom sudu, osim u slučajevima iz clanka 48. ovoga Zakona.

(2) U slučajevima iz stavka 1. ovoga clanka sud prvog stupnja ukinut će provedene radnje, osim kad se oglasio nenadležnim i predmet ustupio nadležnom sudu. Sud kome je predmet ustupljen kao nadležnom može provedene radnje ukinuti ako ocijeni da je to potrebno radi pravilne provedbe ovrhe.

(3) Ako ocijeni da žalba nije osnovana, sud prvog stupnja uputit će predmet sudu drugog stupnja.

(4) Radi provjere osnovanosti navoda žalbe sud prvoga stupnja može, po potrebi, saslušati stranke i druge sudionike te obaviti druge izvidaje.

(5) Sud prvoga stupnja dužan je rješenje iz stavka 1. ovoga clanka donijeti i otpremiti u roku od trideset dana. U tom je roku u slučaju iz stavka 3. ovoga clanka dužan predmet uputiti drugostupanjskom sudu.

(6) Drugostupanjski sud dužan je rješenje o žalbi donijeti i otpremiti u roku od šezdeset dana od dana kada ju je primio.

(7) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga clanka dopuštena je žalba protiv koje sud prvoga stupnja nema ovlasti iz te odredbe.»

Clanak 28.

Clanak 48. i naslov iznad njega mijenjaju se i glase:

«Upucivanje na parnicu u povodu žalbe

Clanak 48.

(1) Ako je žalba izjavljena iz razloga iz clanka 46. stavka 1. tocke 7. i 9. do 11. ovoga Zakona, sud prvoga stupnja dostavit ce žalbu ovrhovoditelju radi ocitovanja u roku od osam dana.

(2) Ako ovrhovoditelj prizna postojanje kojeg od razloga zbog kojih je žalba izjavljena, sud ce obustaviti ovrhu.

(3) Ako ovrhovoditelj ospori postojanje tih razloga ili se ne ocituje u roku od osam dana, sud prvoga stupnja donijet ce bez odgode rješenje kojim ce ovršenika uputiti da u roku od petnaest dana od pravomocnosti toga rješenja pokrene parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom zbog razloga iz stavka 1. ovoga clanka zbog kojeg je izjavio žalbu.

(4) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga clanka sud nece ovršenika uputiti na parnicu, vec ce prihvatiti njegovu žalbu, ukinuti provedene radnje i obustaviti ovrhu ako on njezinu osnovanost dokaže javnom ili javno ovjеровljenom ispravom, odnosno ako su cinjenice na kojima se temelji njegova žalba zbog razloga iz stavka 1. ovoga clanka opcepoznate ili se mogu utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmnijevama.

(5) Na pokretanje i vodenje parnice iz stavka 3. ovoga clanka na odgovarajuci se nacin primjenjuju pravila o parnici na koju se ovršenik upucuje u povodu žalbe nakon proteka roka (clanak 51.)

(6) Okolnost da je ovršenik upucen na parnicu iz stavka 3. ovoga clanka ili da ju je pokrenuo ne sprjecava provedbu ovrhe i ostvarenje ovrhovoditeljeve tražbine, osim ako ovim Zakonom nije drukcije određeno.

(7) Ako je žalba izjavljena i zbog kojeg od razloga iz clanka 46. stavka 1. tocke 1. do 6. i 8. ovoga Zakona, sud prvoga stupnja, ako smatra da žalba zbog njih nije osnovana (clanak 47.), uputit ce bez odgode presliku spisa sudu drugoga stupnja radi odlucivanja o žalbi u povodu tih razloga (clanak 11. stavak 6.).

(8) Ako ovršenik izjavi žalbu protiv rješenja o upucivanju na parnicu, sud prvoga stupnja tu ce žalbu uputiti sudu drugoga stupnja radi zajednickog odlucivanja o toj žalbi i žalbi protiv rješenja o ovrsi.

(9) Ako je prvostupanjski sud vec proslijedio presliku spisa drugostupanjskom sudu u povodu žalbe iz stavka 7. ovoga clanka, o toj ce okolnosti upozoriti drugostupanjski sud prigodom upucivanja preslike spisa u povodu žalbe protiv rješenja o upucivanju na parnicu.

(10) U slucaju iz stavka 4. ovoga clanka ovrhovoditelj koji smatra da je ovlašten na temelju određene ovršne isprave predložiti ovrhu, može tužbom zatražiti da se to utvrdi u posebnoj parnici.»

Clanak 29.

Clanci 48.a i 48.b brišu se.

Clanak 30.

Clanak 49. i naslov iznad njega mijenjaju se i glase:

«Žalba nakon proteka roka

Clanak 49.

(1) Ovršenik može zbog razloga iz clanka 46. stavka 1. točke 7. i 9. do 11. ovoga Zakona podnijeti žalbu protiv rješenja o ovrsi i nakon njegove pravomocnosti ako taj razlog nije mogao iz opravdanih razloga istaknuti vec u roku za žalbu protiv toga rješenja.

(2) Žalba iz stavka 1. ovoga clanka može se podnijeti sve do dovršetka ovršnoga postupka.

(3) Ovršenik je dužan u žalbi iz stavka 1. ovoga clanka istaknuti sve razloge iz stavka 1. ovoga clanka koje može istaknuti u vrijeme njezina podnošenja. Sud ce odbaciti naknadno podnesenu žalbu nakon proteka roka koja se temelji na razlozima koje je ovršenik mogao istaknuti u prije podnesenoj žalbi.

(4) Podnošenje žalbe iz stavka 1. ovoga clanka ne sprjecava provedbu ovrhe i ostvarenje ovrhovoditeljeve tražbine, osim ako ovim Zakonom nije drukcije određeno.»

Clanak 31.

Iznad clanka 50. dodaje se naslov koji glasi:

«Odgovor na žalbu»

Clanak 50. mijenja se i glasi:

«(1) Žalba iz clanka 49. dostavit ce se bez odgode ovrhovoditelju, koji se o njoj može ocitovati u roku od osam dana.

(2) Kad primi odgovor na žalbu ili kad protekne rok za odgovor, sud ce, prema okolnostima slucaja, zakazati ročište radi raspravljanja o žalbi ili ce donijeti rješenje bez održavanja ročišta, osim u slucaju iz clanka 51. ovoga Zakona.

(3) Rješenjem o žalbi sud ce žalbu odbaciti ili prihvatiti, osim u slucaju iz clanka 51. ovoga Zakona. Ako žalbu prihvati, sud prvoga stupanja ukinut ce provedene radnje i obustaviti ovrhu.

(4) Osnovanost žalbe ocjenjuje se s obzirom na stanje stvari u vrijeme odlucivanja o žalbi.»

Clanak 32.

Clanak 51. i naslov iznad njega mijenjaju se i glase:

«Upucivanje na parnicu»

Clanak 51.

(1) Ako rješenje o žalbi iz clanka 49. stavka 1. ovoga Zakona ovisi o utvrđivanju neke sporne činjenice, sud će uputiti ovršenika da u roku od petnaest dana od dana pravomoćnosti toga rješenja pokrene parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, osim u slučaju iz stavka 2. ovoga clanka.

(2) Ako rješenje o žalbi iz stavka 1. ovoga clanka ovisi o utvrđenju spornih činjenica čije postojanje ovršenik dokaže javnom ili javno ovjеровljenom ispravom, odnosno ako su one očepoznate ili se njihovo postojanje može utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmnijevama, sud će o osnovanosti žalbe odlučiti u ovršnom postupku. Ako žalbu prihvati, postupit će u skladu s odredbom clanka 50. stavka 3. ovoga Zakona, a ako je ne prihvati, uputit će ovršenika na parnicu.

(3) Tužbu kojom pokreće parnicu na koju je upućen ovršenik može utemeljiti samo na razlozima koje je istaknuo u žalbi u povodu koje je upućen na parnicu.

(4) Ako ovršenik u povodu naknadno podnesene žalbe nakon isteka roka bude također upućen na parnicu, dužan je razloge zbog kojih je izjavio tu žalbu istaknuti u parnici na koju je prethodno upućen ako u njoj još uvijek nije zaključena glavna rasprava.

(5) Ako ovršenik ne postupi u skladu s odredbom stavka 4. ovoga clanka, sud će odbaciti tužbu.

(6) Na temelju pravomoćne presude kojom je utvrđeno da ovrha nije dopuštena, sud nadležan za odlučivanje o žalbi ukinut će, na prijedlog ovršenika, provedene radnje i obustaviti ovrhu.»

Clanak 33.

Clanak 52. mijenja se i glasi:

«(1) Ako se ovrha na temelju rješenja o ovrsi protiv kojega je podnesena žalba iz clanka 48. i 49. stavka 1. ovoga Zakona provede prije nego što se glavna rasprava u prvostupanjskom parničnom postupku zaključi, ovršenik može do zaključenja glavne rasprave, i bez pristanka ovrhovoditelja kao tuženika, preinaciti tužbu tako što će zatražiti od suda da ovrhovoditelju naloži da mu vrati ono što je neosnovano stekao ovrhom te da mu naknadi štetu koju je zbog toga pretrpio, uključujući i troškove ovrhe u kojoj je ovrhovoditelj ostvario svoju tražbinu.

(2) Šteta na čiju naknadu ovršenik ima pravo obuhvaća i razliku između vrijednosti unovčenog predmeta ovrhe i cijene po kojoj je on unovčen.

(3) Na novcane iznose iz stavka 1. ovoga clanka ovršenik ima pravo na zakonsku zateznu kamatu od kada je ovrhovoditelj neosnovano stekao novcana sredstva iz njegove imovine, odnosno od unovcenja dijelova imovine ovršenika.»

Clanak 34.

Iza clanka 52. dodaje se naslov 2. Odjeljka Glave pete koji glasi:

«2. Pravni lijekovi protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave»

Clanak 35.

U clanku 53. iza stavka 1. dodaju se stavci 2. i 3. koji glase:

«(2) Rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave kada se prigovorom iz stavka 1. ovoga clanka pobija samo u dijelu kojim je određena ovrha može se pobijati samo iz razloga zbog kojih se rješenje o ovrsi na temelju ovršne isprave može pobijati žalbom (clanak 46.).

(3) Rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave može se u dijelu kojim je njime određena ovrha pobijati žalbom nakon proteka roka (clanak 49.) iz razloga navedenih u clanku 46. točki 7., 9., 10. i 11. ovoga Zakona, samo ako je činjenica na kojoj se temelji taj prigovor nastala nakon donošenja rješenja o ovrsi.»

Clanak 36.

U clanku 54. stavku 3. rijeci: «sud ce, ovisno o sadržaju prigovora, postupiti kao da su protiv rješenja o ovrsi koje je doneseno na temelju ovršne isprave podneseni žalba, odnosno prigovor» zamjenjuju se rijecima: «daljnji postupak nastaviti ce se kao postupak po žalbi protiv rješenja o ovrsi donesenom na temelju ovršne isprave».

Stavak 5. mijenja se i glasi:

«(5) Ako ovršenik pobija rješenje o ovrsi samo djelomicno u dijelu kojim je njime ovršeniku naloženo da namiri ovrhovoditeljevu tražbinu, sud ce za nepobijani dio toga dijela rješenja zaključkom utvrditi da je postao pravomocan i ovršan te ce pristupiti provedbi određene ovrhe samo radi ostvarenja dijela tražbine koji je njime pravomocno utvrđen. Sud ce zaključkom odrediti razdvajanje postupaka tako da se u odnosu na pobijani dio rješenja o ovrsi postupak nastavlja na nacin određen stavkom 2. i 3. ovoga clanka. U tom slucaju sud ce umnožiti spis radi provedbe zaključka o razdvajanju postupka.»

Clanak 37.

U clanku 56. stavku 1. rijeci: «obavijestiti o tome i priopćiti mu da protiv stranaka u roku od petnaest dana može pokrenuti parnicu» zamjenjuju se rijecima: «rješenjem uputiti da protiv stranaka u roku od petnaest dana pokrene parnicu».

Stavak 3. mijenja se i glasi:

«(3) Podnositelj prigovora može parnicu pokrenuti i nakon proteka roka koji mu je sud odredio sve do dovršetka ovršnoga postupka, ali je u tom slučaju dužan snositi troškove prouzroocene prekoracenjem toga roka.»

Clanak 38.

Clanak 56.a briše se.

Clanak 39.

U clanku 57. stavku 5. druga recenica briše se.

Clanak 40.

U clanku 58. u stavku 1. iza tocke 2. dodaju se tocke 3. i 4. koje glase:

«3. ako je rješenje o ovrsi pravomocno ukinuto i prijedlog za ovrhu odbacen ili odbijen, odnosno ako je rješenje o ovrsi pravomocno preinaceno,

4. ako je ovrha koja je provedena na određenom predmetu ovrhe proglašena nedopuštenom».

Clanak 41.

U clanku 59. stavak 4. briše se.

Clanak 42.

Clanak 61. mijenja se i glasi:

«(1) Na prijedlog ovršenika sud može, ako ovršenik ucini vjerojatnim da bi provedbom ovrhe trpio nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu, ili ako ucini vjerojatnim da je to potrebno da bi se spriječilo nasilje, u potpunosti ili djelomice odgovoriti ovrhu:

1. ako je protiv odluke na temelju koje je određena ovrha izjavljen pravni lijek,
2. ako je podnesen prijedlog za povrat u prijašnje stanje u postupku u kojemu je donesena odluka na temelju koje je određena ovrha ili prijedlog za ponavljanje postupka,
3. ako je podnesena tužba za poništaj presude izbranoga suda na temelju koje je određena ovrha,
4. ako je podnesena tužba za stavljanje izvan snage nagodbe ili javnobilježnicke isprave na temelju koje je dopuštena ovrha ili tužba za utvrđenje njezine ništavosti,
5. ako je ovršenik protiv rješenja o ovrsi izjavio žalbu iz clanka 48. ili 49. ili podnio tužbu iz clanka 48. ili 51.,
6. ako je ovršenik izjavio žalbu protiv rješenja kojim je potvrđena ovršnost ovršne isprave, odnosno ako je podnio prijedlog za ponavljanje postupka u kojemu je to rješenje doneseno,

7. ako je ovršenik ili sudionik u postupku zahtjeva otklanjanje nepravilnosti pri provedbi ovrhe,

8. ako ovrha, prema sadržaju ovršne isprave, ovisi o istodobnom ispunjenju neke obveze ovrhovoditelja, a ovršenik je uskratio ispunjenje svoje obveze zato što ovrhovoditelj nije ispunio svoju obvezu niti je pokazao spremnost da je istodobno ispuni.

(2) Odluku o prijedlogu za odgodu sud će donijeti nakon što ovrhovoditelju omogući da se o njemu ocituje, ako okolnosti slučaja ne zahtijevaju da se postupi drukcije.

(3) Sud može na zahtjev ovrhovoditelja odgodu ovrhe uvjetovati davanjem primjerene jamcevine. Takav prijedlog ovrhovoditelj može podnijeti i nakon što je rješenje o odgodi ovrhe doneseno.

(4) Ako ovršenik ne da jamcevinu u roku koji mu sud odredi, a koji ne može biti duži od petnaest dana, smatrat će se da je odustao od prijedloga za odgodu, sud će donijeti rješenje o nastavku ovrhe.

(5) Za vrijeme odgode ovrhe neće se poduzimati radnje kojima se ona provodi.

(6) Iznimno od odredbe stavka 5. ovog članka u ovrsi radi naplate novčane tražbine i nakon donošenja rješenja o odgodi ovrhe proved će se radnje na temelju kojih ovrhovoditelj stječe založno pravo ili pravo namirenja na predmetu ovrhe. Na prijedlog ovrhovoditelja proved će se i procjena predmeta ovrhe.

(7) Ako odbije prijedlog za odgodu ovrhe, sud će nastaviti s ovrhom i prije pravomocnosti rješenja kojim je prijedlog odbijen.»

Članak 43.

Članak 62. mijenja se i glasi:

«(1) Na prijedlog ovrhovoditelja sud će, u potpunosti ili djelomice, odgoditi ovrhu ako provedba ovrhe nije započela, i to za vrijeme koje je on predložio.

(2) Ako je provedba ovrhe započela, a ovršenik se, u roku koji mu je sud odredio, ocitovao protiv odgode, sud će odbiti prijedlog za odgodu.»

Članak 44.

Članak 63. mijenja se i glasi:

«(1) Na zahtjev osobe koja je tražila da se ovrha na određenom predmetu proglasi nedopuštenom sud će odgoditi ovrhu u pogledu toga predmeta ako ta osoba učini vjerojatnim postojanje svoga prava te da bi provedbom ovrhe pretrpjela nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu, uz uvjet da u roku pokrene parnicu na koju je upućena (članak 56.).

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka sud može, na prijedlog ovrhovoditelja, odgodu ovrhe uvjetovati davanjem jamcevine.

(3) Odredba clanka 61. stavka 4. ovoga Zakona primijenit ce se na odgovarajuci nacin i u slucaju iz ovoga clanka.».

Clanak 45.

Iza clanka 64. dodaju se clanci 64.a i 64.b s naslovima iznad njih, koji glase:

«Odgoda na temelju suglasnosti stranaka

Clanak 64.a

Ako se ovrhovoditelj suglasi s prijedlogom ovršenika o odgodi ovrhe, odnosno ako se ovrhovoditelj i ovršenik suglase s prijedlogom trece osobe o odgodi ovrhe, sud ce odgodu odrediti ne ispitujući postoje li za to propisane pretpostavke.

Vrijeme za koje se ovrha odgoda

Clanak 64.b

(1) Ako je ovrha odgodena zato što su ovršenik ili treća osoba izjavili pravni lijek, odnosno izvanredno pravno sredstvo, odgoda traje do završetka postupka po tom lijeku, odnosno sredstvu.

(2) U drugim slucajevima u kojima je ovršenik predložio odgodu, sud može, prema okolnostima slucaja, odrediti vrijeme za koje se ovrha odgoda.

(3) Kad je ovrhovoditelj predložio odgodu, sud ce ovrhu odgoditi za vrijeme koje je on predložio, ali ne duže od šest mjeseci.

(4) Ako u slucaju iz stavka 3. ovoga clanka ovrhovoditelj ne predloži nastavak ovrhe prije isteka roka na koji je ovrha odgodena, sud ce obustaviti ovrhu.»

Clanak 46.

U clanku 66. stavak 2. mijenja se i glasi:

«(2) Na prijedlog ovrhovoditelja sud može nastaviti ovrhu i prije proteka roka za koji je odgodena ako ovrhovoditelj ucini vjerojatnim da su prestali razlozi za odgodu ili ako da jamcevinu.»

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

«(3) Na prijedlog ovrhovoditelja sud ce nastaviti ovrhu i prije pravomocnosti odnosno konacnosti odluke nadležnog prvostupanjskog tijela o odbacivanju ili odbijanju pravnog lijeka ili sredstva povodom kojeg je odgodena ovrha.»

Clanak 47.

U clanku 70. stavak 1. mijenja se i glasi:

«(1) Ovrha radi ostvarenja novcane tražbine ne može se provesti na stvarima i pravima fizičke osobe koja ne obavlja registriranu djelatnost koja su nužna za zadovoljenje osnovnih životnih potreba ovršenika i osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati.»

Iza stavka 1. dodaju se novi stavci 2. i 3. koji glase:

«(2) Ovrha radi ostvarenja novcane tražbine protiv fizičke osobe koja obavlja registriranu djelatnost može se provesti na cjelokupnoj njezinoj imovini, osim na onim stvarima i pravima na kojima se protiv nje ne bi mogla provesti kad ne bi obavljala registriranu djelatnost te na onim stvarima i pravima koja su nužna za obavljanje njezine registrirane djelatnosti ako joj je ona glavni izvor sredstava za život.

(3) U ovrsi radi ostvarenja novcane tražbine protiv fizičke osobe koja obavlja registriranu djelatnost na odgovarajući se način primjenjuju odredbe clanka 202. ovoga Zakona.»

Dosadašnji stavci 2. i 3. postaju stavci 4. i 5.

Clanak 48.

Iza clanka 77. dodaje se clanak 77.a i naslov iznad njega koji glase:

«Ovrha kad se nakon stjecanja založnog prava ili prava na namirenje promijeni vlasnik nekretnine

Clanak 77.a

Ako se promijeni osoba koja je u zemljišnim knjigama upisana kao vlasnik nekretnine nakon što je ovrhovoditelj na nekretnini upisom u zemljišnu knjigu stekao založno pravo ili koje drugo pravo koje ga ovlašćuje da namiri određenu tražbinu njezinom prodajom, ovrhovoditelj ima pravo, na temelju ovršne isprave protiv osobe koja je bila vlasnik nekretnine u vrijeme kad je stekao to pravo i izvatka iz zemljišne knjige kojim se dokazuje prijenos vlasništva s ranijeg vlasnika na novog vlasnika, zatražiti ovrhu izravno protiv novog vlasnika radi naplate osigurane tražbine.»

Clanak 49.

U clanku 79. stavku 3. iza riječi: «vlasništva» dodaju se riječi: «niti kojeg drugog stvarnog prava».

Clanak 50.

Clanak 87. mijenja se i glasi:

«(1) Vrijednost nekretnine sud utvrđuje zaključkom po slobodnoj ocjeni nakon održanog ročišta na kojemu će strankama biti omogućeno da se o tome izjasne te da prilože odgovarajuće pisane dokaze. Podatke o stanju na tržištu nekretnina sud može zatražiti i od

porezne uprave, ako ocijeni da je to potrebno.

(2) Pri utvrđivanju vrijednosti nekretnine vodit će se računa i o tome koliko ona manje vrijedi zato što na njoj ostaju određena prava i tereti i nakon prodaje.

(3) Ako su u sudskom ili izvansudskom sporazumu na temelju kojega je steceno založno ili koje drugo odgovarajuće pravo na nekretnini radi osiguranja tražbine ciję se namirenje traži stranke utvrdile vrijednost nekretnine, ta će se vrijednost uzeti kao mjerodavna, osim ako se stranke drukcije ne sporazumiju u postupku pred sudom najkasnije do donošenja zaključka o prodaji (članak 90.).

(4) Odredba stavka 3. ovoga članka neće se primijeniti ako ima založnih vjerovnika, ovlaštenika prava na namirenje ili osobnih služnosti upisanih u zemljišnoj knjizi koji prestaju prodajom nekretnine, koji se u ovrši na nekretnini namiruju prije ovrhovoditelja koji je zatražio ovrhu, osim ako se oni tako ne sporazumiju najkasnije do donošenja zaključka o prodaji (članak 90.).»

Članak 51.

U članku 91. stavku 2. riječi: «namjerava prodati» zamjenjuju se riječju: «prodaje».

Članak 52.

U članku 93. iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

«(1) U uvjetima prodaje sud će odrediti da će se nekretnina dosuditi i kupcima koji će ponuditi nižu cijenu prema veličini ponudene cijene ako kupci koji su ponudili veću cijenu ne polože kupovninu u roku koji će im za to biti određen.»

Članak 53.

Članak 97. mijenja se i glasi:

«(1) Na prvom ročištu za dražbu nekretninu se ne može prodati ispod dvije trećine utvrđene vrijednosti nekretnine (članak 87.).

(2) Na drugom ročištu za dražbu nekretnina se ne može prodati ispod jedne trećine njezine utvrđene vrijednosti.

(3) Od prvog do drugog ročišta za dražbu mora proteći najmanje trideset dana.

(4) Ako se nekretnina ne proda ni na drugom ročištu za dražbu, sud će obustaviti ovrhu.

(5) Odredbe prethodnih stavaka ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i u slučaju kada se nekretnina prodaje neposrednom pogodbom.

(6) Ovrhovoditelj može najkasnije na drugom ročištu za dražbu predložiti da se, ako se nekretnina ne proda ni na tom ročištu, u njegovu korist zasnuje založno pravo na nekretnini radi osiguranja tražbine radi ciję je naplate ovrha određena (članak 257. do 260.).

Na taj se prijedlog ne placaju posebne pristojbe. Prednosni red takvog založnog prava ovrhovoditelja racuna se od dana stjecanja prava na namirenje (clanak 79. stavak 2., clanak 107. stavak 3.).

(7) Obustava ovrhe ne sprjecava pokretanje novoga ovršnoga postupka radi naplate iste tražbine na istoj nekretnini.»

Clanak 54.

U clanku 98. stavak 4. mijenja se i glasi:

«(4) O dosudi nekretnine sud donosi pisano rješenje (rješenje o dosudi), koje se objavljuje na oglasnoj ploci suda.»

Iza stavka 4. dodaju se novi stavci 5. i 6. koji glase:

«(5) Smatrat ce se da je rješenje iz stavka 4. ovoga clanka dostavljeno svim osobama kojima se dostavlja zakljucak o prodaji te svim sudionicima u dražbi istekom trecega dana od dana njegova isticanja na oglasnoj ploci. Te osobe imaju pravo tražiti da im se u sudskoj pisarnici neposredno preda otpravak rješenja.

(6) U rješenju o dosudi sud ce odrediti da ce se nekretnina dosuditi i kupcima koji su ponudili nižu cijenu, redom prema velicini cijene koju su ponudili, ako kupci koji su ponudili vecu cijenu ne polože kupovninu u roku koji im je određen ili koji ce im biti određen. U tom slucaju sud ce donijeti posebno rješenje o dosudi svakom narednom kupcu koji je ispunio uvjete da mu se nekretnina dosudi, u kojem ce odrediti rok za polaganje kupovnine. Sud ce u tom ce rješenju najprije oglasiti nevažecom dosudu kupcu koji je ponudio višu cijenu.»

Dosadašnji stavak 5. postaje stavak 7.

Clanak 55.

U clanku 100. stavku 2. na kraju teksta umjesto tocke stavlja se zarez i dodaju rijeci: «uz uvjete određene za prodaju koja je oglasena nevažecom.»

Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:

«(4) Ako je kupac iz stavka 2. ovoga clanka osoba koja je oslobođena davanja jamcevine, sud ce, na prijedlog bilo koje od stranaka ili drugih sudionika u postupku, rješenjem naložiti toj osobi da položi kod suda iznos koji odgovara jamcevini od cijeg je davanja bila oslobođena. Žalba protiv toga rješenja ne odgaga ovrhu. Ovrhu na temelju toga rješenja, na prijedlog bilo koje od stranaka ili sudionika u postupku, sud ce odrediti u istom ovršnom postupku. S naplacenim iznosom postupit ce se u skladu s odredbom stavka 3. ovoga clanka. Ovrha se može odrediti i na iznosu koji bi ta osoba dobila prigodom namirenja vjerovnika.

(5) Kupac iz stavka 4. ovoga clanka može sudjelovati na novoj dražbi nekretnine samo ako položi jamcevinu koja ce biti određena za tu dražbu.»

Clanak 56.

Iznad clanka 100.a dodaje se naslov koji glasi:

«Oslobodenje od polaganja kupovnine».

U clanku 100.a stavak 3. mijenja se i glasi:

«(3) Odredbe stavka 1. i 2. ovoga clanka primjenjuju se i kad je kupac osoba koja se u ovršnom postupku namiruje prije svih ostalih vjerovnika koji imaju pravo na namirenje iz iste kupovnine, s time da je ona dužna položiti onaj iznos kupovnine koji odgovara iznosu troškova postupka na ciju naknadu imaju prvenstveno pravo druge osobe koje se namiruju iz kupovnine (clanak 106.).

Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:

«(4) Sud može odluciti da kupac koji je osoba koja ima pravo na namirenje iz kupovnine ne položi dio kupovnine za koji se osnovano može pretpostaviti da ce biti pokriven iznosom koji ce mu pripasti prema rješenju o namirenju.

(5) O oslobodenju kupca od polaganje kupovnine prema odredbama stavka 1. do 4. ovoga clanka sud odlucuje, na temelju zahtjeva kupca postavljenog najkasnije na rocištu za dražbu, u rješenju o dosudi.»

Clanak 57.

Clanak 101. i naslov iznad njega mijenjaju se i glase:

«Upis prava vlasništva kupca, brisanje prava i tereta te predaja nekretnine kupcu

Clanak 101.

(1) U rješenju o dosudi nekretnine sud ce odrediti da se nakon pravomocnosti toga rješenja i nakon što kupac položi kupovninu, u zemljišnu knjigu upiše u njegovu korist pravo vlasništva na dosudenoj nekretnini te da se brišu prava i tereti na nekretnini koji prestaju njezinom prodajom.

(2) Ako su se kupac i osobe cija bi prava na nekretnini njezinom prodajom trebala prestati (clanak 81. i 82.) sporazumjeli da ce njihova prava ostati na nekretnini i nakon pravomocnosti rješenja o dosudi (clanak 81. i 82.), sud ce u rješenju o dosudi odrediti da se ta prava nece brisati prigodom upisa prava vlasništva u korist kupca u skladu s odredbom stavka 1. ovoga clanka.

(3) Zemljišnoknjižni sud obaviti ce upise iz stavka 1. i 2. ovoga clanka na temelju pravomocnog rješenja o dosudi nekretnine i potvrde ovršnog suda da je kupac položio kupovninu u skladu s tim rješenjem. U slucaju iz clanka 118. stavka 4. ovoga Zakona sud ce tu potvrdu izdati tek pošto kupac položi preostali dio kupovnine u skladu s rješenjem o namirenju.

(4) Nakon pravomocnosti rješenja o dosudi nekretnine i pošto kupac položi kupovninu, sud ce donijeti zakljucak o predaji nekretnine kupcu.»

Clanak 58.

Iza clanka 101. dodaje se clanak 101.a i naslov iznad njega koji glase:

«Osiguranje kredita na dosudenoj nekretnini

Clanak 101.a

(1) Ako kupac radi placanja kupovnine treba uzeti kredit, sud ce, na prijedlog kupca vec u rjesenju o dosudi odrediti da ce se, nakon pravomocnosti rjesenja o dosudi te pošto kupovna bude položena, u zemljišnu knjigu prigodom upisa prava vlasništva u korist kupca upisati i založno pravo na nekretnini radi osiguranja tražbine po osnovi kredita u korist davatelja kredita u skladu sa sporazumom o osiguranju.

(2) U slucaju osiguranja kredita prijenosom vlasništva na nekretnini, sud ce u rjesenju iz stavka 1. ovoga clanka odrediti da ce se u zemljišnu knjigu, nakon pravomocnosti rjesenja o dosudi te pošto kupovna bude položena, u zemljišnu knjigu najprije upisati pravo vlasništva kupca, a zatim prijenos vlasništva na davatelja kredita uz zabilježbu da se prijenos obavlja radi osiguranja.

(3) Upis založnog prava odnosno prijenosa vlasništva radi osiguranja obaviti ce se na temelju pravomocnog rjesenja o dosudi te potvrde suda da je kupovna položena.»

Clanak 59.

Clanak 103. i naslov iznad njega brišu se.

Clanak 60.

U clanku 105. rijeci: «jedinice lokalne samouprave i uprave» zamjenjuju se rijecima: «općine, gradovi i županije», a rijeci: «te osobe koje imaju tražbine navedene u clanku 106. stavku 1. točki 3. ovoga Zakona» brišu se.

Clanak 61.

U clanku 106. stavku 1. točki 1. iza rijeci: «postupka» dodaju se rijeci: «koji se ticu sudskih pristojbi i placenih predujmova za provedbu ovršnih radnji».

U točki 2. na kraju teksta umjesto točke- zareza stavlja se točka.

Točka 3. briše se.

U stavku 2. rijeci: «i 3.» brišu se.

U stavku 3. rijeci: «do 3.» brišu se.

Clanak 62.

U clanku 107. iza stavka 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi:

«Troškovi ovršnoga postupka, osim troškova koji se prvenstveno namiruju (clanak 106. stavak 1. točka 1.), namiruju se po istom redoslijedu kao i glavna tražbina.»

Dosadašnji stavak 5. koji postaje stavak 6. mijenja se i glasi:

«(6) Poslije namirenja tražbina iz stavka 1. ovoga clanka namiruju se tražbine navedene u clanku 106. stavku 1. točki 2. ovoga Zakona za vrijeme za koje se ne namiruju prema odredbama toga clanka. Nakon toga namiruju se kamate iz stavka 4. ovoga clanka za vrijeme za koje nisu namirene prema toj odredbi, i to po istom redoslijedu kao i glavna tražbina.»

Clanak 63.

U clanku 118. stavak 4. mijenja se i glasi:

"(4) U slučaju iz clanka 100.a ovoga Zakona sud će rješenjem o namirenju utvrditi da je tražbina kupca koja se namiruje u ovršnom postupku u cijelosti ili djelomicno namirena prebijanjem s ovršenikovom tražbinom za isplatu kupovnine. Ako je kupovna veća od iznosa na koji kupac ima pravo prema rješenju o namirenju, a ono što je kupac uplatio prema rješenju o dosudi (clanak 100.a stavak 5.) ne pokriva cijeli iznos kupovnine koju je kupac dužan položiti, sud će u rješenju o namirenju odrediti rok u kojem će kupac biti dužan položiti razliku. Ako kupac ne položi razliku u tom roku, sud će staviti izvan snage rješenje o namirenju i rješenje o dosudi te prodaju oglasiti nevažećom, ako ne budu ispunjeni uvjeti za donošenje rješenja iz clanka 98. stavka 5."

Clanak 64.

Clanak 119. mijenja se i glasi:

«Ako je rješenjem o dosudi sud propustio odrediti da se u zemljišnoj knjizi brišu upisana prava i tereti, osim onih koji ostaju na nekretnini i poslije predaje nekretnine kupcu ili koje je kupac preuzeo, kupac može predložiti da sud u istom ovršnom postupku odredi brisanje tih prava i tereta.»

Clanak 65.

U clanku 120. riječ: «rješenja» zamjenjuje se riječju: «zaključka».

Clanak 66.

U clanku 121. dodaju se novi stavci 1. i 2. koji glase:

«(1) Ovrhovoditelj može već u prijedlogu za ovrhu prodajom nekretnine, a i kasnije sve do predaje nekretnine kupcu, zatražiti i njezino ispražnjenje te predaju kupcu na temelju

zaključka o predaji nekretnine kupcu.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka sud će u rješenju o ovrši odrediti ispražnjenje nekretnine i njezinu predaju kupcu nakon pravomocnosti rješenja o predaji nekretnine kupcu.»

Dosadašnji stavak 1. postaje stavak 3.

U dosadašnjem stavku 2. koji postaje stavak 4. broj: «1.» zamjenjuje se brojem: «3.».

U dosadašnjem stavku 3. koji postaje stavak 5. broj: «2.» zamjenjuje se brojem: «4.», a broj: «1.» zamjenjuje se brojem: «3.».

Članak 67.

Iza članka 121. dodaje se članak 121.a i naslov iznad njega koji glase:

«Prijedlog za iseljenje prije zaključka o predaji

Članak 121a.

(1) Ovrhovoditelj može u prijedlogu za ovrhu ili kasnije tijekom postupka predložiti da se ovršenik iseli i da se nekretnina preda ovrhovoditelju na čuvanje i prije donošenja zaključka o predaji nekretnine kupcu ako položi jamcevinu za štetu koja bi ovršeniku mogla biti prouzročena nedopuštenom prodajom nekretnine ili obustavom ovrhe iz razloga za koje je ovrhovoditelj odgovoran. Visinu jamcevine određuje sud po slobodnoj ocjeni, nakon što ovršeniku omogući da se o tome izjasni u roku od osam dana.

(2) Na iseljenje ovršenika iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 226. ovoga Zakona.»

Članak 68.

U članku 123. iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

«(5) Odredba članka 121.a stavka 1. ovoga Zakona primjenjuje se na odgovarajući način i glede iseljenja najmoprimca i zakupca.»

Članak 69.

U članku 124. stavku 1. riječ: «rješenje» zamjenjuje se riječju: «zaključak».

Iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

«(4) Odredba članka 121.a stavka 1. ovoga Zakona primjenjuje se na odgovarajući način i glede iseljenja osoba iz stavka 1. ovoga članka.»

Članak 70.

Clanak 129. mijenja se i glasi:

«(1) Ovrha na pokretninama provodi se njihovom zapljenom, procjenom, oduzimanjem, otpremanjem, povjeravanjem na cuvanje sudu, ovrhovoditelju ili trecjoj osobi, njihovom prodajom te namirenjem ovrhovoditelja iz iznosa dobivenog prodajom.

(2) Ovrhovoditelj je dužan u prijedlogu za ovrhu naznaciti traži li da se oduzete pokretnine povjere njemu na cuvanje ili određenoj trecjoj osobi, osim ako nije rijec o pokretninama koje se predaju u sudski odnosno javnobilježnicki polog (clanak 133. stavak 4. i 5.).

(3) Prijedlog za ovrhu u kojem nije predložena koja od ovršnih radnja u skladu s odredbama stavka 1. i 2. ovoga clanka sud ce odbaciti ne pozivajuci ovrhovoditelja da ga ispravi ili dopuni.»

Clanak 71.

U clanku 130. stavku 2. iza rijeci: «pljenidbe» dodaju se rijeci: «te o tome što treba osigurati za otpremu i smještaj pokretnina (clanak 133.a)».

Clanak 72.

U clanku 131. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

«(3) Popisat ce se prvenstveno pokretnine za koje to predloži ovrhovoditelj.»

Dosadašnji stavci 3. do 6. postaju stavci 4. do 7.

Clanak 73.

U clanku 133. stavak 1. mijenja se i glasi:

«(1) Popisane pokretnine sudski ce ovršitelj oduzeti ovršeniku i predati ih ovrhovoditelju ili trecjoj osobi na cuvanje u skladu s rješanjem o ovrsi, ako narednim odredbama ovoga clanka nije drukcije određeno.»

Clanak 74.

Iza clanka 133. dodaje se clanak 133.a i naslov iznad njega koji glase:

«Nacin predaje pokretnina na cuvanje

Clanak 133.a

(1) Ovrhovoditelj je dužan osigurati sve što je potrebno za urednu otpremu pokretnina (prijevozno sredstvo, radnu snagu, potrebnu opremu, hranu i vodu za stoku tijekom prijevoza,

itd.) te za takav smještaj pokretnina u kojem ce se one sacuvati od moguceg oštecenja, kvarenja ili općenito od pogoršanja njihova stanja, osim onog do kojeg bi došlo prema redovnom tijeku stvari.

(2) Životinje ce se u pravilu smjestiti u staje ili drugo mjesto gdje ce im biti osigurani zaštita, cuvanje i prehrana te potrebna njega, mužnja i sl.

(3) Prije oduzimanja pokretnina i njihova otpremanja sudski ovršitelj provjerit ce jesu li ispunjeni uvjeti za njihov smještaj prema odredbama stavka 1. i 2. ovoga clanka. O tome ce sudski ovršitelj sastaviti zapisnik.

(4) Sudski ovršitelj pratit ce oduzete pokretnine do mjesta gdje ce biti smještene na cuvanje. O tome ce sastaviti zapisnik, koji mora potpisati osoba kojoj su pokretnine predane na cuvanje.

(5) Ako ovrhovoditelj ne osigura sve što je potrebno za otpremu i smještaj pokretnina u skladu s odredbama stavka 1. i 2. ovoga clanka, oduzimanje i otprema pokretnina odgodit ce se za vrijeme koje predloži ovrhovoditelj ali ne duže duže od tri mjeseca.

(6) Ako ovrhovoditelj ne osigura sve što je potrebno za otpremu i smještaj pokretnina ni prigodom narednog ročišta za njihovo oduzimanje i otpremu, ovrha ce se obustaviti.»

Clanak 75.

U clanku 137. stavku 1. iza rijeci: «pokretnina» dodaju se rijeci: «osim ako se one ne povjeravaju na prodaju javnom komisionaru.»

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

«(3) Javni komisionar ce obaviti procjenu pokretnina koje mu se predaju na prodaju.»

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4.

U dosadašnjim stavcima 4. i 5. koji postaju stavci 5. i 6. brojka: «3.» zamjenjuje se brojkom: «4.».

Dosadašnji stavak 6. postaje stavak 7.

Clanak 76.

Naziv Odjeljka 4. i clanci 143.a do 143.f i naslovi iznad njih mijenjaju se i glase:

«4. Prodaja pokretnina preko javnih komisionara

Javni komisionari

Clanak 143.a

(1) Prodaja pokretnina zaplijenjenih u ovršnom postupku može se povjeriti javnom komisionaru.

(2) Ministar nadležan za poslove gospodarstva uz suglasnost ministra nadležnog za poslove zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva posebnim će pravilnikom utvrditi uvjete za obavljanje poslova javnog komisionara glede:

1. smještajnog prostora za pojedine vrste pokretnina (gradevinski materijal, rasuti tereti, određeni gotovi proizvodi i poluproizvodi, sirovine, gorivo u krutom, tekucem i plinovitom stanju, motorna vozila, plovila, namještaj, tehnička roba, rasvjetna tijela, pribor za jelo, odjeca, obuća, knjige, rukopisi, umjetnine itd.),

2. osoblja osposobljenog za razvrstavanje, pohranjivanje, cuvanje, održavanje, izlaganje, davanje potrebnih obavijesti, oglašavanje, prodaju, obavljanje knjigovodstveno-racunovodstvenih poslova,

3. prometnih sredstava i radne snage za otpremu oduzetih pokretnina, itd.

(3) Žive životinje i stvari koje su podložne brzom kvarenju mogu se predati radi prodaje komisionaru samo ako raspolaže odgovarajućim smještajnim prostorom i drugim uvjetima za cuvanje, prehranu, njegu i mužnju životinja, odnosno za uskladištenje stvari podložnih brzom kvarenju (hladnjace itd.).

(4) Smještajni prostor, prijevozna sredstva te radnu snagu za obavljanje svoje djelatnosti komisionari mogu osigurati i ugovorima s drugim fizičkim i pravnim osobama (npr. ugovorima o zakupu, o pružanju prijevoznickih usluga, o osiguravanju radne snage, itd.).

Organizacija i provedba poslova javnog komisionara

Članak 143.b

(1) Poslove javnog komisionara organizira i provodi Hrvatska gospodarska komora.

(2) Hrvatska gospodarska komora organizirat će javne komisije prodavaonice za obavljanje poslova javnog komisionara za područje jedne ili više županija, ovisno o broju ovrha koje se provode na pokretninama, njihovoj naravi, količini, vrijednosti te gospodarskoj isplativosti.

(3) Na prijedlog Hrvatske gospodarske komore ministarstvo nadležno za poslove gospodarstva može dozvoliti da ona poslove javnog komisionara za određeno područje ili neke od poslova javnog komisionara za određeno područje, na temelju provedenog natjecaja, povjeri fizičkoj ili pravnoj osobi koja ispunjava uvjete za obavljanje poslova javnog komisionara. O povjeravanju poslova Hrvatska gospodarska komora sklopit će s izabranim komisionarom ugovor uz prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za poslove gospodarstva.

(4) Dozvolu za obavljanje poslova javnog komisionara Hrvatskoj gospodarskoj komori za pojedinu javnu komisiju prodavaonicu odnosno javnom komisionaru iz stavka 3. ovoga članka izdaje ured državne uprave u županiji, nadležan za gospodarstvo, na čijem je području sjedište javne komisije prodavaonice odnosno javnog komisionara.

Nadzor nad radom javnih komisionara

Clanak 143.c

(1) Opci nadzor nad radom javnih komisionara provodi ured državne uprave u županiji nadležan za gospodarstvo na cijem je podrucju njihovo sjedište.

(2) Nadzor nad radom javnog komisionara u pojedinim predmetima ovrhe na pokretninama provodi ovršni sudac koji vodi postupak u tom predmetu.

(3) Odredbe stavka 1. i 2. ovoga clanka ne isključuju pravo nadzora nad poslovanjem javnog komisionara koje prema posebnim propisima imaju upravna tijela.

(4) Ured državne uprave u županiji nadležan za gospodarstvo oduzet će dozvolu iz clanka 143.h stavka 4. ovoga Zakona Hrvatskoj gospodarskoj komori za pojedinu javnu komisiju prodavaonicu ili javnom komisijaru iz clanka 143.h stavka 3. ovoga Zakona ako se utvrdi da više ne ispunjavaju uvjete za obavljanje djelatnosti javnog komisionara, odnosno da su teže povrijedili svoje dužnosti preuzimanja pokretnina na cuvanje i prodaju.

Prava i dužnosti komisionara

Clanak 143.d

(1) Komisionar ima pravo tražiti predujam za pokrice troškova koje će imati u vezi s preuzetim pokretninama. Predujam je komisijaru dužan platiti ovrhovoditelj. Ako ovrhovoditelj ne položi predujam komisionar nije dužan preuzeti pokretnine na cuvanje. Ako sud utvrdi da je komisionar opravdano odbio preuzeti pokretnine na cuvanje, obustavit će ovrhu.

(2) Komisionar ima pravo na nagradu za obavljene poslove i na naknadu troškova.

(3) Tarifu za naknadu troškova i nagradu za obavljanje javne komisije djelatnosti donosi ministar nadležan za poslove pravosuđa.

(4) Komisionar stjece zakonsko založno pravo na pokretninama koje su mu predane radi prodaje za naplatu troškova i nagrade prema stavku 1. ovoga clanka, neovisno o tome cijie su pokretnine i jesu li ovršne radnje na temelju kojih su mu pokretnine predane valjane ili nisu. To založno pravo po redu prvenstva dolazi prije založnog prava drugih osoba na pokretninama.

(5) Komisionar je dužan preuzeti zaplijenjene pokretnine za ciju je prodaju dobio dozvolu (clanak 143.h stavak 4.) ako je ovrhovoditelj spreman platiti predujam. Samo iznimno, zbog nedostatka slobodnog prostora ili izvanrednih okolnosti, komisionar može odbiti preuzeti određene pokretnine.

(6) Komisionar odgovara ovrhovoditelju za štetu koju on pretrpi zbog neosnovanog odbijanja da preuzme pokretnine na cuvanje i prodaju.

(7) Komisionar je dužan savjesno u skladu s pravilima struke preuzeti, razvrstati, cuvati, osigurati, održavati i izlagati pokretnine, davati obavijesti o njima, oglašavati njihovu prodaju, prodavati ih te rukovati s dobivenim novčanim sredstvima.

(8) Komisionar odgovara strankama za štetu koju im pricini povredom svojih dužnosti iz stavka 7. ovoga clanka.

Osiguranje od odgovornosti

Clanak 143.f

(1) Komisionar je dužan osigurati se od odgovornosti do iznosa koji ce utvrditi ministar nadležan za poslove pravosuda s obzirom na vrstu pokretnina za ciju je prodaju dobio dozvolu i ocekivani promet.

(2) Komisionar je dužan produljiti osiguranje od odgovornosti najkasnije mjesec dana prije isteka prethodnog perioda osiguranja i o tome bez odgode obavijestiti ured državne uprave u županiji nadležan za gospodarstvo na cijem je podrucju njegovo sjedište.

(3) Nadležni ured državne uprave oduzet ce dozvolu za rad komisionaru koji ne produži ugovor o osiguranju sukladno odredbi stavka 2. ovoga clanka.»

Clanak 77.

Iza clanka 143.f dodaju se clanci 143.g do 143.j i naslovi iznad njih koji glase:

«Povjeravanje prodaje pokretnina komisionaru

Clanak 143.g

(1) Pokretnine se otpremaju komisionaru na ovrhovoditeljev prijedlog.

(2) Prijedlog iz stavka 1. ovoga clanka ovrhovoditelj može staviti u prijedlogu za ovrhu ili naknadno tijekom postupka.

Izlaganje i objavljivanje podataka o pokretninama

Clanak 143.h

(1) Komisionar je dužan pokretnine izložiti na nacin da ih zainteresirane osobe mogu razgledati u redovno radno vrijeme komisionara.

(2) Na izloženim pokretninama ce se naznaci njihov broj prema kome se vode kod komisionara, na temelju kojega nece biti moguće utvrditi kome one pripadaju, odnosno u kojem su ovršnom postupku zaplijenjene.

(3) Na pokretninama ce biti naznaceni podaci o njihovoj kakvoci i velicini te cijena. Posebno ce se naznaci je li provjerena njihova ispravnost, odnosno kako se ona može provjeriti.

(4) Komisionar može dati i posebno jamstvo za nedostatke stvari.

(5) Komisionar može preko oglasnih ploca, kataloga, javnih medija, Interneta te na drugi odgovarajući način objaviti podatke o pokretninama koje se prodaju preko njega uz naznaku načina i vremena njihova razgledavanja te prodaje.

Prodaja pokretnina

Članak 143.i

(1) U skladu sa zaključkom suda pokretnine se prodaju na javnoj dražbi ili neposrednom pogodbom.

(2) Dražbu pokretnina kod komisionara provodi javni bilježnik.

(3) Na dražbi mogu sudjelovati kao kupci samo osobe koje su uplatile jamcevinu.

(4) Dražbe pokretnina mogu se održavati i izvan redovnog radnog vremena pa i subotom.

Predaja postignute kupovne cijene

Članak 143.j

(1) Nakon obavljene prodaje pokretnine komisionar će pokretninu predati kupcu pošto plati kupovninu.

(2) Iz dobivene kupovnine komisionar će najprije namiriti troškove pohrane i prodaje pokretnine i svoju nagradu te će preostali iznos uplatiti na račun suda uz naznaku ovršnog predmeta u vezi s kojim je pokretnina prodana. Komisionar će sudu uputiti i izvod iz zapisnika javnog bilježnika o dražbi te obračun troškova i nagrade.

(3) Sud će, nakon što strankama omogući da se izjasne o obračunu komisionara, rješenjem odobriti obračun ili naložiti komisionaru da razliku uplati na račun suda.

(4) Žalbu protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka mogu podnijeti stranke i komisionar.

(5) Žalba komisionara iz stavka 4. ovoga članka odgoda njegovu ovršnost.»

Članak 78.

Iza članka 143.j dodaje se novi odjeljak 5. i članci 143.k do 143.o i naslovi iznad njih koji glase:

«5. Prodaja motornih vozila

Stjecanje založnog prava

Clanak 143.k

(1) Ovrhu radi naplate novcane tražbine na motornom vozilu sud određuje na temelju ovršne isprave i izvotka iz evidencije policijske uprave o vlasništvu ovršenika na motornom vozilu (clanak 16.b. stavak 2.).

(2) Primjerak rješenja o ovrsi sud dostavlja policijskoj upravi kod koje se vodi upisnik vozila radi provedbe zabilježbe ovrhe.

(3) Primjerak rješenja o ovrsi sud će dostaviti i Upisniku sudskih i javnobilježničkih osiguranja tražbina vjerovnika na pokretnim stvarima i pravima radi provedbe odgovarajućeg upisa.

(4) Zabilježbom ovrhe ovrhovoditelj stjece založno pravo na motornom vozilu.

(5) Prednosni red založnog prava iz stavka 3. ovoga clanka racuna se od dana dostave rješenja o ovrsi policijskoj upravi.

(6) Nakon zabilježbe ovrhe nije dopušten upis promjene prava vlasništva na motornom vozilu niti upis tereta na tom vozilu na temelju raspoložbi ovršenika, bez obzira na to kad je ta raspoložba poduzeta. Raspoložbe ucinjene protivno ovoj zabrani nemaju pravnog ucinka.

Oduzimanje, cuvanje i procjena motornog vozila

Clanak 143.l

(1) Ovrhovoditelj je dužan u roku od tri mjeseca od dostave rješenja o ovrsi na motornom vozilu predložiti oduzimanje motornog vozila, naznaci mjesto gdje se ono nalazi te osigurati potrebno prijevozno sredstvo i radnu snagu za poduzimanje te radnje. Ako ovrhovoditelj ne predloži oduzimanje vozila u tom roku, sud će obustaviti ovrhu.

(2) Oduzimanje motornog vozila provodi sudski ovršitelj na temelju zaključka suda. Prigodom oduzimanja motornog vozila sudski će ovršitelj skinuti tablice s motornog vozila.

(3) Oduzeto motorno vozilo predaje se na cuvanje ovrhovoditelju ili trećoj osobi u skladu s rješenjem o ovrsi.

(4) Ako se motorno vozilo povjerava na cuvanje komisionaru, njegovu procjenu i prodaju obaviti će komisionar u skladu s odredbama clanka 143.g do 143.m ovoga Zakona.

Prodaja motornog vozila

Clanak 143.m

(1) Motorna vozila prodaju se usmenom javnom dražbom ili neposrednom pogodbom,

u skladu sa zakljuckom suda o nacinu prodaje, bez isticanja oznake registarskog broja i broja šasije.

(2) Na dražbi mogu sudjelovati kao kupci samo osobe koje su položile jamcevinu.

(3) Ako se dražba provodi istovremeno za više vozila, osoba koja namjerava sudjelovati u kupnji unaprijed neodređenog vozila dužna je položiti jamcevinu koja će se za takve kupnje odrediti u uvjetima prodaje.

(4) Sudionik u dražbi može zatražiti da u dražbi sudjeluje anonimno preko posebnog zastupnika.

(5) U slučaju iz stavka 4. ovoga članka sudionik u dražbi dobit će poseban broj s kojim će u njoj sudjelovati. Podaci o takvom kupcu su službena tajna.

Predaja motornog vozila kupcu

Članak 143.n

(1) Kupac je dužan položiti kupovninu i preuzeti motorno vozilo odmah nakon zaključenja dražbe, odnosno prodaje neposrednom pogodbom. Odredbe članka 143. stavka 2., 3., 4. i 6. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka sud će zakljuckom ovlastiti kupca da na temelju toga zaključka zatraži od policijske uprave svoga prebivališta ili sjedišta upis prava vlasništva na kupljenom motornom vozilu te izdavanje knjižice vozila i prometne dozvole. Zaključak treba sadržavati sve podatke potrebne za izdavanje knjižice vozila i prometne dozvole.

(3) Zaključak iz stavka 2. neće se dostaviti ovršeniku ako je kupac u kupnji sudjelovao anonimno, izdvojiti će se iz spisa i čuvati kao i ostale isprave u sudu koje su pokrivene službenom tajnom.

(4) Kupac postaje vlasnikom motornog vozila upisom u upisnik motornih vozila kod nadležne policijske uprave.

(5) Sud će posebnim zakljuckom odrediti brisanje prava vlasništva ovršenika na prodanom vozilu u upisniku policijske uprave u kojemu je ono bilo upisano, te brisanja založnog prava u Upisniku sudskih i javnobilježničkih osiguranja tražbina vjerovnika na pokretnim stvarima i pravima. Tim će zakljuckom odrediti i brisanje prava drugih osoba na motornom vozilu koja prestaju prodajom.

Pravilnik o vođenju upisnika motornih vozila

Članak 143.o

Ministar nadležan za unutarnje poslove posebnim će pravilnikom propisati vođenje upisnika motornih vozila na način da se u njega mogu upisivati podaci u skladu s prethodnim odredbama ovoga Odjeljka.»

Clanak 79.

Dosadašnji Odjeljak 5. Glave jedanaeste postaje Odjeljak 7.

Dosadašnji Odjeljak 4. Glave jedanaeste postaje Odjeljak 6.

Clanak 80.

Iza clanka 146. dodaje se Glava jedanaest a i u njoj clanci 146.a i 146.b s naslovima iznad njih koji glase:

«Glava jedanaesta

OCEVIDNIK NEKRETNINA I POKRETNINA KOJE SE PRODAJU U OVRŠNOM POSTUPKU

Vodenje ocevidnika

Clanak 146.a

(1) Hrvatska gospodarska komora vodi ocevidnik nekretnina i pokretnina koje se prodaju u ovršnom postupku. Ocevidnik se vodi o svim nekretninama koje se prodaju u ovršnom postupku, a o pokretninama ako je njihova procijenjena vrijednost veća od 50.000,00 kuna.

(2) Ocevidnik o nekretninama iz stavka 1. ovoga clanka sadrži podatke o strankama, katastarskoj cestici, katastarskoj općini, površini i adresi nekretnine, što u naravi predstavlja, koje su velicine pojedini njezini dijelovi, procijenjenoj vrijednosti, drugim uvjetima prodaje i ročištu za dražbu.

(3) Ocevidnik o pokretninama iz stavka 1. ovoga clanka sadrži podatke o strankama, podatke kojima se ona može identificirati ako se radi o pojedinačno određenoj stvari, odnosno o njezinoj vrsti, kolicini i kvaliteti ako se radi o stvarima određenima po rodu i kolicini prema podacima iz zapisnika o pljenidbi, o procijenjenoj vrijednosti pokretne stvari, drugim uvjetima prodaje i ročištu za dražbu.

(4) U ocevidniku će se naznaci i gdje se, kada i kako stvar može razgledati.

(5) Ocevidnik je javan. Dostupnost podataka upisanih u ocevidnik osigurat će se preko Interneta.

Dostava i upis podataka

Clanak 146.b

(1) Sud koji vodi ovršni postupak dužan je Hrvatskoj gospodarskoj komori bez odgode dostaviti podatke iz clanka 146.a stavaka 2. i 3. ovoga Zakona. Ako se prodaja obavlja preko javnog komisionara, javni komisionar dužan je Hrvatskoj gospodarskoj komori bez odgode dostaviti podatke o rješenju o ovrši na pokretninama, strankama, naknadno procijenjenoj vrijednosti pokretnine, uvjetima prodaje, vremenu dražbe i načinu razgledanja pokretnina.

(2) Hrvatska gospodarska komora dužna je bez odgode u očevidnik upisati propisane podatke o nekretninama i pokretninama koje se prodaju u ovršnom postupku.»

Clanak 81.

U clanku 177. stavak 1. mijenja se i glasi:

«(1) Ovrhovoditelj može predložiti da sud u ovršnom postupku rješenjem naloži poslodavcu da mu isplati sve obroke što ih je propustio obustaviti i isplatiti prema rješenju o ovrsi.»

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

«Na temelju pravomocnog rješenja iz stavka 1. ovoga clanka ovrhovoditelj može tražiti ovrhu protiv poslodavca u istom ovršnom postupku.»

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4.

Clanak 82.

U clanku 178. stavak 1. mijenja se i glasi:

«(1) Dužnik može ovjerovljenom ispravom dati suglasnost da se radi naplate tražbine vjerovnika zaplijeni njegova placa, u cijelosti ili djelomicno, i da se isplate obavljaju izravno vjerovniku, na nacin određen u toj ispravi. Takva isprava izdaje se u jednom primjerku, ima znacenje pravnog posla iz clanka 72. stavka 1. ovoga Zakona te pravni ucinak pravomocnog rješenja o ovrsi.»

Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:

«(4) Isprava iz stavka 1. ovoga clanka ima svojstvo ovršne isprave na temelju koje se može tražiti ovrha protiv dužnika i na drugim predmetima ovrhe.

(5) Odredbe stavka 1. i 4. ovoga clanka na odgovarajuci se nacin primjenjuju i na jamca ako je dao suglasnost iz stavka 1. ovoga clanka.»

Clanak 83.

Naslov iznad clanka 180. mijenja se i glasi:

"Određivanje ovrhe i dostava rješenja o ovrsi"

U clanku 180. stavak 4. mijenjaju se i glase:

«(4) Ovršenik može tražiti odgodu ovrhe. O prijedlogu za odgodu ovrhe podnesenom u roku za žalbu protiv rješenja o ovrsi sud će odluciti u roku od osam dana i, ako prihvati taj prijedlog, rješenje o odgodi odmah dostaviti banci. Rješenje o odgodi može se banci u slucaju potrebe priopćiti i telefaksom, odnosno na drugi pogodan nacin. To rješenje treba

dostaviti banci unatoc takvu priopćenju.

Iza stavka 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi:

«(5) Ako banka u roku od trideset dana od dana kada joj je dostavljeno nepravomoćno rješenje o ovrsi ne primi rješenje o odgodi ovrhe ili rješenje o ukidanju rješenja o ovrsi ili o obustavi ovrhe, isplatit će ovrhovoditelju zaplijenjeni iznos.»

U dosadašnjem stavku 5. koji postaje stavak 6., u prvoj rečenici, riječ «Dostavljanjem» zamjenjuje se riječju «Dostavom».

Dosadašnji stavak 6. postaje stavak 7.

Članak 84.

Iza članka 180. dodaje se članak 180.a i naslov iznad njega koji glase:

"Provedba ovrhe

Članak 180.a

(1) Dostavom rješenja o ovrsi banci (članak 180. stavak 3.) ovrha se smatra provedenom. U ovom slučaju ne primjenjuje se odredba stavka 2. članka 68. ovoga Zakona.

(2) Banka je dužna u roku od osam dana od dostave rješenja o ovrsi obavijestiti sud i ovrhovoditelja da nema ili da nema dovoljno sredstava na računu da bi mogla rješenje o ovrsi provesti u cijelosti.

(3) Odredbe članka 206. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način.

(4) Ako ovrhovoditelj ne bude namiren u skladu s rješenjem o ovrsi u roku od šest mjeseci od dostave toga rješenja banci i ako u tom roku ne predloži izmjenu sredstva i predmeta ovrhe, sud će ovrhu obustaviti.

(5) Mogući sporovi između stranaka, odnosno stranaka i banke o tome je li banka u cijelosti postupila prema rješenju o ovrsi, a osobito o tome je li ovrhovoditelj u cijelosti namiren rješavat će se u parničnom postupku."

Članak 85.

Naslov iznad članka 183. mijenja se i glasi:

«Zapljeni račun na temelju zadužnice»

U članku 183. stavku 1. u drugoj rečenici iza riječi: «isprava» dodaju se riječi: «izdaje se u jednom primjerku i».

Clanak 86.

U clanku 183.a stavku 1. rijec: «trgovac» briše se, a iza prve recenice dodaje se druga recenica koja glasi: «Takva isprava izdaje se u jednom primjerku.».

Clanak 87.

Iza clanka 198. dodaje se Glava cetрнаest a. i clanci 198.a do 198.f s naslovima iznad njih, koji glase:

«Glava cetрнаesta.

OVRHA NA VRIJEDNOSNIM PAPIRIMA KOJI SU UBILJEŽENI NA RACUNIMA KOD SREDIŠNJE DEPOZITARNE AGENCIJE

Mjesna nadležnost

Clanak 198.a

(1) Za odlucivanje o prijedlogu za ovrhu na nematerijaliziranim vrijednosim papirima, odnosno dionicama, obveznicama, trezorskim zapisima, blagajnickim zapisima, komercijalnim zapisima, certifikatima o depozitu i drugim vrijednosnim papirima izdanim u seriji (u daljnjem tekstu: vrijednosnice) koji su ubilježeni na racunima kod Središnje depozitarne agencije ili druge agencije (u daljnjem tekstu: agencija) i za provedbu te ovrhe mjesno je nadležan sud na cijem se podrucju nalazi prebivalište ili sjedište ovršenika u Republici Hrvatskoj.

(2) Kad je ovršenik Republika Hrvatska ili druge pravne osobe s javnim ovlastima koje djeluju na cijelom državnom podrucju, za ovrhu iz stavka 1. ovoga clanka nadležan je sud na cijem podrucju ovrhovoditelj ima prebivalište ili sjedište u Republici Hrvatskoj. Ako ovrhovoditelj nema prebivalište ili sjedište u Republici Hrvatskoj, za određivanje i provedbu ovrhe protiv navedenih pravnih osoba mjesno je nadležan sud na cijem je podrucju sjedište agencije kod koje su na racunima ubilježene vrijednosnice koje su predmet ovrhe.

Ovršne radnje

Clanak 198.b

Ovrha na vrijednosnici provodi se pljenidbom vrijednosnice, njezinom procjenom i prodajom te namirenjem ovrhovoditelja.

Pljenidba vrijednosnica

Clanak 198.c

(1) Pljenidba vrijednosnica na racunima kod agencije obavlja se dostavom rješenja o ovrsi agenciji, uz odgovarajucu primjenu odredaba clanka 196. stavka 2. do 6. i 8. ovoga Zakona. Pljenidbom ovrhovoditelj stjece založno pravo na vrijednosnicama, koje u rješenju o ovrsi moraju biti određene po kolicini i vrsti te rodu ako je rijec o nematerijaliziranim dionicama, odnosno naznacene oznakom pod kojom se vode kod agencije.

(2) Ako su vrijednosnice koje su predmet ovrhe dužnicki vrijednosni papiri (obveznice, trezorski zapisi, blagajnicki zapisi, certifikati o depozitu i drugi vrijednosni papiri iz kojih obveza glasi na novac), sud će rješenje o ovrši dostaviti i izdavatelju kao ovršenikovom dužniku. U tom se slučaju na odgovarajući način primjenjuju odredbe članka 152. do 155. ovoga Zakona.

(3) Ako su vrijednosnice ubilježene na vlasničkoj poziciji registriranoj s članom sudionikom, odnosno ovlaštenim društvom (članak 35. Zakona o tržištu vrijednosnih papira), agencija će bez odgode obavijestiti sud o nemogućnosti pljenidbe i o tome s kojim su ovlaštenim društvom vrijednosnice registrirane.

Članak 198.d

(1) Ako ovrhovoditelj ne raspolaže potrebnim podacima o kolicini, vrsti ili rodu, odnosno oznaci vrijednosnica ovršenika koje su ubilježene na računima kod agencije, može sudu predložiti donošenje rješenja kojim će privremeno zaplijeniti sve vrijednosnice ubilježene na svim računima ovršenika kod agencije na vlasničkoj poziciji registriranoj s izdavateljem (prijedlog za privremenu pljenidbu).

(2) Rješenjem o privremenoj pljenidbi sud će od agencije zatražiti da u roku od osam dana da podatke o vrsti i oznaci vrijednosnica ovršenika koje su upisane na računima koje ona vodi, registraciji vlasničke pozicije, rodovima, kolicinama, stvarnim pravima i nositeljima tih prava, ograničenjima stvarnih prava te, ako je to moguće, i o njihovoj tržišnoj vrijednosti na uređenom javnom tržištu ili burzi, uz naznaku prometa s obzirom na koji se ta vrijednost utvrdila.

(3) Agencija ne smije obavijestiti ovršenika da su podaci iz stavka 2. ovoga članka traženi.

(4) Pošto dobije tražene podatke, sud će o njima obavijestiti ovrhovoditelja, koji je dužan u roku od osam dana predložiti ovrhu na vrijednosnicama određenima po kolicini, vrsti i rodu, odnosno oznakom vrijednosnice. U povodu takva prijedloga sud će donijeti rješenje o ovrši na određenim vrijednosnicama i staviti izvan snage rješenje o privremenoj pljenidbi vrijednosnica iz stavka 2. ovoga članka.

(5) Prijedlog za privremenu pljenidbu iz stavka 1. ovoga članka i prijedlog za pljenidbu iz stavka 4. ovoga članka smatraju se u smislu propisa o sudskim pristojbama jednim prijedlogom.

(6) Pljenidba vrijednosnica iz stavka 4. ovoga članka smatra se provedenom dostavom rješenja o privremenoj zapljeni iz stavka 2. ovoga članka agenciji.

(7) Agencija ima pravo na naknadu troškova za obavljanje radnji u skladu s odredbama ovoga članka. Zahtjev za naknadu troškova agencija može podnijeti sudu u roku od petnaest dana od poduzimanja radnje. Ti troškovi ulaze u troškove ovršnog postupka.

(8) Odredbe prethodnih stavaka ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju na ovlaštena društva koja sukladno Zakonu o tržištu vrijednosnih papira obavljaju poslove skrbništva nad dionicama.

Procjena i prodaja vrijednosnica te namirenje ovrhovoditelja

Clanak 198.e

(1) Sud će u rješenju o ovrsi iz clanka 198.d stavka 4. ovoga Zakona, neovisno o prijedlogu ovrhovoditelja, odrediti ovlaštenu osobu kojoj se povjerava procjena i prodaja zaplijenjenih vrijednosnica.

(2) Na temelju rješenja iz stavka 1. ovoga clanka ovlaštena osoba dužna je u svoje ime, a za racun osobe koja je kao njihov vlasnik upisana na racunima agencije, odnosno u skrbničkoj knjizi ovlaštenog društva pokušati provesti prodaju zaplijenjenih vrijednosnica na burzi ili uredenom javnom tržištu, provedbom burzovne javne dražbe ili na koji drugi zakonom dopušteni način. Ako ona to ne uspije učiniti u roku od trideset dana, obavijestiti će o tome sud i nastaviti s pokušajima prodaje dok ne dobije drukciji nalog suda.

(3) Novac koji se dobije prodajom vrijednosnica doznacuje se na racun suda određen u rješenju o ovrsi iz clanka 198.d stavka 4. ovoga Zakona.

(4) U slučaju prodaje vrijednosnica na temelju rješenja o ovrsi agencija će postupiti kao da je prodaja obavljena na temelju naloga njihova vlasnika.

Odgovarajuća primjena odredaba o ovrsi na pokretninama

Clanak 198.f

Ako odredbama ove Glave nije što drugo određeno, na ovrhu na vrijednosnicama na racunima kod agencije na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona o ovrsi na pokretninama.»

Clanak 88.

U clanku 204. stavku 2. rijeci: « jedinica lokalne samouprave i uprave » zamjenjuju se rijecima: « općina, gradova i županija ».

Clanak 89.

Naslov 2. Odjeljka Glave šesnaeste mijenja se i glasi:

«2. Ovrha na novčanoj tražbini pravne osobe po racunu kod banke»

Clanak 90.

U clanku 205. stavak 2. mijenja se i glasi:

«(2) Kad je ovršenik Republika Hrvatska ili koja druga pravna osoba s javnim ovlastima koja djeluje na cijelom državnom području, za ovrhu iz stavka 1. ovoga clanka nadležan je sud na cijem području ovrhovoditelj ima prebivalište ili sjedište u Republici Hrvatskoj. Ako ovrhovoditelj nema prebivalište ili sjedište u Republici Hrvatskoj, za ovrhu protiv Republike Hrvatske nadležan je sud u Zagrebu, a za ovrhu protiv drugih pravnih osoba s javnim ovlastima sud na cijem je području njihovo sjedište.»

Clanak 91.

U clanku 206. u stavcima 1. i 2. rijec: "dostava" u određenom padežu zamjenjuje se rijecju: "primitak" u odgovarajucem padežu.

U stavku 5. iza prve recenice dodaje se druga recenica koja glasi: "Tako izdvojena sredstva mogu služiti samo za naplatu tražbine radi osiguranja cijc su naplate izdvojena."

Stavak 7. mijenja se i glasi:

"(7) O zahtjevu za naknadu štete iz stavka 6. ovoga clanka odlucuje sud u parnicnom postupku."

Clanak 92.

Clanak 207. mijenja se i glasi:

«(1) Ovrhovoditelj je dužan u prijedlogu za ovrhu zatražiti da se ovrha provede na novcanim tražbinama po svim ovršenikovim kunskim i deviznim racunima kod svih banaka kod kojih ovršenik ima racune, uz naznaku broja i banke kod koje je otvoren racun ovršenika za redovno poslovanje koji je on odredio kao racun za placanje zakonskih obveza i javnih prihoda, za naplatu vrijednosnih papira i instrumenata placanja te naloga s naslova ovrhe sudskih odluka i drugih ovršnih isprava (glavni racun).

(2) Ako je racun iz stavka 1. ovoga clanka zatvoren, banka koja je zaprimila rješenje utvrdit ce broj novog glavnog ovršenikovog racuna i dostaviti rješenje o ovrsi banci koja vodi taj racun, koja je dužna po njemu postupiti kao da ga je dobila izravno od suda.

(3) Ovrhovoditelj može u prijedlogu za ovrhu zatražiti da sud u rješenju o ovrsi privremeno zaplijeni sve ovršenikove tražbine po racunima za obavljanje platnoga prometa navedenim u tom prijedlogu do iznosa tražbine radi cijc je naplate ovrha određena.

(4) Na temelju prijedloga iz stavka 3. ovoga clanka sud ce donijeti rješenje o privremenoj zapljeni svih ovršenikovih tražbina po njegovim racunima navedenim u tom prijedlogu do iznosa tražbine radi cijc je naplate ovrha određena i dostaviti ga svim bankama kod kojih se oni vode.

(5) U slucaju iz stavaka 3. i 4. ovoga clanka na odgovarajuci se nacin primjenjuju odredbe clanka 154. ovoga Zakona.»

Clanak 93.

Clanak 208. mijenja se i glasi:

«(1) Rješenjem o ovrsi na novcanim tražbinama po racunima kod banaka nalaže se banci kod koje je ovršenik otvorio svoj glavni racun (clanak 207. stavak 1.) da novcani iznos za koji je ovrha određena prenese ovrhovoditelju s toga racuna te, po potrebi, sa svih ovršenikovih kunskih i deviznih racuna koji se vode u toj banci, odnosno, ako na tim racunima ne bude dovoljno sredstava za namirenje ovrhovoditeljeve tražbine, sa svih

njegovih racuna kod drugih banaka, u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(2) Druge banke kod kojih se vode ovršenikovi racuni dužne su, na zahtjev banke kod koje se vodi ovršenikov glavni racun (clanak 207. stavak 1.), obavijestiti tu banku o sredstvima na racunima koje one vode.

(3) Smatrat će se da su tražbine ovršenika po racunima kod drugih banaka iz stavka 2. ovoga clanka zaplijenjene zaprimanjem zahtjeva iz stavka 2. ovoga clanka, ako te tražbine nisu već bile prethodno privremeno zaplijenjene (clanak 207. stavak 5.).

(4) Druge banke iz stavka 2. ovoga clanka dužne su, na temelju naloga banke iz clanka 207. stavka 1. ovoga Zakona, prenositi sredstva sa racuna koje vode na glavni racun te banke, u skladu s tim nalogom.

(5) Odredbe clanka 180. stavka 4. i 5. ovoga clanka primjenjuju se na odgovarajući način na provedbu odredaba ovoga clanka.»

Clanak 94.

U clanku 209. stavku 2. riječ: "dostave" zamjenjuje se riječju: "primitka".

Clanak 95.

U clanku 211. stavku 2. rijeci: «bez odgode» zamjenjuju se riječima: «u roku od osam dana». Iza prve recenice dodaje se druga recenica koja glasi: «U protivnom odgovara za štetu koju je pretrpio ovrhovoditelj.»

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

"(3) Odredbe clanka 180.a ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način na provedbu odredaba ovoga clanka."

Clanak 96.

Naslov clanka 212. mijenja se i glasi:

«Ovrha prema solidarnim ovršenicima»

U clanku 212. stavak 4. mijenja se i glasi:

«Ako se tražbina ovrhovoditelja ne bude mogla u cijelosti naplatiti u skladu s odredbom stavka 3. ovoga clanka, banka kojoj je bilo dostavljeno rješenje o ovrsi postupit će prema odredbama clanka 208. stavaka 2. do 5. ovoga Zakona.»

Iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

«(5) Odredbe clanka 207. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način na provedbu odredaba ovoga clanka.»

Clanak 97.

Clanak 213. i naslov iznad njega brišu se.

Clanak 98.

Clanak 215. i naslov iznad njega mijenjaju se i glase:

*«Odgovarajuca primjena ovog Odjeljka na fizicke osobe
koje obavljaju registriranu djelatnost*

Clanak 215.

Odredbe clanaka 205. do 215. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajuci nacin kad se ovrha traži na sredstvima na racunu fizicke osobe koja obavlja registriranu djelatnost.»

Clanak 99.

Iza naslova Glave sedamnaeste dodaje se clanak 216.a i naslov iznad njega koji glase:

«Mjesna nadležnost»

Clanak 216.a

(1) Za odlucivanje o prijedlogu za izricanje sudskih penala mjesno je nadležan sud prebivališta ili sjedišta ovršenika u Republici Hrvatskoj, a ako ovršenik nema prebivalište ili sjedište u Republici Hrvatskoj sud prebivališta ili sjedišta ovrhovoditelja u Republici Hrvatskoj.

(2) Ako obje stranke nemaju ni prebivalište ni sjedište u Republici Hrvatskoj, mjesno je nadležan sud na cijem se podrucju nalazi imovina ovršenika na kojoj se može provesti ovrha radi naplate sudskih penala.»

Clanak 100.

U clanku 217. stavak 1. mijenja se i glasi:

«(1) Kad dužnik ne ispuni u roku neku svoju nenovcanu obvezu na cinjenje, trpljenje ili necinjenje utvrdenu pravomocnom sudskom odlukom, sudskom nagodbom ili javnobilježničkom ispravom, sud ce u ovršnom postupku, na prijedlog vjerovnika kao ovrhovoditelja, odrediti dužniku kao ovršeniku naknadni primjereni rok i izreci da ce ovršenik, ako ne ispuni svoju obvezu u tome roku, biti dužan isplatiti ovrhovoditelju određeni iznos novca za svaki dan zakašnjenja ili koju drugu jedinicu vremena (sudski penali), pocev od isteka toga roka.»

Iza stavka 6. dodaje se stavak 7. koji glasi:

«(7) Ako je protekao rok u kojem se po zakonu može tražiti ovrha, ne može se tražiti izricanje sudskih penala. Ako je prijedlog za izricanje sudskih penala podnesen u zakonskom roku, obveza placanja sudskih penala postoji sve dok ovršenik ne izvrši dužnu cinidbu.»

Clanak 101.

U clanku 231. stavku 1. iza rijeci: «ovrhovoditelja da» dodaju se rijeci: «u određenom roku».

Clanak 102.

Iza clanka 252. dodaje se Razdjel četvrti i clanci 252.a do 252.l s naslovima iznad njih koji glase:

«Razdjel četvrti SUDJELOVANJE JAVNIH BILJEŽNIKA U OVRSI

Nadležnost javnih bilježnika

Clanak 252.a

Javni bilježnici odlučuju o prijedlogu za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave u skladu s odredbama ovoga Zakona.

Podnošenje prijedloga za ovrhu javnom bilježniku

Clanak 252.b

(1) Prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave ovrhovoditelj može podnijeti javnom bilježniku po svom izboru i od njega zatražiti da donese rješenje o ovrsi na temelju takve isprave.

(2) Ako prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave bude podnesen sudu umjesto javnom bilježniku, prema odredbi stavka 1. ovoga clanka, sud će prijedlog odbaciti.

Sadržaj prijedloga za ovrhu

Clanak 252.c

(1) Ovrhovoditelj može u prijedlogu za ovrhu predložiti da se ovrha odredi na jednom ili više predmeta ovrhe.

(2) Ovrhovoditelj može u prijedlogu za ovrhu predložiti i da se ovrha radi naplate određene tražbine općenito odredi na imovini ovršenika, bez navođenja sredstva i predmeta ovrhe.

Postupanje u povodu prijedloga

Clanak 252.d

(1) Ako javni bilježnik ocijeni da je prijedlog za ovrhu dopušten i osnovan, donijet će rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave i dostaviti ga strankama.

(2) Ako javni bilježnik ocijeni da prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave nije dopušten, uredan (clanak 35. stavak 3.) ili osnovan, proslijedit će predmet nadležnom sudu (clanak 252.j) radi donošenja odluke.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga clanka sud će odrediti ovrhu na temelju vjerodostojne isprave ako ocijeni da je prijedlog za ovrhu dopušten, uredan i osnovan.

Prigovor protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave

Clanak 252.e

(1) Ovršenik može podnijeti prigovor protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnom bilježniku koji ga je izdao.

(2) Javni bilježnik kojem je podnesen nepravodoban ili nedopušten prigovor protiv rješenja koje je izdao proslijedit će spis radi donošenja odluke u povodu prigovora nadležnom sudu (clanak 252.j), koji će donijeti rješenje o odbacivanju takva prigovora.

(3) Javni bilježnik kojem je podnesen pravodoban i dopušten prigovor protiv rješenja koje je izdao proslijedit će spis radi provedbe postupka u povodu prigovora nadležnom sudu (clanak 252.j), koji će u povodu takva prigovora donijeti odluke iz clanka 53. i 54. ovoga Zakona.

Potvrda o pravomocnosti i ovršnosti

Clanak 252.f

(1) Na zahtjev ovrhovoditelja javni će bilježnik staviti na otpравак rješenja o ovrsi koje je donio potvrdu o njegovoj pravomocnosti i ovršnosti ako u roku od osam dana od isteka roka za prigovor ne primi prigovor.

(2) Javni bilježnik može staviti na otpравак rješenja o ovrsi iz stavka 1. ovoga clanka potvrdu o njegovoj pravomocnosti i ovršnosti i kad je prigovor podnesen u roku od osam dana od isteka roka za prigovor ako ocijeni da ocito nije pravodoban.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga clanka javni će bilježnik postupiti u skladu s odredbom clanka 252.e stavka 2. ovoga Zakona.

(4) Rješenje o ovrsi s potvrdom o pravomocnosti i ovršnosti javni bilježnik predat će ovrhovoditelju.

Izvalsudska ovrha

Clanak 252.g

(1) Na temelju pravomocnog i ovršnog rješenja o ovrsi (clanak 252.f stavak 1.) kojim je ovrha određena na tražbini po racunu kod banke ili opcenito na imovini ovršenika, ovrhovoditelj može izravno zatražiti od banke koja vodi glavni racun ovršenika pravne osobe (clanak 207.) ili racun ovršenika fizicke osobe da mu isplati s racuna ovršenika iznos kojim će se namiriti njegova tražbina radi cijeg je ostvarenja ovrha određena.

(2) Na temelju pravomocnog i ovršnog rješenja o ovrsi (clanak 252.f stavak 1.) kojim je ovrha određena na stalnom novčanom primanju ili općenito na imovini ovršenika, ovrhovoditelj može izravno zatražiti od poslodavca ili drugog isplatitelja stalnog novčanog primanja da mu isplati iznos kojim će se namiriti njegova tražbina radi cijeg je ostvarenja ovrha određena. Isplatitelj stalnog novčanog primanja dužan je prigodom postupanja po rješenju o ovrsi voditi racuna o pravilima o ograničenju ovrhe na takvim primanjima.

(3) Predajom rješenja o ovrsi banci odnosno isplatitelju stalnog novčanog primanja ovrhovoditelj stječe založno pravo na novčanoj tražbini ovršenika po racunu kod banke, odnosno na novčanoj tražbini ovršenika prema isplatitelju stalnog novčanog primanja.

(4) Banka i isplatitelj stalnog novčanog primanja dužni su u povodu rješenja o ovrsi iz stavka 1. i 2. ovoga clanka postupati kao u povodu rješenja o ovrsi koje im je dostavio sud.

(5) Tijekom izvansudske ovrhe ovršenik može nadležnom sudu (clanak 252.j) protiv rješenja o ovrsi podnijeti žalbu nakon proteka roka (clanak 49.), zatražiti od toga suda da odgodi ovrhu (clanak 61.), odnosno pred njime poduzimati druge radnje na koje bi inače bio ovlašten tijekom sudske ovrhe.

Sudska ovrha

Clanak 252.h

(1) Na temelju pravomocnog i ovršnog rješenja o ovrsi kojim je ovrha određena na drugom predmetu a ne na tražbini po racunu kod banke ili na stalnom novčanom primanju, ovrhovoditelj može zatražiti od nadležnog suda (clanak 252.j) da provede ovrhu na tom predmetu.

(2) Na temelju pravomocnog i ovršnog rješenja o ovrsi kojim je ovrha određena na tražbini po racunu kod banke ili na stalnom novčanom primanju, odnosno općenito određena na imovini ovršenika - ovrhovoditelj može zatražiti od stvarno nadležnog suda (clanak 33.a stavak 2. točka 3.) da ovrhu odredi na predmetu ovrhe na kojem se na temelju takvoga rješenja ne može tražiti izvansudska ovrha. U tom slučaju sud će postupiti kao da je od njega zatraženo da ovrhu odredi drugim sredstvom i na drugom predmetu ovrhe (clanak 5. stavak 3.).

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga clanka mjesno je nadležan sud koji bi bio mjesno nadležan za određivanje ovrhe na novom predmetu ovrhe na temelju ovršne isprave.

Pritužba ovršenika

Clanak 252.i

(1) U postupku pred sudom iz clanka 252.h ovoga Zakona ovršenik može u roku od osam dana do primitka obavijesti o zapocinjaju provede ovrhe podnijeti pritužbu da je protiv rješenja o ovrsi koje je izdao javni bilježnik pravodobno podnio prigovor. Ako sud utvrdi da je prigovor pravodobno podnesen, postupit će u skladu s odredbama clanka 54. ovoga Zakona.

(2) Ako sud utvrdi da prigovor protiv rješenja o ovrsi nije uopce podnesen, odbacit ce pritužbu, a ako utvrdi da prigovor protiv rješenja o ovrsi nije pravodobno podnesen, odbit ce pritužbu i prigovor odbaciti.

(3) Obavijest suda ovršeniku o zapocinjanju provede ovrhe treba sadržavati i pouku o pravu na pritužbu.

(4) U postupku pred sudom ovršenik može podnijeti žalbu nakon proteka roka (clanak 49.).

(5) Ovršenik može nadležnom sudu (clanak 252.j) podnijeti pritužbu iz stavka 1. ovoga clanka i u slucaju izvansudske ovrhe iz clanka 252.g ovoga Zakona.

Nadležni sud

Clanak 252.j

(1) U slucajevima iz clanka 252.d stavka 2., clanka 252.e stavka 2. i 3., clanka 252.g stavka 5., clanka 252.h stavka 1. i clanka 252.i stavka 5. ovoga Zakona stvarno je nadležan općinski sud na cijem je području sjedište javnog bilježnika kojem je podnesen prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave ili koji je donio rješenje o ovrsi na temelju takve isprave.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga clanka stvarno je nadležan trgovački sud na cijem se području nalazi sjedište javnog bilježnika kojem je podnesen prijedlog za ovrhu, odnosno koji je donio rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, ako je određivanje ovrhe zatraženo ili ako je ovrha određena u sporovima iz stvarne nadležnosti trgovačkih sudova u parničnom postupku.

(3) Dostava prema odredbi clanka 8. stavka 1. ovoga Zakona obavlja se na oglasnoj ploči općinskog suda na cijem je području sjedište javnog bilježnika koji je donio rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave.

Primjena pravila o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave

Clanak 252.k

U postupku određivanja javnobilježničke ovrhe na temelju vjerodostojne isprave primjenjuju se odredbe ovoga Zakona o određivanju ovrhe na temelju vjerodostojne isprave i pravnim lijekovima protiv rješenja o ovrsi na temelju takve isprave.

Pravo javnih bilježnika na nagradu i naknadu troškova

Clanak 252.l

(1) Za obavljanje poslova iz u postupku ovrhe javni bilježnici imaju pravo na nagradu i naknadu troškova u skladu s odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku, koju donosi ministar nadležan za poslove pravosuđa.

(2) Nagrada i naknada troškova koje ovrhovoditelj plati javnom bilježniku dio su troškova ovrhe. Javni će bilježnik ovrhovoditelju izdati obracun tih naknada.

(3) Za određivanje ovrhe prema odredbama ovoga dijela Zakona ne plaća se sudska pristojba.

(4) Za provedbu ovrhe u smislu odredaba članka 252.h ovoga Zakona plaća se sudska pristojba.»

Članak 103.

Iza članka 254. dodaje se članak 254.a i naslov iznad njega koji glase:

«Stvarna nadležnost

Članak 254.a

(1) Općinski sudovi nadležni su određivati i provoditi osiguranje, osim ako zakonom to nije povjereno kojem drugom sudu.

(2) Trgovacki sudovi nadležni su određivati i provoditi osiguranje u predmetima u kojima su nadležni određivati ovrhu.»

Članak 104.

Naslov Glave dvadesetsedme mijenja se i glasi:

«SUDSKO I JAVNOBILJEŽNICKO ZALOŽNOPRAVNO OSIGURANJE NA TEMELJU SPORAZUMA STRANAKA»

Članak 105.

U članku 262. iza točke 11. dodaje se točka 12. koja glasi:

«12. pljenidbu vrijednosnica koje se vode kod agencije.».

Članak 106.

U članku 265. brojke: «254. i 255.» zamjenjuju se brojkama: «259. i 260.».

Članak 107.

U članku 269. stavcima 1. i 2. brojka: «11.» zamjenjuje se brojkom: «12.».

Članak 108.

U naslovu Glave dvadesetosme riječi: «NOVCANIH TRAŽBINA» zamjenjuju se riječima: «PRAVA».

Članak 109.

U članku 273. iza riječi: «stvari» dodaju se riječi: «i prijenosom prava».

Članak 110.

Članak 274. i naslov iznad njega mijenjaju se i glase:

«Sporazum o osiguranju prijenosom vlasništva i prijenosom prava

Članak 274.

(1) Jedna ili obje stranke mogu tražiti od suda da odredi ročište i da na tom ročištu u zapisnik unese njihov sporazum o tome da se radi osiguranja određene novčane tražbine predlagatelj osiguranja prenese na predlagatelja osiguranja vlasništvo na nekoj stvari protivnika osiguranja, ili da se u tu svrhu na predlagatelja osiguranja prenese neko njegovo pravo. Osigurati se može i buduća tražbina.

(2) U sporazum treba unijeti odredbu o tome kad će osigurana tražbina dospjeti, odnosno kako će se njezino dospijanje odrediti. Protivnik osiguranja može biti i osoba prema kojoj predlagatelj osiguranja nema tražbine koja se osigurava.

(3) Sporazum iz stavka 1. ovoga članka može se odnositi i na osiguranje nenovčane tražbine, ali u tom slučaju u sporazumu mora biti određena novčana protuvrijednost te tražbine. Nakon dospijanja nenovčane tražbine predlagatelj osiguranja može birati hoće li tražiti ovrhu radi prisilnoga ostvarenja nenovčane tražbine ili po odredbama ove Glave ostvarivati svoja prava kao da je prijenos vlasništva na stvari ili prijenos prava obavljen radi osiguranja novčane protuvrijednosti nenovčane tražbine.

(4) Sporazum iz stavka 1. ovoga članka ima učinak sudske nagodbe.

(5) U sporazum iz stavka 1. ovoga Zakona može se unijeti i izjava protivnika osiguranja da je suglasan da predlagatelj osiguranja može neposredno na temelju toga zapisnika protiv njega zatražiti ovrhu radi predaje predmeta osiguranja u posjed nakon dospijanja osigurane tražbine. Zapisnik koji sadrži takvu izjavu je ovršna isprava.»

Članak 111.

Iza članka 274.a dodaju se članci 274.b do 274.j s naslovima iznad njih koji glase:

«Posebno o sporazumu o prijenosu vlasništva na nekretnini

Članak 274.b

(1) Ako se sporazumom iz članka 274. stavka 1. ovoga Zakona prenosi vlasništvo na nekretnini upisanoj u zemljišnoj knjizi, sporazum treba sadržavati i izjavu protivnika osiguranja o tome da je suglasan da se neposredno na temelju sporazuma može u zemljišnoj

knjizi obaviti taj prijenos.

(2) Na temelju zapisnika iz clanka 274. stavka 1. ovoga Zakona i izjave protivnika osiguranja iz stavka 1. ovoga clanka stranke mogu tražiti prijenos vlasništva na nekretnini upisanoj u zemljišnoj knjizi uz zabilježbu da je prijenos obavljen radi osiguranja određene tražbine predlagatelja osiguranja.

Stjecanje vlasništva na stvarima koje nisu upisane u zemljišne knjige odnosno stjecanje prava

Clanak 274.c

(1) Predlagatelj osiguranja postaje vlasnikom nekretnine koja nije upisana u zemljišnoj knjizi polaganjem u sud sporazuma iz clanka 274. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Predlagatelj osiguranja postaje vlasnikom pokretnina potpisivanjem zapisnika iz clanka 274. stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Smatrat će se da je prijenos prava obavljen potpisivanjem zapisnika iz clanka 274. stavka 1. ovoga Zakona.

(4) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga clanka, vlasništvo i prava koja proizlaze iz nematerijaliziranih vrijednosnih papira stjecu se u skladu s odredbama clanka 128. Zakona o tržištu vrijednosnih papira u trenutku njihova upisa na racunu nematerijaliziranih vrijednosnih papira predlagatelja osiguranja kod Središnje depozitarne agencije, kojoj se u tu svrhu dostavlja sporazum iz clanka 274. stavak 1. ovoga Zakona.

(5) O prijenosu vlasništva na nekretninama koje nisu upisane u zemljišne knjige i na pokretninama te o prijenosu prava objavit će se oglas u "Narodnim novinama", u kojem će se naznačiti sud koji objavljuje oglas, broj predmeta, stranke, nekretnine ili pokretnine na kojima je preneseno vlasništvo, odnosno prava koja su prenesena te obavijest da je prijenos obavljen radi osiguranja. Nekretnine, pokretnine odnosno prava oznacit će se tako da se bez teškoca može utvrditi njihova istovjetnost.

Naknadni sporazum o osiguranju

Clanak 274.d

(1) Predlagatelj osiguranja i protivnik osiguranja mogu se nakon sklapanja sporazuma iz clanka 274. ovoga Zakona sporazumjeti, na neki od načina predviđenih za sklapanje takvog sporazuma, da preneseno vlasništvo na stvari odnosno preneseno pravo posluže kao osiguranje i za neku drugu tražbinu predlagatelja osiguranja prema protivniku osiguranja.

(2) U slučaju iz stavka 1. u zemljišnu će se knjigu, na temelju naknadnog sporazuma stranaka iz stavka 1. ovoga clanka, zabilježiti da je vlasništvo na nekretnini preneseno i radi osiguranja neke druge tražbine.

(3) Prednosni red osiguranja tražbine iz stavka 2. ovoga clanka racunat će se prema vremenu za koje se prema pravilima zemljišnoknjižnog prava uzima da je mjerodavno za upis naknadne zabilježbe.

Pravo na korištenje stvari ili vršenje prava

Clanak 274.e

(1) Ako sporazumom iz clanka 274. stavka 1. ovoga Zakona ili naknadnim sporazumom stranaka sastavljenom u obliku javne isprave ili privatne isprave na kojoj je potpis stranaka javno ovjeren nije drukcije određeno, protivnik osiguranja ovlašten je i dalje koristiti stvar cije je vlasništvo preneseno na predlagatelja osiguranja, odnosno vršiti pravo koje je preneseno na predlagatelja osiguranja.

(2) Sporazumom iz clanka 274. stavka 1. ovoga Zakona ili naknadnim sporazumom sastavljenim u obliku javne isprave ili privatne isprave na kojoj je potpis protivnika osiguranja javno ovjeren može se predvidjeti da predlagatelj osiguranja koristi stvar ili vrši pravo koji su na njega preneseni.

(3) U sporazumu iz stavka 2. ovoga clanka mora biti utvrđen način na koji će predlagatelj osiguranja koristiti stvar ili vršiti pravo te kako će se obračunavati koristi koje će od toga imati. Te će se koristi prebijati s troškovima na ciju naknadu predlagatelj osiguranja ima pravo, zatim s kamatama koje mu se duguju i napokon s glavnicom, ako navedenim sporazumom nije drukcije određeno.

Pravo predlagatelja osiguranja da proda predmet osiguranja

Clanak 274.f

(1) Predlagatelj osiguranja ovlašten je otuditi na njega prenesenu stvar ili pravo nakon dospjelosti svoje tražbine.

(2) Ako predlagatelj osiguranja prije dospjelosti tražbine otudi stvar ili pravo koji su na njega preneseni, takvo je otuđenje pravno valjano. Predlagatelj osiguranja odgovara protivniku osiguranja za štetu koju mu je takvim otuđenjem prouzročio.

(3) Predlagatelj osiguranja može unovčiti predmet osiguranja samo preko javnog bilježnika. Ako su predmet osiguranja nematerijalizirani vrijednosni papiri koji kotiraju na burzi ili uređenom javnom tržištu, javni bilježnik može njihovo unovčenje povjeriti ovlaštenom društvu, koje će prodaju izvršiti sukladno odredbama clanka 66. Zakona o tržištu vrijednosnih papira.

(4) U slučaju otuđenja predmeta osiguranja prema prethodnim odredbama ovoga clanka placaju se porezi i druga javna davanja za prijenos toga osiguranja s predlagatelja osiguranja na stjecatelja; predlagatelj osiguranja ne plaća poreze i druga javna davanja za prethodni prijenos predmeta osiguranja s protivnika osiguranja na njega (clanak 277. b stavak 1.).

(5) Okolnost da su otuđenje stvari ili prava na koje predlagatelj osiguranja nije bio ovlašten pravno valjani ne isključuje kaznenu odgovornost osoba koje su sudjelovale u takvom otuđenju.

Nacin prodaje predmeta osiguranja

Clanak 274.g

(1) Na prodaje iz clanka 274.f stavak 1. i 2. ovoga Zakona glede nacina njihove provedbe, a osobito prodajne cijene na odgovarajuci se nacin primjenjuju pravila o prodaji odnosno unovcenu predmeta osiguranja kao predmeta ovrhe u ovršnom postupku.

(2) O prodaji predmeta osiguranja i o svakoj dražbi javni bilježnik uputit će obavijest protivniku osiguranja na adresu iz sporazuma iz clanka 274. stavka 1. ovoga Zakona. Prodaja će se obaviti neovisno o tome je li obavijest dostavljena protivniku osiguranja.

(3) Na temelju provedene dražbe, pošto kupovna bude položena, javni bilježnik sklopit će u obliku javnobilježničkog akta u ime predlagatelja osiguranja s kupcem ugovor o prodaji predmeta osiguranja. U slučaju prodaje nekretnine u tom će se ugovoru posebno naznačiti da je kupac ovlašten prigodom upisa svoga prava vlasništva u zemljišnim knjigama ishoditi brisanje zabilježbe da je nekretnina na predlagatelja osiguranja bila prenesena radi osiguranja.

(4) Kada su predmet osiguranja nematerijalizirani vrijednosni papiri čiju je prodaju javni bilježnik povjerio ovlaštenom društvu (clanak 274.f stavak 3.) prodaju će obaviti to društvo u skladu s odredbama Zakona o tržištu vrijednosnih papira, u svoje ime a za račun predlagatelja osiguranja. O toj prodaji ovlašteno društvo obavijestit će javnog bilježnika.

Preuzimanje stvari u posjed

Clanak 274.h

Ako se protivnik osiguranja u sporazumu iz clanka 274. stavka 1. ovoga Zakona ili u kojoj drugoj ispravi na kojoj je njegov potpis javnobilježnički ovjeren suglasio da predlagatelj osiguranja može na temelju te isprave tražiti protiv njega ovrhu radi ispražnjenja i predaje nekretnine u posjed ili predaju pokretnine u posjed, predlagatelj osiguranja ovlašten je zatražiti takvu ovrhu samo radi prodaje tih stvari prema odredbama clanka 274.g ovoga Zakona.

Pravo protivnika osiguranja da nekretninu optereti hipotekom

Clanak 274.i

(1) Protivnik osiguranja ovlašten je, bez pristanka predlagatelja osiguranja, prenesenu nekretninu opteretiti hipotekom u korist nekog drugog vjerovnika, osim ako zabrana opterećenja od strane protivnika osiguranja nije zabilježena u zemljišnoj knjizi na temelju sporazuma iz clanka 274. stavka 1. ovoga Zakona ili naknadnog sporazuma stranaka sastavljenog na jedan od načina predviđenih za sklapanje toga sporazuma.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga clanka hipoteka će se upisati u zemljišne knjige na temelju odgovarajuće isprave protivnika osiguranja ako bi se na temelju te isprave mogla

upisati da do prijenosa vlasništva nije došlo.

(3) Zasnivanje hipoteke iz stavka 1. ovoga clanka ne oduzima pravo predlagatelju osiguranja da s nekretninom raspolaže kao da hipoteka na njoj nije upisana.

(4) U slučaju izvansudske prodaje nekretnine iz clanaka 274.f i 274.g ovoga Zakona javni bilježnik koji provodi prodaju dužan je o tome obavijestiti novog hipotekarnog vjerovnika te protivnika osiguranja, na adresu iz ugovora o osiguranju koji su s tim osobama sklopljeni. Prodaja će se obaviti neovisno o tome je li ta obavijest dostavljena tim osobama.

(5) Iz iznosa dobivenog prodajom nekretnine najprije će se namiriti tražbina predlagatelja osiguranja, a zatim tražbina hipotekom osiguranog vjerovnika. Preostali iznos javni bilježnik dužan je predati protivniku osiguranja.

(6) Kupac nekretnine iz stavka 5. ovoga clanka ovlašten je tražiti da se na temelju ugovora o prodaji iz clanka 274.g stavka 3. ovoga Zakona prigodom upisa njegova prava vlasništva briše hipoteka iz stavka 1. ovoga clanka, osim ako se kupac nije drukcije sporazumio s hipotekarnim vjerovnikom.

Dužnosti predlagatelja osiguranja u odnosu na prenesenu tražbinu

Clanak 274.j

(1) Ako sporazumom iz clanka 274. stavka 1. ovoga Zakona nije drukcije određeno, predlagatelj osiguranja dužan je:

1. poduzimati mjere potrebne za ocuvanje prenesene tražbine,
2. naplacivati kamate ili kakve druge povremene tražbine. Tako naplaceni iznosi prebijaju se s troškovima na ciju naknadu predlagatelj osiguranja ima pravo, zatim s kamatama koje mu se duguju i napokon s glavnicom,
3. naplatiti prenesenu tražbinu odnosno primiti njezino ispunjenje, nakon što dospije. Ispunjenjem prenesene tražbine predlagatelj osiguranja stjece vlasništvo stvari predajom koje je tražbina ispunjena. Ako je predmet prenesene tražbine novac, odnosno dužnicki vrijednosni papiri (clanak 2. točka 3. Zakona o tržištu vrijednosnih papira), predlagatelj osiguranja dužan je, na zahtjev protivnika osiguranja, položiti naplaceni iznos kod suda ili javnog bilježnika, ali ako je njegova osigurana tražbina već dospjela, predlagatelj osiguranja može zadržati dugovani iznos novca, a ostalo predati protivniku osiguranja.

(2) Dužnik tražbine koja je na predlagatelja osiguranja prenesena radi osiguranja može predlagatelju osiguranja istaknuti prigovore koje bi u slučaju ustupanja tražbine dužnik te tražbine mogao istaknuti primatelju, osim kada se radi o prijenosu vlasništva nad dužnickim vrijednosnim papirima radi osiguranja.»

Clanak 112.

Clanak 276. i naslov iznad njega mijenjaju se i glase:

«Izlučno pravo

Clanak 276.

U slucaju ovrhe ili stecaja protiv predlagatelja osiguranja predmet ovrhe ili prodaje u stecaju jest pravo koje je predlagatelj osiguranja stekao na predmetu osiguranja. U slucaju prodaje predmeta osiguranja kupac stjece pravni položaj predlagatelja osiguranja.»

Clanak 113.

Clanak 277. mijenja se i glasi:

«(1) Umjesto da pristupi unovcenju predmeta osiguranja prema odredbama clanka 274.f ovoga Zakona, predlagatelj osiguranja ovlašten je zatražiti od protivnika osiguranja nakon dospijeca osigurane tražbine, preko javnog bilježnika, da ga u roku od trideset dana obavijesti, preko istog javnog bilježnika, zahtijeva li da se preneseni predmet osiguranja unovci preko javnog bilježnika, uz upozorenje o pravnim posljedicama neocitovanja (stavak 7.).

(2) U obavijesti iz stavka 1. ovoga clanka protivnik osiguranja dužan je odrediti najnižu cijenu po kojoj se predmet osiguranja može prodati, imenovati javnog bilježnika koji ce obaviti prodaju te priložiti njegovu izjavu da je voljan obaviti prodaju i da ce od iznosa dobivenog prodajom prethodno namiriti tražbinu predlagatelja osiguranja s kamatama i troškovima te porez na promet.

(3) Najniža cijena koju protivnik osiguranja može odrediti ne smije biti niža od osigurane tražbine, uvecane za kamate i troškove predlagatelja osiguranja koji ce predvidivo dospjeti odnosno nastati do isteka roka do kojeg javni bilježnik mora prodati predmet osiguranja, te predvidivi porez i druga javna davanja.

(4) Pošto primi obavijest s priložima iz stavka 2. ovoga clanka, predlagatelj osiguranja dužan je u roku od petnaest dana ovlastiti javnog bilježnika iz stavka 2. ovoga clanka da proda predmet osiguranja, uz uvjete određene u obavijesti protivnika osiguranja. Predlagatelj odnosno protivnik osiguranja dužan je poduzeti i sve ostale radnje na zahtjev javnog bilježnika kojima se omogućava razgledavanje stvari odnosno upoznavanje sa sadržajem prava, ako je stvar u njegovu posjedu, odnosno ako on raspolaže potrebnim ispravama i podacima o sadržaju prava. Predlagatelj osiguranja dužan je predujmiti troškove prodaje koje je odredio javni bilježnik. U protivnom se prodaja nece provesti.

(5) Prije nego što predlagatelj osiguranja poduzme radnje iz stavka 4. ovoga clanka rok u kojemu javni bilježnik treba obaviti prodaju predmeta osiguranja nece poceti teci.

(6) Ako javni bilježnik ne uspije prodati predmet osiguranja u roku od tri mjeseca od dana kada ga je predlagatelj osiguranja na to ovlastio, smatrat ce se da se protivnik osiguranja odrekao prava tražiti prodaju predmeta osiguranja. O neuspjehu prodaje javni bilježnik dužan je predlagatelju osiguranja izdati potvrdu u roku od osam dana.

(7) Ako protivnik osiguranja ne postupi prema odredbama stavaka 1. i 2. ovoga clanka, odnosno ako javni bilježnik ne uspije prodati predmet osiguranja u skladu s odredbom stavka 5. ovoga clanka, smatrat ce se da je predlagatelj osiguranja postao punopravni vlasnik stvari odnosno nositelj prava koji su na njega preneseni radi osiguranja - za cijenu koja odgovara iznosu osigurane tražbine s kamatama i troškovima te poreza. U tom slucaju

predlagatelj osiguranja dužan je platiti porez i druga javna davanja u skladu sa zakonom (clanak 277. b stavak 4.).

(8) U slučajevima iz stavka 7. ovoga clanka predlagatelju osiguranja ce potvrdu o tome da je postao punopravni vlasnik stvari odnosno nositelj prava izdati:

1. zato što protivnik osiguranja nije u roku zatražio da se predmet osiguranja proda preko javnog bilježnika (stavak 2.) - javni bilježnik iz stavka 1. ovoga clanka,

2. zato što javni bilježnik kojemu je povjerena prodaja predmeta osiguranja nije u roku od tri mjeseca uspio prodati predmet osiguranja - javni bilježnik iz stavka 6. ovoga clanka.

(9) Ako u slučaju iz stavka 7. ovoga clanka predlagatelj osiguranja postane punopravni vlasnik stvari odnosno nositelj prava, osigurana se tražbina smatra izmirenom kad predlagatelj osiguranja postane punopravni vlasnik odnosno imatelj prava.

(10) Predlagatelj osiguranja može odustati od provedbe postupka prema prethodnim odredbama ovoga clanka sve dok javni bilježnik ne proda predmet osiguranja. U slučaju odustanka predlagatelj osiguranja dužan je naknaditi sve troškove koji su provedbom toga postupka imali protivnik osiguranja, javni bilježnik i druge osobe.

(11) Ako predlagatelj osiguranja postane punopravni vlasnik stvari odnosno nositelj prava (stavak 7.) ovlašten je tražiti, na temelju potvrde javnog bilježnika o tome, ovrhu radi predaje stvari u posjed odnosno ovrhu ili poduzimanje drugih radnji radi stjecanja ovlaštenja na slobodno vršenje prava cijim je punopravnim nositeljem postao.

(12) Ako predlagatelj osiguranja postane punopravni vlasnik nekretnine (stavak 7.) ovlašten je tražiti brisanje hipoteke na toj nekretnini upisane u skladu s odredbama clanka 274.i ovoga Zakona, na temelju potvrde javnog bilježnika da je postao punopravni vlasnik nekretnine.»

Clanak 114.

Iza clanka 277. dodaju se clanci 277.a, 277. b i 277.c s naslovima iznad njih koji glase:

«Pravo na povrat vlasništva odnosno prava

Clanak 277.a

Ako protivnik osiguranja u roku ispuni svoju obvezu prema predlagatelju osiguranja, ili ako osigurana tražbina prestane na bilo koji drugi nacin, osim tako što je predlagatelj osiguranja postao punopravni vlasnik stvari ili punopravni nositelj prava (clanak 277. stavak 7.), predlagatelj osiguranja dužan je, bez odgode, vratiti protivniku osiguranja vlasništvo stvari, odnosno pravo.

Porezi i druga javna davanja

Clanak 277.b

(1) Na prijenos vlasništva na stvari ili na prijenos prava radi osiguranja ne placaju se porez na promet, porez na dodanu vrijednost ili koji drugi porez ili javno davanje koji se inace placaju prigodom prijenosa vlasništva na stvari ili prijenosa prava u druge svrhe.

(2) Porezi i druga javna davanja ne placaju se ni u slucaju vracanja vlasništva na stvari odnosno vracanja prava (clanak 276.).

(3) Odredbe stavka 1. i 2. ovoga clanka ne odnose se na sudske pristojbe koje se placaju za odgovarajuće upise u zemljišne knjige.

(4) U slucaju iz clanka 277. stavka 7. ovoga Zakona rok u kojem je predlagatelj osiguranja u vezi s placanjem poreza dužan prijaviti da je postao punopravni vlasnik stvari ili punopravni nositelj prava koji su na njega bili preneseni radi osiguranja (clanak 277.), racuna se od dana kada je predlagatelj osiguranja dobio potvrdu javnog bilježnika da je postao punopravni vlasnik stvari ili punopravni nositelj prava.

Unovcenje predmeta osiguranja na zahtjev protivnika osiguranja

Clanak 277.c

(1) Nakon dospelosti osigurane tražbine unovcenje predmeta osiguranja ovlašten je tražiti i protivnik osiguranja.

(2) Unovcenje predmeta osiguranja provodi se uz odgovarajuću primjenu pravila o unovcjenju predmeta osiguranja od strane predlagatelja osiguranja.

(3) Troškove prodaje predmeta osiguranja iz stavka 1. ovoga clanka dužan je predujmiti protivnik osiguranja.»

Clanak 115.

Clanak 278. i naslov iznad njega mijenjaju se i glase:

«Odgovarajuća primjena odredaba ovoga Odjeljka

Clanak 278.

(1) Odredbe ovoga Odjeljka na odgovarajući se način primjenjuju i na prijenos dionica koje nisu ubilježene na racunima kod Središnje depozitarne agencije, udjela odnosno poslovnih udjela u trgovackom društvu.

(2) Dionica iz stavka 1. ovoga clanka, udio ili poslovni udio prenose se sklapanjem sporazuma iz clanka 274. stavka 1. ovoga Zakona. O svakom prijenosu sud će bez odgode obavijestiti trgovacko društvo odnosno agenciju radi provedbe prijenosa u odgovarajućim knjigama odnosno racunima, uz zabilježbu da je prijenos obavljen radi osiguranja.

(3) Prijenosom dionice iz stavka 1. ovoga clanka, odnosno udjela ili poslovnog udjela

radi osiguranja, sve dok predlagatelj osiguranja ne postane punopravni imatelj dionice, udjela ili poslovnog udjela, odnosno dok oni ne budu prodani ili drukcije otuđeni, prenositelj ne gubi pravo glasa niti pravo sudjelovanja u dobiti, ako sporazumom iz članka 274. stavka 1. ovoga Zakona nije drukcije određeno.

(4) Odredbe ovoga Odjeljka o osiguranju na nekretnini na odgovarajući se način primjenjuju i na druge predmete osiguranja na kojima se prava stvaraju upisom u javne upisnike u kojima se ti predmeti vode.»

Članak 116.

Članak 278.a i naslov iznad njega brišu se.

Članak 117.

U članku 284. stavku 1. točka 3. mijenja se i glasi:

«3. javnobilježničke odluke ili javnobilježničke isprave, ako tražbina koja je u njoj utvrđena još uvijek nije dospjela.»

Članak 118.

U članku 285. stavku 1. dodaje se nova točka 1. koja glasi:

"1. platnog naloga odnosno rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave koji su izdani na temelju javne ili javno ovjerovljene isprave, mjenice i cek, protiv kojih je pravodobno podnesen prigovor,»

Dosadašnje točke 1. do 5. postaju točke 2. do 6.

U stavku 2. riječi: "točke 3. i 4." zamjenjuju se riječima: "točke 4. i 5.".

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

"(3) Sud će i u slučajevima iz stavka 1. ovoga članka odbiti prijedlog za osiguranje prethodnom mjerom, odnosno ukinuti određenu prethodnu mjeru i obustaviti postupak ako protivnik osiguranja učini vjerojatnim da opasnost ne postoji ili da je prestala."

Članak 119.

U članku 287. stavku 1. točki 2. brojka: "10." zamjenjuje se brojkom: "12.".

Članak 120.

U članku 304. stavku 1. riječ: «tri» zamjenjuje se riječju: «osam».

U stavku 2. riječ: «osam» zamjenjuje se riječju: «trideset».

Clanak 121.

U clanku 307. iza riječi: «odredbe» dodaju se riječi: «clanka 285. stavka 3.».

Clanak 122.

Iza clanka 307.u dodaju se clanci 307.v i 307.z sa naslovima iznad njih koji glase:

«Prekršaji osoba i tijela koje su dužne davati podatke o dužniku

Clanak 307.v

(1) Novcanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako u roku od osam dana ne dostavi podatke iz clanka 16.b stavka 1. i 3. ovoga Zakona.

(2) Novcanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga clanka i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Novcanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj odgovorna osoba u tijelu ako u roku od osam dana ne dostavi podatke iz clanka 16.b stavka 2. ovoga Zakona.

Prekršaji ovršenikova dužnika odnosno osobe kod koje se nalazi ovršenikova imovina

Clanak 307.z

(1) Novcanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako se na zahtjev suda u roku od osam dana ne izjasni se o činjenicama iz clanka 16.b stavka 4. ovoga Zakona.

(2) Novcanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga clanka odgovorna osoba u pravnoj osobi iz stavka 1.

(3) Novcanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba ako se na zahtjev suda u roku od osam dana ne izjasni se o činjenicama iz clanka 16.b stavka 4. ovoga Zakona.»

Clanak 123.

(1) Odredbe ovoga Zakona primjenjivat će se u ovršnim postupcima i postupcima osiguranja pokrenutim nakon njegova stupanja na snagu.

(2) Odredbe ovoga Zakona primjenjivat će se i u ostalim postupcima ovrhe i

osiguranja koji su pokrenuti prije dana njegova stupanja na snagu, ako se u tim postupcima nakon toga dana ukine prvostupajnska odluka i predmet vrati prvostupajnskom sudu na ponovni postupak.

Clanak 124.

(1) Odredbe clanka 77. ovoga Zakona pocet ce se primjenjivati nakon šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Odredbe clanka 102. ovoga Zakona pocet ce se primjenjivati nakon šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona. Odredbe toga clanka primjenjivat ce se samo u predmetima u kojima je prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave podnesen nakon toga dana.

(3) Na postupke po prijedlozima za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave pokrenute do dana pocetka primjene clanka 102. ovoga Zakona primjenjivat ce se propisi o stvarnoj nadležnosti sudova koji su bili na snazi do dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Clanak 125.

(1) Na sporazume o osiguranju prijenosom vlasništva i prijenosom prava i na postupke njihova upisa u zemljišne knjige primjenjuju se odredbe Ovršnog zakona koje su bile na snazi u vrijeme sklapanja tih sporazuma.

(2) Svaka stranka može tražiti da se uspostavi zemljišnoknjižno stanje kakvo je bilo prije stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona ("Narodne novine" br. 173/03.) ako su nakon njegova stupanja na snagu provedeni upisi predviđeni clankom 103. toga Zakona.

(3) Ako do dana stupanja na snagu ovoga Zakona nije odluceno o prijedlogu za upis podnesenom temeljem clanka 103. Zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona («Narodne novine» broj 173/03.) sud ce obustaviti postupak.

Clanak 126.

(1) Ministar nadležan za poslove gospodarstva utvrdit ce uvjete iz clanka 143.a stavka 2. (clanak 77. ovoga Zakona) u roku od dva mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Ministar nadležan za poslove pravosuđa utvrdit ce tarifu iz clanka 143.d stavka 3. i iznos iz clanka 143.f stavka 1. (clanak 77. ovoga Zakona) u roku od dva mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(3) Ministar nadležan za unutarnje poslove donijet ce pravilnik iz clanka 143.o (clanak 77. ovoga Zakona) u roku od dva mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(4) Hrvatska gospodarska komora osnovat ce očevidnik nekretnina i pokretnina koje

se prodaju u ovršnom postupku u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(5) Ministar nadležan za poslove pravosuđa uskladiće Sudski poslovnik i Javnobilježnički poslovnik s odredbama članka 102. ovoga Zakona i donijeti Tarifu o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku iz članka 252.1 stavka 1. (članak 102. ovoga Zakona) u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 127.

U članku 175. stavku 2., članku 180. stavku 1. i 3., članku 183. stavku 1., 3. 5. i 6., članku 183.a stavku 1. i 2., članku 204. stavku 1. i 2., članku 297. stavku 1. točki 5. i stavku 6. riječi: «pravna osoba koja obavlja poslove platnoga prometa» u određenom padežu zamjenjuju se riječju: "banka" u odgovarajućem padežu.

U članku 181. stavku 2. riječi: «odnosno pravna osoba koja obavlja poslove platnoga prometa» brišu se. U članku 182. i naslovu iznad njega riječi: «odnosno pravne osobe koja obavlja poslove platnoga prometa» brišu se.

U članku 205. stavku 1. riječi: «koja za njega obavlja poslove platnog prometa (u daljnjem tekstu: banka)» brišu se.

Članak 128.

U Zakonu o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona ("Narodne novine", broj 173/03.) članci 96., 97., 98., 102. stavak 3., 103. i 104. brišu se.

Članak 129.

U Zakonu o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01. i 117/03.) iza članka 433. dodaje se članak 433.a koji glasi:

«Članak 433.a

(1) Kad utužuje novčane tražbine po osnovi radnog odnosa koje se utvrđuju u bruto iznosu, radnik ih je dužan utužiti u tom iznosu.

(2) Primjerak pravomoćne presude kojom je odlučio o zahtjevu radnika iz stavka 1. ovoga članka sud će dostaviti i poreznoj upravi.

(3) Na temelju ovršne presude kojom je prihvaćen zahtjev radnika iz stavka 1. ovoga članka, odnosno na temelju izvješća obracuna dospjele, a neisplacene plaće kao ovršne isprave radnik je ovlašten zatražiti ovrhu radi naplate ukupno dosuđenog odnosno utvrđenog iznosa.

(4) U ovrsi na tražbini ovršenika po racunu kod banke, banka će, nakon što u cijelosti ili djelomično naplati tražbinu utvrđenu u rješenju o ovrsi, naplaceni iznos položiti na poseban račun i o tome obavijestiti sud. U ovrsi na drugim predmetima ovrhe sud će naplaceni iznos položiti na poseban račun suda.

(5) Nakon što primi obavijest banke, odnosno nakon što naplati u cijelosti ili djelomicno tražbinu utvrđenu u rješenju u ovrsi u skladu s odredbama stavka 4. ovoga clanka, sud će obavijestiti o tome nadležnu poreznu upravu i od nje zatražiti da obracuna porez, prirez i doprinose, uključujući i doprinos za individualnu kapitaliziranu štednju iz naplacenog iznosa.

(6) Porezna uprava obaviti će obracun iz stavka 5. ovoga clanka u skladu s važećim propisima koji uređuju obracunavanje i plaćanje doprinosa iz place i poreza na dohodak uz naznaku propisanih racuna na koje će se uplatiti doprinosi, uključujući i doprinos za individualnu kapitaliziranu štednju, porez i prirez.

(7) Obracun iz stavka 6. ovoga clanka nema značenje upravnog akta i protiv njega nisu dopušteni pravni lijekovi.

(8) Na temelju obracuna iz stavka 6. ovoga clanka, nakon što strankama omogući da se o njemu izjasne, sud će donijeti rješenje o namirenju u kojem će odrediti dio naplacenog iznosa koji će se isplatiti radniku, dio koji će se isplatiti poreznoj upravi te dio koji će se uplatiti na racun na koji se uplaćuje doprinos za individualnu kapitaliziranu štednju.

(9) Odredbe stavaka 1. do 8. ovoga clanka primjenjuju se na postupke pokrenute nakon stupanja na snagu ovog Zakona.»

Clanak 130.

Ovlašćuje se Odbor za zakonodavstvo Hrvatskog sabora da utvrdi i izda pročišćeni tekst Ovršnog zakona.

Clanak 131.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u "Narodnim novinama".

O B R A Z L O Ž E N J E

I. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE CE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTECI

Ovršni zakon ("Narodne novine" broj: 57/96., 29/99., 42/00., 173/03., 194/03. i 151/04. – u daljnjem tekstu: OZ) uređuje postupak prisilnog ostvarenja i osiguranja tražbina vjerovnika te postupak dobrovoljnog sudskog i javnobilježničkog osiguranja tražbina. On uređuje i materijalnopravne odnose koji se mogu javiti u vezi s tim postupcima.

Dosadašnja primjena Ovršnog zakona pokazala je:

- da sudski postupci ovrhe i osiguranja predugo traju i da su cesto bez odgovarajućeg uspjeha, ali da su, s druge strane, postupci javnobilježničkog dobrovoljnog osiguranja brzi i ucinkoviti;
- da su ključni sudovi preopterećeni brojem ovršnih predmeta;
- da je kvaliteta provedbi ovrha cesto upitna;
- da stranke cesto zlorabe svoja procesna ovlaštenja u postupku;
- da sudovi nemaju ili nerado koriste instrumente za suzbijanje takvih zlouporaba;
- da su neka procesna rješenja nepotrebno formalistička i da se cesto iz cisto proceduralnih ili kompetencijskih razloga pojedini postupci nepotrebno odugovlace.

Zakonom o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona iz 2003. ("Narodne novine" broj: 173/03.; u daljnjem tekstu: ZIDOZ 173/03.), koji je trebao pridonijeti rasterećenju sudova u ovršnom postupku i povećanju opće razine efikasnosti toga postupka, postignut je upravo suprotan učinak jer:

- je upitna ustavnost nekih uvedenih rješenja;
- premda se predloženim izmjenama htjelo prakticno onemogućiti odgodu ovrhe, odgoda se nikada nije moglo tako jednostavno postići (clanci 61. do 63. OZ-a), što već pokazuju prva iskustva u praksi;
- je institut ovrhe na tražbini po racunu kod banke (clanak 180. OZ-a) izmijenjen

na način da su omogućene mnoge zlouporabe;

- uvođenje komisionih prodavaonica koje bi trebale obavljati prodaju pokretnina nije osmišljeno i doradeno na način da bi se to moglo provesti u praksi (clanci 143.a do 143.f OZ-a);

- se u institut fiducijarnoga osiguranja (clanci 273. do 279. OZ-a) interveniralo na način da je on izgubio praktičnu vrijednost; da su izgubljene njegove pravozaštitne prednosti u ostvarivanju tražbina vjerovnika izvansudskim putem; da se prijelaznom odredbom ZIDOZ 173/03. koja se odnosi na fiducijarno osiguranje tražbina zadržalo u već postojeće ugovorne odnose i stecena prava;

- je zamišljena koncepcija javnobilježničke ovrhe (novi Dio četvrti – clanci 307.a do 307.s OZ-a) u protivnosti s osnovnom svrhom javnobilježničke službe i da je teško u praksi provediva; stoga su te odredbe brisane člankom 1. Zakona o izmjenama Ovršnog zakona («Narodne novine» broj 151/04.).

Upravo se stoga pristupilo pripremi novog Zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona, kojim bi se, s jedne strane, otklonili akutni nedostaci ZIDOZ 173/03., a s druge strane, povećala opća efikasnost ovršnoga postupka njegovim pojednostavljenjem i ubrzanjem.

To se namjerava postići:

- vraćanjem uređenja citavog niza instituta u stanje u kakvom su bili prije ZIDOZ 173/03. (nastavak ovrhe promjenom sredstva i predmeta ovrhe, pravni lijekovi, odgoda ovrhe, ovrha na tražbini po racunu kod banke, fiducijarno osiguranje);

- uvođenjem načela transparentnosti podataka o imovini ovršenika propisivanjem dužnosti određenih pravnih osoba i tijela da daju podatke o imovini dužnika;

- propisivanjem ovršnosti prvostupanijskih sudskih odluka kojima se nalaže isplata tražbina čija glavnica ne prelazi 1.000,00 odnosno 5.000,00 kuna;

- bitnim funkcionaliziranjem ovrhe na nekretnini, osnivanjem očevidnika nekretnina koje se prodaju u ovršnom postupku i uvažavanjem sugestija iz prakse, što bi trebalo pridonijeti ubrzanju i pojeftinjenju tog oblika ovrhe;

- bitnim funkcionaliziranjem ovrhe na pokretninama, uz uvođenje obvezatnog oduzimanja zaplijenjenih pokretnina od ovršenika i njihovim povjeravanjem na čuvanje ovrhovoditelju ili trećoj osobi (uključujući i komisionare), uz naglašavanje dužnosti ovrhovoditelja da se aktivnije uključi u provedbu ovrhe, kao i osnivanjem očevidnika pokretnina koje se prodaju u ovršnom postupku čija je procijenjena vrijednost veća od 50.000,00 kuna;

- posebnim uređenjem pretpostavaka za osnivanje, organizaciju i rad komisionih prodavaonica;

- posebnim uređenjem ovrhe na motornim vozilima;

- proširenjem primjene bjanko zadužnice;

- uređenjem novog instituta ovrhe na vrijednosnicama koje su ubilježene na računima kod Središnje depozitarne agencije;

- pojednostavljenjem ovrhe na sredstvima na računima pravnih osoba,

- dopunskom razradom fiducijarnoga osiguranja na način da se predmet osiguranja može koristiti kao osiguranje za nove kredite;

- propisivanjem sudjelovanja javnih bilježnika u ovršnom postupku na način da određuju ovrhe na temelju vjerodostojnih isprava, dostavljaju rješenja o ovrsi i stavljaju klauzule pravomocnosti i ovršnosti;

- otvaranjem mogućnosti da se na temelju rješenja javnog bilježnika o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave ovrha neposredno obavlja kod banaka i poslodavaca (dakle bez angažiranja suda i javnih bilježnika), odnosno da se na temelju javnobilježničkih rješenja o ovrsi

može tražiti sudska provedba ovrhe.

Treba očekivati da će se predloženim izmjenama i dopunama Ovršnog zakona bitno rasteretiti sudovi (uvodenjem javnobilježnackog određivanja ovrhe na temelju vjerodostojne isprave; proširenjem primjene instituta bjanko zadužnice), pojednostavniti, ubrzati i učiniti djelotvornijom ovrha na nekretninama, pokretninama i novcanim tražbinama po racunu kod banaka.

Efikasnosti ovrhe treba bitno pridonijeti i olakšanje u dobivanju podataka o imovini ovršenika radi traženja ovrhe. Uspjeh predložene reforme će u mnogome ovisiti o tome hoće li se načelo transparentnosti imovine dužnika, koje se počinje ozbiljnije afirmirati predloženim Zakonom prihvatiti i podržati. Iskustvo, naime, pokazuje da je ključni problem efikasnosti ovrhe nemogućnost da se sazna za imovinu dužnika koja bi mogla biti zahvacena ovrhom.

Zaštiti vjerovnika, smanjenju rizika plasmana kredita i povećanju opće kreditne sposobnosti trebalo bi pridonijeti i novo uređenje instituta fiducijarnoga osiguranja. Njime bi se posredno pridonijelo i rasterećenju sudova jer bi ono učinilo suvišnim pribjegavanje ovrsi radi prisilnoga ostvarivanja tražbina.

II. OBRAZLOŽENJE POJEDINIH ODREDABA KONACNOG PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA

Clanak 1.

Novim clankom 1. Ovršnog zakona (u daljnjem tekstu: OZ) htjelo se izraziti da ovrhu (na temelju vjerodostojne isprave) i osiguranje, pored sudova, određuju i javni bilježnici, te naglasiti složenu - procesnopravnu i materijalnopravnu - prirodu ovršnoga prava.

Clanak 2.

Dopunom clanka 2. OZ-a, dodavanjem novih tocaka 12. i 13., proširena je lista definicija pojmova koji se koriste u OZ-u.

Clanak 3.

Predloženim se izmjenama i dopunama clanka 5. OZ-a uređenje instituta zamjene sredstava i predmeta ovrhe tijekom ovršnoga postupka dijelom vraća u stanje prije Zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona («Narodne novine» broj 173/03.) – u daljnjem tekstu: ZIDOZ 173/03., a dijelom se razrađuje i čini operativnijim i efikasnijim.

Ocijenjeno je naime da je upitna ustavnost izmjena i dopuna izvršenih ZIDOZ 173/03. utoliko što su ograničavale pravo na žalbu protiv "rješenja o nastavljanju ovrhe novim sredstvom i novim predmetom", koje u biti ima značenje novog rješenja o ovrši. Dopunama clanka 5. OZ-a nastojalo se pojačati procesnu disciplinu te zainteresiranost i odgovornost ovrhovoditelja za provedbu ovrhe.

Clanci 4. i 5.

Izmjenama u clancima 7. i 8. OZ-a otklonjene su redakcijsko-terminološke intervencije izvršene ZIDOZ 173/03., vraćanjem u uporabu izraza "pismeno" umjesto izraza "pisani sastav". Time je uvažen stav jezikoslovaca da je izraz «pismeno» legitimni hrvatski pravni termin, a ne tudica. Time je OZ terminološki uskladen s drugim procesnim zakonima,

u prvom redu sa Zakonom o parničnom postupku («Narodne novine» broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01. i 117/03.) – u daljnjem tekstu: ZPP, koji koristi izraz «pismeno».

Clanak 6.

Novi clanak 11. OZ-a sadržajno se u bitnome podudara s clankom 11. OZ-a prije ZIDOZ 173/03. On zapravo predstavlja povratak na rješenja kakva su bila prije posljednje novele OZ-a. Ocijenjeno je, naime, da je nacelni stav da je žalba u ovršnom postupku dopuštena samo kad je to izrijekom predviđeno u protivnosti s Ustavom Republike Hrvatske (clanak 18.), osobito stoga što je prigodom noveliranja OZ-a 2003. godine propušteno predvidjeti pravo na žalbu u citavom nizu slucajeva u kojima se u ovršnom postupku donose odluke kojima se odlucuje o materijalnopравnim ovlastima stranaka i sudionika, ali i o temeljnim procesnim pravima.

Clanak 7.

Izmjenama clanka 12. OZ-a htjelo se ublažiti situaciju nastalu u ovršnom postupku napuštanjem instituta zahtjeva za zaštitu zakonitosti. Ustavom Republike Hrvatske je utvrđena zadaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske da osigurava jedinstvenu primjenu zakona i ravnopravnost gradana (clanak 118. stavak 1. Ustava). Kako je u ovršnom postupku, u kojem revizija nije dopuštena, nakon napuštanja zahtjeva za zaštitu zakonitosti nestalo mogucnosti da Vrhovni sud Republike Hrvatske na bilo koji nacin kontrolira u pojedinim slucajevima u tom postupku pravilnu primjenu zakona i tako osigura njihovu jedinstvenu primjenu i ravnopravnost gradana, taj je sud onemogucen u obavljanju svoje Ustavom postavljene zadace. Ocijenjeno je da takva situacija pridonosi "feudalizaciji" hrvatskog ovršnopравnog poretka zato što se sudenje u ovršnom postupku okoncava na razini županijskih sudova i Visokog trgovackog suda Republike Hrvatske.

Iznimnim dopuštanjem revizije u onim slucajevima kad drugostupanjski sud ocijeni da je to potrebno radi osiguranja jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti gradana u ogranicenoj bi se mjeri omogucilo Vrhovnom sudu Republike Hrvatske da sprjecava divergentne tendencije u primjeni ovršnoga prava.

Predloženo je rješenje zapravo u skladu s odredbom clanka 285. stavka 2. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» br. 117/03.).

Clanak 8.

Neovisno o novom rješenju iz clanka 3. OZ-a kojim je državno odvjetništvo legitimirano pokretati postupke koji imaju za cilj naplatu nekih tražbina u korist države, postoje mnogi slucajevi u kojima se zakonima utvrđuje dužnost suda da po službenoj dužnosti pokrece određene ovršne postupke ili postupke osiguranja, npr. u obiteljskim i radnim sporovima. Izmjenom stavka 3. clanka 14. OZ-a rješava se u praksi sporno pitanje prethodnog podmirivanja troškova postupka koji je sud pokrenuo po službenoj dužnosti.

Clanak 9.

Izmjenama u clanku 15. OZ-a uređenje instituta jamcevine vraća se, najprije, u stanje u kojem je bilo prije ZIDOZ 173/03. jer je ocijenjeno da je proširenjem mogucnosti da se jamcevina daje i u tzv. nelikvidnom obliku iznevjerena njezina bit. Davanjem teško unovcive

imovine kao jamcevine ovršni se postupak dodatno opterećuje potrebom provedbe nastavnih složenih ovršnih postupaka radi ostvarenja prava osiguranih jamcevinom, čime se u krajnjoj liniji ne pridonosi ubrzanju i pojednostavljenju prisilnog ostvarenja tražbina. Također, ovaj članak dopunjen je i propisivanjem načina postupanja suda u slučaju kada su kao jamcevina ponudeni nematerijalizirani vrijednosni papiri.

Daljnjim izmjenama htjelo se terminološki uskladiti odredbe članka 15. OZ-a sa najnovijim promjenama u državnom pravnom nazivlju, ali i otkloniti neke redakcijske propuste do kojih je došlo prigodom zamjene izraza «osiguranje» terminom «jamcevina».

Članak 10.

Novim stavkom 16. stavljeno je izvan dvojbe da je žalba iz stavka 15. članka 16. OZ-a suspenzivnog karaktera, što je u skladu s posebnom prirodom novčane kazne i kazne zatvora kao sredstava ovrhe.

Članak 11.

Izmjenama članka 16.a stavka 2. zakonski su potvrđene tendencije u praksi da se institut prokaznog popisa koristi u svim slučajevima kad se ne uspije pronaći odgovarajuće predmete ovrhe, a ne samo pokretnine na kojima je ovrha zatražena. Time bi se funkcionalnost toga instituta bitno proširila, što bi općenito trebalo pridonijeti povećanju djelotvornosti ovrhe.

Članak 12.

Dopunom OZ-a novim člankom 16.b ojačano je načelo transparentnosti podataka o imovini dužnika.

Neefikasnost ovrhe, a time i nemogućnost ostvarivanja pravnoga poretka u velikoj su mjeri uvjetovani teškoćama oko utvrđivanja imovine dužnika. Tome značajno pridonosi zatvorenost određenih evidencija, npr. evidencije o tome je li netko negdje zaposlen, odnosno prima li mirovinu, zatim ima li automobil, kakav i koje registarske oznake, ima li račune kod banaka itd.

Utvrđivanjem dužnosti određenih državnih tijela odnosno javnopravnih osoba da pružaju određene podatke relevantne za provedbu ovršnoga postupka bitno će se povećati opća efikasnost ovršnih postupaka, što će u krajnjoj liniji djelovati i preventivno na one dužnike koji su do sada uspješno izbjegavali prisilno ostvarivanje njihovih obveza. Treba očekivati da će se uvođenjem dužnosti davanja podataka predviđenih novim člankom 16.b. OZ-a povećati efikasnost u naplati tražbina, osobito onda kad država bude nastupala kao regresni vjerovnik.

Članak 13.

Predloženim izmjenama clanka 21. OZ-a uvažena je okolnost da su javni bilježnici dobili u međuvremenu, nakon donošenja Ovršnoga zakona, npr. novim Zakonom o nasljeđivanju, i ovlaštenje da donose odluke koje mogu biti ovršnim ispravama, ali i da nagodbe sklopljene u postupku pred sudovima casti pri komorama, također, imaju karakter ovršne isprave. S obzirom na praksu trgovačkih sudova po kojoj bi arbitražni sudovi trebali prema odredbi stavka 3. clanka 33. OZ-a davati potvrde ovršnosti svojih odluka, trebalo je u clanku 21. OZ-a izrijekom predvidjeti da su i odluke arbitražnih sudova ovršne isprave.

Clanak 14.

Novim clankom 23.a OZ-a trebalo bi se u sporovima neznatne vrijednosti, dakle u sporovima za isplatu 1.000,00 odnosno 5.000,00 kuna, koji se redovito odnose na isplate dugova po osnovi pruženih komunalnih usluga, isporucenih energenata, vode ili pretplate i u kojima se žalbe u pravilu ne prihvataju, omogućiti ubrzanje prisilnog ostvarenja tražbine oduzimanjem žalbi suspenzivnog ucinka. Pritom se prisilnom naplatom prvostupanjske presude zbog niske vrijednosti predmeta spora prije pravomocnosti neće bitno ugroziti egzistencija odnosno poslovna djelatnost ovršenika. S druge strane, u onim ekstremno rijetkim slučajevima u kojima će se u povodu žalbe sankcionirati prvostupanjska presuda, tuženici (ovršenici) će bez problema moći ostvariti povrat placenoga i naknadu štete zato što su u tim sporovima tužitelji (ovrhovoditelji) pravne osobe redovito neupitne platežne mogućnosti.

Clanak 15.

Napuštanjem pravila po kojem je u ovršnom postupku žalba dopuštena samo kad je izrijekom dopuštena (v. obrazloženje uz predloženi clanak 7.), odredba stavka 4. clanka 27. OZ-a postala je suvišna.

Clanak 16.

Prema važećem uređenju znacenje tzv. vjerodostojne isprave, jedne od osnova za traženje ovrhe, imaju i izvadci iz "ovjеровljenih poslovnih knjiga". Buduci da se poslovne knjige više ne ovjeravaju, u praksi je ta sintagma protumacena tako da se smatralo da to trebaju biti izvadci iz poslovnih knjiga koje je sam vjerovnik "ovjеровio" svojim pecatom i potpisom. Upravo se stoga pokazuje da je u takvim uvjetima inzistirati na ovjеровljenosti poslovnih knjiga iz kojih proizašli izvadci imaju znacenje vjerodostojne isprave postalo nepotrebno, pa se stoga predlaže brisati rijec "ovjеровljenih" u stavku 1. clanka 28. OZ-a.

Stavak 2. clanka 28. OZ-a dopunjen je kako bi se pojasnilo da se vjerodostojna isprava može odnositi samo na novcanu tražbinu.

Clanak 17.

Predloženom novom redakcijom clanka 30. OZ-a uređenje instituta uzajamnih i uvjetnih tražbina u ovršnom pravu trebala bi se vratiti u stanje u kakvom je bilo prije ZIDOZ 173/03. Ocijenjeno je naime da je izmjena koja je ucinjena tim Zakonom u smislu da ovršenik treba dokazivati da ovrhovoditelj nije ispunio svoju obvezu cijim je ispunjenjem uvjetovana obveza ovršenika radi ostvarenja koje se ovrha vodi (argument iz važećeg clanka 48. stavka 1. OZ-a), odnosno da je nastupio uvjet - protivna temeljnom procesnom principu da se negativne cinjenice u pravilu ne dokazuju, ali i temeljnom nacelu ovršnoga prava da

ovrhovoditelj mora bitne činjenice o kojima ovisi postojanje i kvaliteta njegove tražbine (u ovom slučaju da je naknadno postala bezuvjetna iako je prema ovršnoj ispravi bila uvjetna) dokazati kvalificiranim ispravama - ovršnim ispravama te tzv. dopunskim ovršnim ispravama. U suprotnom bi se moralo ovrhovoditelju vjerovati na riječ da je ispunio svoju obvezu odnosno da je nastupio uvjet, a ovršenik bi morao u parnici dokazivati da do toga nije došlo.

Clanak 18.

Predloženom izmjenom stavka 1. clanka 33. OZ-a otklanja se dvojba treba li uz prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave priložiti takvu ispravu. Predloženim novim stavkom 4. propisuje se da arbitražni sudovi ne daju potvrde o ovršnosti svojih odluka, jer njihovo ovlaštenje da postupaju u određenom predmetu prestaje donošenjem arbitražne odluke. Novim stavkom 5. nastoje se prevladati problemi izazvani u praksi okolnošću da nije bilo izrijekom riješeno pitanje nadležnosti i postupka ukidanja potvrda o ovršnosti koje su na svojim ispravama stavili javni bilježnici, dok se novim stavkom 6. rješava pitanje postupka i nadležnosti za odlučivanje o zahtjevu, podnjetom izvan ovršnog postupka, za ukidanje potvrde o ovršnosti koju je dao javni bilježnik.

Clanak 19.

Novim clankom 33.a uvode se u Ovršni zakon odredbe o stvarnoj nadležnosti sudova u ovršnom postupku, po uzoru na ZPP. Prihvacena rješenja o razgranicenju takve nadležnosti između općinskih i trgovačkih sudova odgovaraju u osnovi onima iz Zakona o sudovima (clanci 16. i 19.). Odredene izmjene izazvane su novouvedenom nadležnošću javnih bilježnika da određuju ovrhu na temelju vjerodostojnih isprava.

Novim clankom 33.b htjelo se staviti izvan dvojbe prirodu pravila o mjesnoj nadležnosti u ovršnom postupku. Time su prevladane dileme mogu li stranke u tom postupku ugovarati nadležnost suda za određivanje i provedbu ovrhe.

Clanak 20.

Radi jačanja procesne discipline stranaka predloženim stavkom 3. clanka 35. OZ-a propisuje se da će sud odbaciti rješenjem prijedlog za ovrhu koji ne sadrži sve Zakonom propisane podatke, ne pozivajući predlagatelja da ga dopuni ili ispravi. Navedeno je potrebno propisati jer Zakon o parničnom postupku, koji se supsidijarno primjenjuje u ovršnom postupku (clanak 19. OZ-a), drugacije uređuje postupanje suda u tom slučaju.

Clanak 21.

Predložena izmjena potrebna je zbog nove Glave četrnaest a, kojom je uređena ovrha na vrijednosnim papirima koji su ubilježeni na računima kod središnje depozitarne agencije.

Clanak 22.

Novim clankom 39. odredbe o stvarnoj nadležnosti sudova za provedbu ovrhe unesene su u Ovršni zakon - po uzoru na Zakon o parničnom postupku. U osnovi se pritom polazi od rješenja kakvo je bilo u Zakonu o sudovima. Ipak, dodatno se razrađuje pitanje

funkcionalne nadležnosti za obavljanje pojedinih radnji u ovršnom postupku između suda nadležnog za određivanje ovrhe i onoga nadležnog za provedbu ovrhe. Način na koji je to učinjeno slijedi stavove izražene glede toga u praksi.

Clanak 23.

Predloženim izmjenama članka 44. OZ-a obavljena su redakcijska poboljšanja u uređenju toga članka.

Clanak 24.

Izmjene naziva Glave pete i naslova 1. Odjeljka te Glave predlažu se radi njihova redakcijskog usklađivanja s predloženim izmjenama i dopunama uređenja o pravnim lijekovima protiv rješenja o ovrsi.

Clanak 25.

Budući da je razdvajanje jedinstvenog pravnog lijeka - žalbe protiv rješenja o ovrsi na temelju ovršne isprave - na dva nova pravna lijeka: žalbu i prigovor, obavljeno ZIDOZ 173/03., ocijenjeno kao konceptijski i redakcijski promašaj, ovaj prijedlog polazi od stajališta da je potrebno ostvariti ponovno spajanje tih pravnih lijekova u jedan. Stoga su u novom članku 46. stavku 1. primjerice navedeni razlozi zbog kojih se taj pravni lijek može izjaviti. Pritom se izrijeком navedeni razlozi podudaraju s onima zbog kojih se prije ZIDOZ 173/03. mogla izjaviti žalba protiv rješenja o ovrsi na temelju ovršne isprave. Podredno taj se pravni lijek može izjaviti zbog razloga zbog kojih se može izjaviti žalba u parničnom postupku (članak 19. stavak 1. OZ).

Novim stavcima 2. i 3. bilo je potrebno riješiti mogućnost iznošenja novih činjenica i dokaza u žalbi i to stoga što glede toga neće uvijek biti moguće na odgovarajući način primijeniti pravila o tom pravnom lijeku u parničnom postupku. Razlika prema parničnom postupku je u tome što se u tom postupku tuženiku omogućava da tijekom prvostupanjskog postupka iznosi nove činjenice i nove dokaze, dok u ovršnom postupku sud u pravilu donosi rješenje o ovrsi prije nego što je ovršeniku omogućio da se izjasni o prijedlogu za ovrhu. Stoga, da bi se ovršeniku omogućilo da činjenično i dokazno potkrijepi svoju žalbu, trebalo je otvoriti mogućnost da u tom pravnom lijeku iznosi nove činjenice i nove dokaze.

Novim stavkom 4. ovršenik je izrijeком ovlašten pobijati rješenje o ovrsi zbog stvarne i mjesne nenadležnosti suda, i to stoga što prije donošenja i dostave rješenja o ovrsi nema u pravilu procesnih mogućnosti istaknuti prigovor nenadležnosti. Odgovarajuća primjena pravila o parničnom postupku ovdje ne dolazi u obzir jer u parničnom postupku tuženik može prigovoriti stvarnoj i mjesnoj nenadležnosti suda do upuštanja u raspravljanje o meritumu na prvom ročištu, dok presudu može pobijati zbog povrede pravila o ta dva oblika nadležnosti samo ako je prigovor nenadležnosti pravodobno istaknuo tijekom prvostupanjskog postupka.

Odredbama stavka 5. utvrđeni su razlozi na koje sud u povodu žalbe mora paziti po službenoj dužnosti - po uzoru na rješenje iz Ovršnoga zakona prije ZIDOZ 173/03.

Odredbom stavka 6. utvrđeni su slučajevi u kojima ovrhovoditelj može izjaviti žalbu protiv rješenja o ovrsi, dok je odredbom stavka 7. naglašena načelna nesuspensivnost toga

pravnog lijeka.

Clanak 26.

Buduci da je u novom uređenju jedinstvenog pravnog lijeka žalbe protiv rješenja o ovrsi na temelju ovršne isprave članak 46.a postao suvišan, on je brisan zajedno s naslovom iznad toga članka.

Clanak 27.

Novim člankom 47. uređenje postupka u povodu žalbe protiv rješenja o ovrsi na temelju ovršne isprave vraćeno je u stanje u kojem je bilo prije ZIDOZ 173/03. Time je omogućeno da već prvostupanjski sud može u nekim slučajevima prihvatiti žalbu. Ocijenjeno je, naime, da nije svrhovito angažirati žalbeni sud da odlučuje o žalbi u slučaju u kojem prvostupanjski sud može u povodu prigovora i na temelju dokaza ovršenika po prvi put temeljitije razmotriti postojanje pretpostavaka za određivanje ovrhe te o njima remonstrativno odlučiti. Prema važećem uređenju prvostupanjski sud mora nastaviti s provedbom ovrhe sve dok drugostupanjski sud ne odluči o žalbi iako je bjelodano da je žalba utemeljena, npr. zato što to nedvojbeno proizlazi iz ovršne isprave.

Ocijenjeno je da je rok od trideset dana, u kojem prema važećem uređenju drugostupanjski sud mora donijeti i otpremiti svoju odluku u povodu žalbe, nerealno kratak pa je stoga produžen na šezdeset dana.

Clanak 28.

Novim člankom 48. uređenje postupka u povodu žalbe zbog tzv. opozicijskih i opugnacijskih razloga vraćeno je u stanje prije ZIDOZ 173/03. jer je ocijenjeno da je način na koji je sada regulirana procedura u povodu prigovora protiv rješenja o ovrsi na temelju ovršne isprave neprimjeren, s jedne strane, potrebama prakse, dok, s druge strane, onemogućava uvažavanje prigovora ovršenika čiju utemeljenost on može dokazati javnim ili javno ovjerenim ispravama, dakle ispravama iste kvalitete kojima je ovrhovoditelj dokazao postojanje svoje tražbine i legitimacije za traženje ovrhe. Naime, tzv. opozicijskim i opugnacijskim prigovorima dovodi se u pitanje dopuštenost ovrhe zato što su nakon vremena na koji se odnosi utvrđenje iz ovršne isprave o postojanju tražbine ovrhovoditelja nastale činjenice zbog kojih je ta tražbina prestala (npr. naknadnim ispunjenjem itd.) ili je prestala legitimacija ovrhovoditelja (npr. uslijed cesije na treću osobu). Zašto, naime, ne obustaviti ovrhu ako se utemeljenost takvih prigovora može nedvojbeno dokazati u ovršnom postupku pravomocnom presudom, potvrdom ovrhovoditelja na kojoj je njegov potpis ovjeren da je njegova tražbina namirena ili ugovorom o cesiji tražbine iz ovršne isprave na kojoj je potpis ovrhovoditelja također ovjeren? Važeće rješenje koje to ne dopušta nepotrebno opterećuje ovršni sud jer on mora i u slučaju kad je očigledno da nema osnove za nastavak postupka predmet držati otvorenim, odlučivati o mogućoj odgodi ovrhe, upućivati ovrhovoditelja na parnicu itd. Pored toga, upitna je ustavnost važećeg rješenja jer ono uskracuje ovršeniku mogućnost da ispravama iste kvalitete kao što su one na temelju kojih je ovrhovoditelj dokazao postojanje pretpostavaka za ovrhu dokaže da su te pretpostavke naknadno prestale postojati (povreda načela propisanih člankom 29. stavkom 1. Ustava Republike Hrvatske i člankom 6. stavkom 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda). Važeće je rješenje šikanozno u odnosu na ovršenika i zato što on mora trpjeti da njegova

imovina bude blokirana i za vrijeme dok ovrhovoditelj koga je sud uputio na parnicu ne pokuša dokazati da njegova tražbina i dalje postoji unatoc tome što ovršenik njezin prestanak može dokazati javnim ispravama. Ako ovrhovoditelj pokrene parnicu radi dokazivanja da njegova tražbina i dalje postoji, može privremenim mjerama osiguranja, ako uvjeri sud da su pretpostavke za njihovo određivanje ispunjene, zaštititi svoju poziciju u odnosu na ovršenika.

Clanak 29.

U novom uređenju žalbe protiv rješenja o ovrsi na temelju ovršne isprave clanci 48.a i 48.b postali su suvišni pa se stoga predlaže njihovo brisanje.

Clanci 30. do 32.

Novim clancima 49. do 51. OZ-a ureden je institut tzv. izvanredne žalbe protiv rješenja o ovrsi - žalbe koja se nakon pravomocnosti toga rješenja izjavljuje zbog tzv. opozicijskih i opugnacijskih razloga. Predloženo novo uređenje odgovara onome kakvo je bilo prije ZIDOZ 173/03.

Clanak 33.

Novim clankom 52. razradeno je pravo ovršenika da traži naknadu onoga što je ovrhovoditelj od njega provedbom nedopuštene ovrhe neosnovano stekao te naknadu štete. Utvrđeni su i kriteriji za traženje naknade štete, između ostalog, uvođenjem prava na traženje zakonske zatezne kamate. Jasnije definiranje tih prava ovršenika trebalo bi preventivno djelovati na mogućnost zlorabe ovrhe u slučajevima kad su pretpostavke za njezino traženje naknadno prestale.

Clanci 34. do 36.

Izmjenama i dopunama clanaka 53. i 54. OZ-a preciznije je uređena procedura u povodu prigovora protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave.

Clanci 37. do 39.

Izmjenama i dopunama clanaka 56. i 57. OZ-a preciznije je uređena procedura u povodu tzv. prigovora treće osobe (tzv. izlučni prigovor) te pravo na pokretanje tzv. izlučne parnice. O upućivanju na parnicu odlucivalo bi se rješenjem i to stoga da bi se strankama pružila prilika da podvrgnu kontroli odluku suda o tome treba li uopće nekoga uputiti na parnicu i koga treba uputiti. Predložena rješenja odgovaraju rješenjima iz uređenja instituta prije ZIDOZ 173/03. Clanak 56.a potrebno je brisati, jer je u suprotnosti s rješenjem predloženim izmijenjenim stavkom 3. clanka 56. OZ-a.

Clanak 40.

Predloženim dopunama clanka 58. OZ-a proširuju se slučajevi u kojima ovršenik može tražiti tzv. protuovrhu, čime se smanjuje potreba za pokretanjem posebnih parnica protiv ovrhovoditelja zbog stjecanja bez osnove. Tim se dopunama odgovara inicijativama u tom smislu iz prakse.

Clanak 41.

Stavak 4. clanka 59. brisan je jer je zbog nacelne dopuštenosti žalbe (predložena izmjena clanka 11. OZ-a) postao suvišan.

Clanci 42. do 46.

Izmijenjenim clancima 61., 62., 63. i 66. te novim clancima 64.a i 64.b institut odgode ovrhe se zapravo vraća u stanje u kojem je bio prije ZIDOZ 173/03. Naime, premda se tvrdilo da je jedno od ključnih poboljšanja koja se unose tim Zakonom upravo drukcije postavljanje instituta odgode ovrhe, naknadne analize, ali i iskustva iz prakse pokazala su da je važeće uređenje instituta iznevjerilo svoj cilj. To potvrđuje okolnost da su uvjeti za odgodu ovrhe, suprotno od onoga što se htjelo postići, do te mjere olakšani da nikada nije bilo tako jednostavno ishoditi odgodu ovrhe kao sada. Upravo su stoga predložene izmjene i dopune išle u pravcu reafirmacije mnogo strožeg režima koji je bio na snazi prije ZIDOZ 173/03., uz određena dodatna pooštrenja i funkcionalizacije.

Clanak 47.

Izmjenama i dopunama clanka 70. nastoje se prevladati dvojbe u praksi glede toga kojom imovinom odgovaraju za svoje obveze fizičke osobe koje ne obavljaju tzv. registriranu djelatnost i one, uključujući i obrtnike, koji tu djelatnost obavljaju. Kad je u pitanju odgovornost fizičkih osoba koje obavljaju registriranu djelatnost, pošlo se od nacelnog stava da za sve njih trebaju vrijediti jedinstveni kriteriji. Ocijenjeno je, naime, da nema nikakvog razloga da odvjetnici, javni bilježnici, liječnici, stomatolozi, arhitekti, revizori itd. odgovaraju strože od obrtnika. Ako obrtnici žele ograničiti svoju odgovornost, mogu osnovati društvo s ograničenom odgovornošću.

Clanak 48.

Novim clankom 77.a OZ-a uspostavlja se mogućnost izravnog traženja ovrhe protiv aktualnog vlasnika nekretnine na kojoj je upisano koje pravo koje vjerovnika ovlašćuje da svoju tražbinu namiri njezinom prodajom, i to na temelju ovršne isprave protiv osobe koja je bila vlasnik kad je steceno to pravo i izvatka iz zemljišne knjige kojim se dokazuje prijenos vlasništva s ranijeg vlasnika na aktualnoga. Time su založnopravni, ali i fiducijarno osigurani vjerovnici oslobođeni potrebe da protiv novih vlasnika vode posebne hipotekarne parnice. Valja očekivati da će predloženo rješenje povećati razinu pravne sigurnosti vjerovnika, otkloniti potrebu vođenja suvišnih, često tegobnih, parnica te ubrzati prisilno ostvarenje tražbina iz nekretnina.

Clanak 49.

Izmjenom stavka 2. clanka 79. OZ-a pojašnjeno je da nakon zabilježbe ovrhe nije dopušten, osim upisa promjene prava vlasništva, niti upis promjene drugog stvarnog prava utemeljen na raspoloži ovršenika.

Clanak 50.

Novim clankom 87. bitno je pojednostavljen postupak utvrđivanja vrijednosti

nekretnine koji se često može otegnuti i na duže od godinu dana zbog sporosti u izradi elaborata vještaka o procjeni. Po novome bi sud vrijednost utvrđivao po slobodnoj ocjeni, omogućivši strankama da se prethodno o tome izjasne te pribavljajući potrebne podatke i od porezne uprave. Budući da je krajnji kriterij za utvrđivanje vrijednosti nekretnine tržište (dražba) te s obzirom na to da se postupno prodajna cijena može smanjivati do jedne trećine pri drugoj prodaji, eventualne nepreciznosti u utvrđivanju vrijednosti nekretnine su praktično irelevantne.

Clanak 51.

Izmjenom stavka 2. clanka 91. ova se odredba pojašnjava.

Clanak 52.

Dopuna clanka 93. trebala bi spriječiti pojave u praksi da se kao kupci javljaju osobe koje su oslobođene plaćanja jamcevine, koje, nakon što ponude najvišu cijenu, ne uplaćuju kupovninu i tako dovode do anuliranja njezinih rezultata.

Clanak 53.

Izmijenjenim clankom 97. smanjena je najniža prodajna cijena za koju se nekretnina može prodati na prvom (dvije trećine utvrđene vrijednosti) i drugom (jedna trećina utvrđene vrijednosti) ročištu za dražbu. Ocijenjeno je da se takvim određenjem prodajnih cijena, s jedne strane, verificira na tržištu prava vrijednost nekretnine (potražnja), dok se, s druge strane, motiviraju stranke, dakle i ovršenik, da se što više uključe u pronalaženje potencijalnih kupaca. Do sada ovršenici nisu bili posebno poticani da se aktivno uključe u postizavanje što boljih rezultata na dražbama jer bi im u slučaju njihova neuspjeha nekretnina ostajala na raspolaganju. Time se u krajnjoj liniji dovodila u pitanje opća djelotvornost ovršnog postupka i slabila preventivna funkcija ovrhe.

Stavkom 6. stvorena je mogućnost zaštite ovrhovoditelja prisilnim zasnivanjem založnog prava na nekretnini ako se nekretnina ne uspije prodati.

Clanak 54.

Izmijenjenim stavkom 4. i predloženim novim stavkom 5. clanka 98. OZ-a propisuje se način dostave rješenja o dosudi (objava na oglasnoj ploči suda) te pretpostavka njegove dostave određenim osobama protekom propisanog roka od isticanja na oglasnoj ploči, jer je ocijenjeno da takvo rješenje doprinosi ubrzanju i pojednostavljenju ovršnog postupka. Predloženim stavkom 6. operacionalizira se novina iz dopunjenog clanka 93. stavka 3. OZ-a.

Clanak 55.

Dopunama clanka 100. nastoje se prevenirati odnosno sankcionirati ponašanja sudionika u dražbama koji su oslobođeni davanja jamcevine. Naime, praksa pokazuje da su takvi kupci često programirano sabotirali dražbe izlicitiravši bez sankcija najvišu cijenu koju

kasnije ne bi platili, zbog čega bi se dosuda nekretnine oglašila nevažećom.

Clanak 56.

Izmjenama i dopunama clanka 100.a razraden je institut oslobađanja od polaganja kupovnine uveden ZIDOZ 173/03.

Clanak 57.

Novim clankom 101. funkcionalizira se procedura zemljišnoknjižne operacionalizacije provedene prodaje nekretnine. Umjesto da se donose dvije sukcesivne odluke (rješenje o dosudi, pa naknadno zaključak odnosno rješenje o predaji nekretnine kupcu) po novome bi se donosilo samo jedno rješenje.

Clanak 58.

Novim clankom 101.a uredene su pretpostavke i procedura osiguranja kredita koji je kupac podigao radi kupnje nekretnine. Očekuje se da će se takvom novinom značajno olakšati dobivanje sredstava za kupnju nekretnina, što će svakako pridonijeti povećanju opće efikasnosti ovoga oblika ovrhe.

Clanak 59.

S obzirom na drukcije uređenje pitanja na koje se odnosi važeći clanak 103. OZ-a on je postao suvišan, pa je stoga predloženo njegovo brisanje. Navedena pitanja sada su uređena predloženim izmijenjenim clankom 97. OZ-a.

Clanci 60. i 61.

Izmjene i dopune clanaka 105. i 106. OZ-a motivirane su terminološkim razlozima (uvodenje novog nazivlja za lokalne jedinice), ali i potrebom da se krug osoba koje se prioriteto namiruju u ovrsi na nekretnini reducira, i to stoga da bi se povećala sigurnost vjerovnika koji su svoje tražbine osigurali zasnivanjem hipoteke ili drugih prava u zemljišnim knjigama. Naime, naknadnim pojavljivanjem tzv. privilegiranih vjerovnika, može se pokazati da su stvarnopravna osiguranja izgubila svaku praktičnu vrijednost, što može ozbiljno ugroziti povjerenje u zemljišne knjige i kreditnu sposobnost pravnih subjekata. Kad su u pitanju pravne osobe, predloženim izmjenama se njihovi radnici kao potencijalni vjerovnici tretiraju kao i drugi neosigurani vjerovnici, analogno kao u stečaju. Ocijenjeno je da nema potrebe da se radnici privilegirano tretiraju u ovrsi kad im se takav tretman ne priznaje u stečaju.

Clanak 62.

Predloženim izmjenama i dopunama clanka 107. htjelo se prevenirati u buduće slučajeve u kojima bi se kupovina potrošila na namirenje troškova odvjetničkog zastupanja svih vjerovnika tako da za osigurane vjerovnike koji su se trebali prioriteto namiriti ne bi ništa preostalo.

Po novome bi se odvjetnicki troškovi pojedinih stranaka namirivali po istom prednosnom redu kao i glavna tražbina.

Clanak 63.

Izmijenjenim stavkom 4. clanka 118. OZ-a zaokružuje se institut oslobađanja od polaganja kupovnine (clanak 100.a OZ).

Clanak 64.

Clanak 119. izmijenjen je kako bi se uskladio s izmijenjenim clankom 101. OZ i kako bi se uredila situacija kada je sud rješenjem o dosudi propustio odrediti brisanje prava i tereta upisanih u zemljišnoj knjizi. Za razliku od važećeg uređenja po kojem kupac može tužbom tražiti brisanje založnih prava cije je brisanje sud propustio odrediti, predloženim rješenjem omogućuje se kupcu da u istom ovršnom postupku predloži da sud odredi brisanje prava i tereta cije je brisanje propustio odrediti rješenjem o dosudi. Predloženim uređenjem izbjegava se pokretanje novih sudskih postupaka.

Clanak 65.

Izmjena clanka 120. OZ terminološke je prirode.

Clanak 66.

Predloženim stavkom 1. clanka 121. OZ-a propisuje se da ovrhovoditelj može već u prijedlogu za ovrhu prodajom nekretnine, a i kasnije sve do predaje nekretnine kupcu, zatražiti i njezino ispražnjenje te predaju kupcu, dok se stavkom 2. propisuje postupanje suda u tom slučaju.

Clanak 67.

Novim clankom 121.a otvara se mogućnost iseljenja ovršenika i prije prodaje nekretnine, i to stoga da bi se tako ostvarile pretpostavke za što uspješniju prodaju nekretnine, što često zahtijeva i osiguranje mogućnosti njezina nesmetanog razgledavanja itd.

Clanci 68. i 69.

Dopunama clanka 123. (stavak 5.) i clanka 124. (stavak 4.) OZ-a ti se clanci uskladuju s odredbama predloženog clanka 121.a OZ-a.

Clanak 70.

Novim clankom 129. mijenjaju se struktura ovršnih radnji u ovrsi radi naplate novčanih tražbina na pokretninama te sadržaj prijedloga za ovrhu. Po novome bi ovrhovoditelj bio dužan predložiti tranferaciju pokretnina i njihovu predaju na čuvanje njemu ili trećoj osobi, ako se ne bi povjerile na prodaju komisionaru. Razloge tih konceptijskih izmjena treba tražiti u iskustvima stecenim u praksi da se ovrhe na pokretninama koje ostaju kod ovršenika ne uspijevaju provesti, jer potencijalni kupci zaziru od takvih kupovina, a

zatim u nastojanju da se ovrhovoditelje navede na bitno veci i aktivniji angažman u takvim ovrhama.

Clanak 71.

Izmjena clanka 130. potrebna je radi uskladivanja s predloženim clankom 133.a.

Clanak 72.

Novim stavkom 3. clanka 131. ovrhovoditelju se, s jedne strane, omogucava izbor pokretnina koje ce se zaplijeniti, dok ga se, s druge strane, potice da preuzme odgovornost za obavljani izbor te da u ovršnom postupku zauzme bitno aktivniju ulogu.

Clanak 73.

Predložena izmjena clanka 133. OZ u skladu je s izmjenama i dopunama odredaba clanaka 129. do 131. OZ-a.

Clanak 74.

Novim clankom 133.a utvrđuje se dužnost ovrhovoditelja da pripremi provedbu transferacije pokretnina te postupak po kojem se ona obavlja.

Clanak 75.

Predloženom izmjenom clanka 137. OZ-a odredbe o procjeni pokretnina uskladuju se s mogućnošću njihove prodaje preko javnih komisonara.

Clanak 76.

Buduci da se ocijenjeno da se prodaja pokretnina preko javnih komisionara treba iznova i drukcije urediti nego što je to sada prema odredbama clanaka 143.a do 143.f OZ-a, ti su clanci brisani.

Clanak 77.

Novim clancima 143.g do 143.t uređena je prodaja preko javnih komisionara (143.g do 143.o) te prodaja motornih vozila (clanci 143.p do 143.t).

Novim uredjenjem prodaje preko javnih komisionara utvrđene su pretpostavke i postupak za stjecanje svojstva takvog komisionara, određeno je tko obavlja nadzor nad njihovim radom, definirani su njihov status, dužnost osiguranja od odgovornosti, povjeravanje prodaje, izlaganje i objavljivanje podataka o pokretninama, reguliran je način prodaje predmeta ovrhe te predaje sudu postignute prodajne cijene. Takvim se uredjenjem htjelo osigurati objektivizirane uvjete za stjecanje statusa javnih komisonara i za nadzor nad njihovom djelatnošću, stimulativnu, ali ipak kontroliranu mogućnost lukrativnog poslovanja, stvaranje uvjeta za što uspješniju prodaju pokretnina, ciję ce rezultate sud moci kontrolirati.

Posebno uređenje prodaje motornih vozila pretpostavlja mogućnost pribavljanja podataka o vlasništvu ovršenika nad takvim vozilima. Zato se ovrha na tim vozilima u pogledu stjecanja založnog prava približava ovrsi na nekretninama. Samo oduzimanje, cuvanje i procjena vozila ostvaruje se analogno kao kod drugih pokretnina. Prodaja se u pravilu provodi javnom dražbom. Uvodi se mogućnost anonimnog sudjelovanja na dražbi, kako bi se kupac zaštitio od mogućih sukoba s ovršenikom. Tome je prilagođena mogućnost da se registracija vozila na kupca obavi neovisno o ovršeniku, uz ocuvanje kupceve anonimnosti.

Clanci 78. i 79.

Izmjene u numeraciji odjeljaka 4. i 5. Glave jedanaeste OZ-a uvjetovane su uvođenjem novih odjeljaka u taj Zakon.

Clanak 80.

Predloženim odredbama clanka 146.a i 146.b predlaže se osnivanje očevidnika nekretnina koje se prodaju u ovršnom postupku i onih pokretnina koje se prodaju u ovršnom postupku čija je procijenjena vrijednost veća od 50.000,00 kuna, koji bi vodila Hrvatska gospodarska komora. Ocijenjeno je da će se time doprinijeti bržoj prodaji nekretnina i pokretnina u ovršnom postupku jer će se omogućiti njihovim potencijalnim kupcima da na jednostavan način dođu do svih podataka o nekretninama i pokretninama koje se prodaju u ovršnom postupku (za nekretnine: do podataka o katastarskoj cestici, katastarskoj općini, površini i adresi nekretnine, procijenjenoj vrijednosti, drugim uvjetima prodaje itd.; za pokretnine: do podataka kojima se pokretnina može identificirati ako se radi o pojedinačno određenoj stvari, odnosno o njezinoj vrsti, količini i kvaliteti ako se radi o stvarima određenima po rodu i količini prema podacima iz zapisnika o pljenidbi, o procijenjenoj vrijednosti pokretne stvari, drugim uvjetima prodaje i ročištu za dražbu).

Clanak 81.

Predloženim izmjenama clanka 177. OZ-a otklonjene su redakcijske i koncepcijske greške koje su u toj odredbi učinjene ZIDOZ 173/03. Njima se poslodavcu osigurava ustavno pravo da sudjeluje u postupku u kojem će se provjeriti je li zaista nešto propustio isplatiti ovrhovoditelju iz zaplijenjene place ovršenika te Ustavom zajamčeno pravo na žalbu (clanak 18. Ustava Republike Hrvatske) protiv rješenja kojim mu se nalaže da ovrhovoditelju to plati.

Clanak 82.

Izmjenama i dopunama clanka 178. OZ-a izjavi dužnika kojom pristaje na zapljenu place pridaju se analogne pravozaštitne funkcije kao i zadužnici. Ona ima značenje pravnog posla analogno clanku 72. stavak 1. OZ-a, odnosno učinak pravomoćnog rješenja o ovrsi kad se na temelju nje naplata neposredno traži od poslodavca, a značenje opće ovršne isprave kad se na temelju nje ovrha traži na drugim predmetima ovrhe.

Prema novom uređenju dužniku je prepušteno da odluci hoće li pristati na zapljenu cijele ili dijela svoje place. Takvim se rješenjem povećava opća kreditna sposobnost ovršenika i potvrđuje stav koji je već prije došao do izražaja u OZ-u da dužnici moraju moći slobodno raspolagati svom svojom imovinom i da su u ovom kontekstu zapravo suvišna

zaštitna ograničenja. Sukladno predloženom stavku 5. isto uređenje primjenjivalo bi se i na jamca koji je dao suglasnost kojom pristaje na zapljenu place.

Clanak 83.

Prema reakcijama u praksi i doktrini jedan od vecih promašaja ZIDOZ 173/03. bilo je uvođenje dužnosti banaka da promptno obavljaju transfer sredstava s racuna ovršenika na racun ovrhovoditelja, ne omogućavajući ovršeniku da eventualno ishodi odgodu ovrhe. Gotovo odmah nakon stupanja na snagu toga Zakona uocene su opasnosti takvoga rješenja, zapravo mogućnosti njegove zlouporabe. Stoga se predloženim izmjenama clanka 180. OZ-a uređenje ovrhe na tražbini po racunu vratilo u stanje u kojem je bilo prije ZIDOZ 173/03., u stanje koje je kao funkcionalno i primjereno bilo opceprihvaceno u praksi.

Clanak 84.

Novim clankom 180.a razriješeno je pitanje kada se ovrha na tražbini po racunu smatra provedenom. Izabrana solucija odgovara prirodi provedbe te ovrhe - okolnosti da se dostavom rješenja o ovrsi banci ostvaruju zapljena novcane tražbine ovršenika prema banci te njezin prijenos na ovrhovoditelja radi naplate. Nakon toga momenta zapravo prestaje svaka daljnja uloga suda u ostvarivanju tražbine ovrhovoditelja. Odnos između stranaka i banke kao ovršenikova dužnika mora se razriješiti u eventualnim parnicama. Ovršni sud nije proceduralno osposobljen za rješavanje takvih pitanja.

Da bi se ovrhovoditelju omogućilo da eventualno predloži promjenu sredstva i predmeta ovrhe, za to mu je određen rok od šest mjeseci od dostave rješenja o ovrsi banci.

Clanci 85. i 86.

Izmjenom naslova iznad clanka 183. i izmjenom clanka 183.a noveliran je institut zadužnice. Tzv. obična zadužnica dobila je svoj standardni naziv zadužnica. Mogućnost izdavanja bjanko zadužnice proširena je sa dužnika trgovaca na sve dužnike - fizičke i pravne osobe.

Ocijenjeno je, naime, da je ograničavanje izdavanja bjanko zadužnica samo na trgovce nepotrebno jer je praksa pokazala potrebu za što širom upotrebom toga instrumenta osiguranja plaćanja, ali i naplate tražbina. Očekuje se da će se bjanko zadužnica početi u mnogo većoj mjeri koristiti u bankarskoj praksi, ali i u praksi izdavatelja kreditnih kartica, što će značajno smanjiti potrebu za vođenjem parnica radi pribavljanja ovršnih isprava. Vjerovnici će, naime, moći izravno na temelju zadužnica tražiti ovrhu.

Clanak 87.

Osnivanjem Središnje depozitarne agencije i uspostavljanjem evidencija vrijednosnica koje ona vodi, postalo je potrebno posebno urediti ovrhu i nad tim često vrlo značajnim dijelom imovine dužnika. Takva je ovrha uređena novim clancima 198.a do 198.f, po uzoru na ovrhu na dionicama za koje nije izdana isprava o dionici, odnosno na udjelima i poslovnim udjelima, uz odgovarajuću primjenu pravila o ovrsi na pokretninama.

Clanak 88.

Izmjene u clanku 204. su terminološkog karaktera.

Clanak 89.

Izmjene naziva 2. Odjeljka Glave šesnaeste OZ-a uvjetovane su terminološkim razlozima (v. definiciju pojma banke u dopunjenom clanku 2. OZ-a).

Clanak 90.

Izmjenom clanka 205. OZ-a preciznije su utvrđeni kriteriji za određivanje mjesne nadležnosti suda za određivanje ovrhe protiv Republike Hrvatske i drugih javno pravnih osoba. Njime se samo slijedio trend izražen već u Zakonu o izmjenama i dopunama ZPP-a iz 2003. godine o uspostavljanju posebnih kriterija za određivanje mjesne nadležnosti za sporove protiv Republike Hrvatske.

Clanak 91.

Izmjene i dopune clanka 206. uvjetovane su potrebom povećanja razine pravne sigurnosti (zamjena kriterija dostave kriterijem primitka rješenja o ovrsi kao osnove za određivanje prednosnog reda u naplati - izmijenjeni stavci 1. i 2.), zaštite ovrhovoditelja (stroga namjena izdvojenih sredstava u slučaju odgode ovrhe - dopunjeni stavak 5.) te rasterećenja ovršnog suda od rješavanja spornih pitanja (odlučivanje o zahtjevu za naknadu štete - novi stavak 7.).

Clanak 92.

Izmjenama clanka 207. OZ-a trebala bi se pojednostavniti procedura ovrhe na novcanoj tražbini ovršenika po racunima kod banaka. To se nastoji postići uvođenjem obveze ovrhovoditelja da ovrhu zatraži na sredstvima na svim racunima ovršenika, pri čemu bi se ovrha provodila preko tzv. glavnog racuna. Povećanju sigurnosti ovrhovoditelja trebala bi pridonijeti i mogućnost tzv. prethodne blokade svih racuna ovršenika.

Clanak 93.

Novim clankom 208. OZ-a uređena je procedura naplate novcane tražbine ovrhovoditelja iz sredstava na racunima kod pojedinih banaka u zemlji preko banke kod koje se vodi ovršenikov tzv. glavni racun. Novim uređenjem te procedure prevladane su stanovite nejasnoće iz Zakona o platnom prometu u zemlji glede toga jesu li druge banke dužne i uz koje uvjete prebacivati sredstva s racuna ovršenika koje one vode na njegov glavni racun.

Clanak 94.

O razlozima za izmjene clanka 209. v. obrazloženje uz izmijenjeni clanak 206. OZ-a.

Clanak 95.

Izmjene i dopune clanka 211. OZ-a izvršene su radi otklanjanja dvojbi u praksi glede toga što znače riječi «bez odgode», a zatim i radi otklanjanja mogućih dvojbi o primjenjivosti

odredaba novoga clanka 180.a i u ovrsi na tražbinama po racunu pravnih osoba kod banke.

Clanak 96.

Izmjene i dopune clanka 212. OZ-a izvršene su radi uskladjivanja pravila o ovrsi prema solidarnim ovršenima s promjenama koje su općenito obavljene u ovrsi na novcanoj tražbini ovršenika pravne osobe po racunu kod banke.

Clanak 97.

Clanak 213. OZ-a brisan kao suvišni.

Clanak 98.

Izmjenom clanka 215. OZ-a otklonjena je neusklađenost između OZ-a i Zakona o platnom prometu koji fizičke osobe koje obavljaju registriranu djelatnost izjednačava kod provedbe rješenja o ovrsi sa pravnim osobama, dok ih OZ razlicito tretira, te je sad rješena dvojba bankama kako provoditi ovrhu na racunu fizickih osoba koje obavljaju registriranu djelatnost.

Clanci 99. i 100.

Uvođenjem novog clanka 216.a popunjena je zakonska praznina utvrđivanjem pravila o mjesnoj nadležnosti suda za odlučivanje o prijedlogu za izricanje sudskih penala.

Izmjenom stavka 1. clanka 217. određivanje sudskih penala kao posrednog sredstva ovrhe učinjeno je neovisnim od pravila obveznog prava o tome. Time je to sredstvo ovrhe postalo u cijelosti autonomnim ovršnopравnim institutom.

Novim stavkom 7. clanka 217. htjelo se staviti izvan dvojbe da vremenska ograničenja za traženje ovrhe radi ostvarenja nekih nenovcanih tražbina vrijede i za sudske penale.

Clanak 101.

Izmjenom stavka 1. clanka 231. OZ-a dana je ovlast sudu da odredi rok u kojem je ovrhovoditelj ovlašten na trošak ovršenika povjeriti obavljanje dužne radnje drugoj osobi ili je sam obaviti.

Clanak 102.

Novim clancima 252.a do 252.l sudjelovanje javnih bilježnika u ovrsi uređuje se na drugaciji nacin od onog kako je to bilo propisano ZIDOZ 173/03.

Prema uređenju koje je bilo uvedeno Zakonom o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona («Narodne novine» broj 173/03.) sudjelovanje javnih bilježnika u ovršnom postupku bilo je utvrđeno na dva nacina. S jedne strane, javni bilježnici su dobili ovlaštenje da određuju ovrhu na temelju vjerodostojnih isprava i da je provode, osim ovrhu na pokretninama, a s druge da provode neke ovrhe na temelju ovršnih isprava.

Takav je pristup ocijenjen s nacelnog aspekta upitnim, a s provedbenog aspekta teško ostvariv.

Povjeravanje javnim bilježnicima svih ovlasti suda u ovršnom postupku na temelju vjerodostojne isprave, uključujući i odlučivanje o nizu građanskopravnih stvari u tzv. pridruženim kognicijskim postupcima, dovelo je u pitanje pravo na pravicno suđenje pred sudom u takvim stvarima zajamčeno člankom 29. stavkom 1. Ustava Republike Hrvatske i člankom 6. stavkom 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Takoder, pretvaranje javnih bilježnika u službu ovrhe, dakle jedne represivne državne funkcije, u protivnosti je i s tradicionalnom koncepcijom javnobilježničke službe kao preventivne pravne zaštite, a javnih bilježnika kao nepristranih povjerenika stranaka, te bi javni bilježnici teško mogli osigurati da pored svih zadata koje su im povjerene obavljaju i zadacu ovršnih sudaca i sudskih ovršitelja.

Brojni prigovori takvom uređenju odnosili su se na nedostatke u uređenju sudjelovanja javnih bilježnika u ovrsi i na nedorečenost, pa i kontradiktornost toga uređenja. Zbog tih razloga su Zakonom o izmjenama Ovršnog zakona («Narodne novine» broj 151/04.) odredbe o takvom sudjelovanju javnih bilježnika u ovrsi brisane.

Prema predloženom uređenju javnim bi se bilježnicima povjerilo samo određivanje ovrhe na temelju vjerodostojne isprave i obavljanje dostave rješenja o ovrsi te stavljanje klauzula pravomocnosti i ovršnosti na rješenja o ovrsi ako ovršenik ne bi pravodobno podnio prigovor.

Ustavnopravna osnova za takvo ovlaštenje javnih bilježnika je u uvjetnosti određivanja ovrhe na temelju vjerodostojne isprave. Ako ovršenik ne prigovori rješenju o ovrsi, smatrat će se da nije iskoristio svoje pravo da zahtijeva da se o njegovoj navodnoj obvezi građanskopravne naravi provede rasprava pred sudom. Time bi on prešutno ocitovao svoj pristanak na nadležnost javnog bilježnika kao svojevrsnog arbitra da odluci o postojanju njegove obveze i da odredi ovrhu.

Predloženo rješenje nije u protivnosti sa svrhom javnobilježničke službe jer bi javni bilježnici ovrhu na temelju vjerodostojnih isprava određivali na temelju presumirane suglasnosti stranaka. Čim bi se ovršenik tome usprotivio podnošenjem prigovora, predmet bi se ustupao sudu.

Očekuje se da će na predloženi način značajno rasteretiti sudovi, jer će javni bilježnici određivati ovrhe na temelju vjerodostojnih isprava, od kojih će do osamdeset posto, kako praksa pokazuje, postati pravomocno bez podnošenja prigovora – dakle bez potrebe angažiranja suda.

Otvaranjem mogućnosti da se ovrhovoditelj, na temelju pravomocnog rješenja o ovrsi koje je donio javni bilježnik, može izravno obratiti banci ili poslodavcu ovršenika i naplatu svoje tražbine ostvari izvansudskim putem, dopunski će rasteretiti sudove.

Da bi se izbjegle moguće komplikacije u organizaciji distribucije prijedloga za ovrhu na temelju vjerodostojnih isprava pojedinim javnim bilježnicima, predloženo je rješenje po kojemu ovrhovoditelj sam bira kojem će se javnom bilježniku obratiti radi izdavanja rješenja

o ovrsi.

Otvaranjem mogućnosti da javni bilježnik općenito odredi ovrhu na imovini ovršenika, stvorena je, s jedne strane, osnova za naplatu tražbine ovrhovoditelja kod banke i drugih isplatiatelja izvansudskim putem, bez potrebe specificiranja predmeta ovrhe, dok je, s druge strane, ovrhovoditelju omogućeno da se obrati sudu i zatraži od suda da odredi ovrhu novim sredstvom ovrhe i na novom predmetu ovrhe kao da je ovrha prethodno bila određena na predmetu ili sredstvu na kojem se nije mogla provesti.

Predloženi sustav sudjelovanja javnih bilježnika u ovrsi ograničen je, dakle, samo na određivanje ovrhe - javni bilježnici ne bi sami provodili ovrhu. Oni bi eventualno mogli samo obavljati neke ovršne radnje kako je to predviđeno za pojedine vrste ovrhe.

Članak 103.

Novim člankom 254.a riješeno je pitanje stvarne nadležnosti za određivanje i provedbu osiguranja, analogno kao i za određivanje ovrhe (v. obrazloženje uz članak 19. – novi članci 33.a i 33.b OZ-a).

Članci 104. do 107.

Ovim odredbama izvršene su određene terminološke prilagodbe (naziv Glave dvadeset i sedme OZ-a), izrijeком je predviđena mogućnost zalaganja vrijednosnica kod Središnje depozitarne agencije (nova točka 12. članka 262. OZ-a), otklonjene neke redakcijske nepreciznosti u zakonskom tekstu (izmjena članka 265.) te izvršeno usklađenje članka 269. stavaka 1. i 2. s dopunjenim člankom 262. OZ-a.

Članci 108. do 116.

Novim uređenjem htjelo se najprije u osnovi sustav sudskog i javnobilježničkog tzv. fiducijarnoga osiguranja vratiti u stanje u kakvom je bilo prije ZIDOZ 173/03., dakle urediti ga kao bezuvjetni prijenos vlasništva na stvari i prava s protivnika osiguranja (dužnika, fiducijanta) na predlagatelja osiguranja (vjerovnika, fiducijara). Fiducijarno osiguranje uvedeno ZIDOZ 173/03. kao uvjetan prijenos vlasništva na stvari ili prava, po uzoru na uređenje instituta iz Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, povezan je, prema gotovo općenitom stavu prakse (banaka, javnih bilježnika, pa i sudova), s takvim provedbenim teškoćama i do te mjere oduzima institutu pravozaštitne prednosti koje je prije imao, da se u praksi počeo napuštati u korist založnog pravnog osiguranja.

Fiducijarno osiguranje kako je bilo uređeno OZ-om prije ZIDOZ 173/03. omogućavalo je, naime, vjerovnicima da u ostvarivanju svojih prava ne samo izbjegnu parnicu radi stjecanja ovršne isprave, već i ovrhu, prisilnu sudsku prodaju predmeta osiguranja, kojoj se nužno mora pribjeći kod založnog pravnog osiguranja. Kod fiducijarnog osiguranja prema prijašnjem uređenju vjerovnik je mogao sam prodati predmet osiguranja, a mogao je, ako dužnik ne bi iskoristio svoje pravo da zatraži javnobilježničku prodaju, odnosno ako ona ne bi uspjela, zadržati predmet osiguranja kao punopravni vlasnik ili nositelj prava umjesto isplate. Prema važećem uređenju predmet osiguranja se uvijek mora prodati.

Ključni nedostatak sada važećeg uređenja jeste u tome što se zbog uvjetne prirode fiducijarnoga osiguranja uzima da je dužnik iznova postao vlasnikom stvari ili prava čim

njegova obveza prema vjerovniku prestane (npr. ispunjenjem, prijebojem, novacijom itd.). Zbog toga treći (potencijalni kupac) nikada ne može sa sigurnošću znati je li vjerovnik koji želi prodati predmet osiguranja to ovlašten učiniti ili nije. U slučaju fiducijarnog osiguranja na nekretninama dovoljno je da dužnik pokrene parnicu radi utvrđenja da njegova obveza ne postoji, odnosno radi utvrđenja da vjerovnik više nije fiducijarni (tzv. prethodni) vlasnik i da ishodi zabilježbu tužbe u zemljišnim knjigama, pa da blokira ostvarenje tražbine vjerovnika jer nitko u takvim uvjetima neće htjeti kupiti spornu stvar.

Prema izvornom uređenju fiducijarnoga osiguranja prema OZ-u kao bezuvjetnom osiguranju vjerovnik je bio ovlašten uvijek prodati predmet osiguranja i kupac je uvijek bio zaštićen. Dužnik je u slučaju ispunjenja duga bio ovlašten tražiti vraćanje stvari u vlasništvo, odnosno povratni prijenos prava, ali nije mogao spriječiti valjanu prodaju predmeta osiguranja trećima. U praksi su fiducijarno osiguranje gotovo redovito koristile banke i do sada nije bilo, koliko je poznato, ozbiljnijih zlouporaba.

Fiducijarno osiguranje prema OZ-u kakvo je bilo prije ZIDOZ 173/03. je zbog svojih pravozaštitnih prednosti, jednostavnosti, efikasnosti, nižih troškova gotovo u potpunosti potisnulo založnopravno osiguranje. Ono se povoljno odrazilo i na opterećenost sudova jer se nisu morale voditi prisilne prodaje predmeta osiguranja kao kod založnopravnog osiguranja.

Zbog problema u uskladjivanju fiducijarnog osiguranja zasnovanog prema uređenju prije ZIDOZ 173/03. s novim uređenjem nepotrebno je ugroženo osiguranje ranije danih kredita banaka, dok su zemljišnoknjižni odjeli dodatno opterećeni prevodenjem ranijih fiducijarnih osiguranja (sklopljenih prema OZ-u prije ZIDOZ 173/03.) na novi sustav uveden ZIDOZ 173/03.

Predloženim uređenjem iskoristile bi se pravozaštitne prednosti fiducijarnog osiguranja kao bezuvjetnoga osiguranja radi rasterećenja sudova, smanjenja troškova i povećanja opće efikasnosti ostvarivanja tražbina vjerovnika, a time i povećanja opće kreditne sposobnosti potencijalnih kreditoprimaca.

U usporedbi s uređenjem fiducijarnoga osiguranja prema OZ-u prije ZIDOZ 173/03. predloženim odredbama htjelo se uvesti dodatna poboljšanja izvornoga sustava u skladu sa zahtjevima prakse:

- predviđena je mogućnost da vjerovnik i dužnik već zasnovano fiducijarno osiguranje iskoriste i za osiguranje drugih tražbina (dopunsko fiducijarno osiguranje) (novi članak 274.d);

- otvorena je mogućnost dužniku, ako se stranke nisu drukcije sporazumjele, da predmet osiguranja prenesen na fiducijara založnopravno optereti u korist drugih vjerovnika, pri čemu je fiducijar osiguran u tom smislu da zadržava svoj položaj primarno osiguranog vjerovnika (novi članak 274.i);

- predviđeno je da fiducijarni vjerovnik predmet osiguranja može prodati samo preko javnog bilježnika (novi članak 274.f) pri čemu se na odgovarajući način primjenjuju pravila o prodaji odnosno unovčenju predmeta osiguranja kao predmeta ovrhe u ovršnom postupku (novi članak 274.g);

- omogućeno je da nakon dospelosti osigurane tražbine unovčenje predmeta

osiguranja traži i protivnik osiguranja (novi članak 277.c).

Članak 117.

Izmjena točke 3. stavka 1. članka 284. potrebna je zbog usklađivanja ove odredbe s odredbama o sudjelovanju javnih bilježnika u ovršnom postupku.

Članak 118.

Predloženim izmjenama i dopunama stavka 1. članka 285. trebalo bi postići da se i platnom nalogu i rješenju o ovrši na temelju vjerodostojne isprave (koje sadrži u sebi platni nalog) pridaje značenje prvostupanjske odluke u povodu koje se opasnost da će ostvarenje tražbine predlagatelja osiguranja biti ugroženo ako protiv tih odluka protivnik osiguranja podnese prigovor, ali samo ako su te odluke utemeljene na javnim ili javno ovjerenim ispravama ili mjenici i ceku kao vjerodostojnim ispravama. Time bi bilo otklonjeno nepotrebno radikalno oduzimanje takvoga značenja svim vjerodostojnim ispravama učinjeno ZIDOZ 173/03. Javne isprave i privatne ovjerovljene isprave te mjenice i cek same po sebi u velikoj mjeri dokazuju postojanje tražbine na koju se odnose da to opravdava predloženu izmjenu.

Novim stavkom 3. članka 285. htjelo se protivniku osiguranja izriječno omogućiti da tijekom postupka osiguranja ishodi ukidanje prethodne mjere ako naknadno dokaže da je opasnost prestala, odnosno da od početka nije postojala. Time se u tom pogledu uspostavlja jednakost položaja predlagatelja osiguranja i protivnika osiguranja u postupku osiguranja prethodnim mjerama.

Članak 119.

Predloženom izmjenom članka 287. stavka 1. točke 2. ta se odredba usklađuje s izmijenjenim člankom 262. OZ-a.

Članak 120.

Rokovi od tri odnosno osam dana uvedeni ZIDOZ 173/03. u praksi su se pokazali nepotrebno prekratki za pripremu žalbe, odnosno kad je drugostupanjski sud u pitanju za donošenje i otpremu odluke u povodu žalbe protiv rješenja o određivanju privremene mjere. Zato su predloženi dulji, primjereniji rokovi.

Članak 121.

Predloženom dopunom članka 307. usklađuje se s izmijenjenim i dopunjenim člankom 285. OZ-a.

Članak 122.

Propisivanjem dužnost davanja podataka predviđenih novim člankom 16.b želi se povećati efikasnost ovrhe. Upravo zbog toga novim člancima 307.v i 307.z propisana je i prekršajna odgovornost za povredu obveza iz članka 16.b.

Članak 123.

Odredbama clanka 123. utvrđena su pravila glede prijelaznog režima za odredbe predloženoga Zakona. Njegove se odredbe primjenjuju u ovršnim postupcima i postupcima osiguranja pokrenutima nakon njegova stupanja na snagu, te i u postupcima koji su pokrenuti prije stupanja na snagu ovog Zakona ako se nakon njegovog stupanja na snagu ukine prvostupanjska odluka i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

Clanak 124.

Odredbama ovoga clanka propisana je odgoda primjene clanka 77. (clanci 143.g do 143.t) i 102. ovoga Zakona (clanci 252.a do 252.l), budući da je za njihovu provedbu nužno donijeti ovim Zakonom utvrđene podzakonske akte.

Stavcima 2. i 3. propisuje se u kojim će se postupcima primjenjivati odredbe clanka 102. - odredbe toga clanka primjenjivat će se samo u predmetima u kojima je prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave podnesen nakon toga dana. Na postupke po prijedlozima za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave pokrenute do dana početka primjene clanka 102. ovoga Zakona primjenjivat će se propisi o stvarnoj nadležnosti sudova koji su bili na snazi do dana stupanja na snagu ovoga Zakona. Navedeno je potrebno propisati kako bi se omogućilo postupanje po prijedlozima za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave u razdoblju od stupanja na snagu ovoga Zakona do početka primjene odredbe clanka 102., (kako u postupcima pokrenutima do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, tako i onima koji će biti pokrenuti od dana stupanja na snagu ovoga Zakona do dana početka primjene odredbe clanka 102.).

Clanak 125.

Odredbama clanka 125. propisan je režim primjene odredaba Ovršnog zakona na sporazume o osiguranju prijenosom vlasništva i prijenosom prava i na postupke njihova upisa u zemljišne knjige.

Clanak 126.

S obzirom da je ovim Zakonom uređena osnivanje očevidnika nekretnina i pokretnina koje se prodaju u ovršnom postupku, prodaja pokretnina preko javnih komisionara, prodaja motornih vozila te sudjelovanje javnih bilježnika u ovrsi, potrebno je odrediti rok za osnivanje očevidnika nekretnina i pokretnina koje se prodaju u ovršnom postupku i donijeti podzakonske akte za njihovu provedbu, te se stoga clankom 126. propisuju rokovi za njihovo donošenje.

Clanak 127.

Ove su odredbe potrebne zbog uskladjivanja s clankom 2. ovoga Zakona.

Clanak 128.

S obzirom na novo uređenje komisije prodaje u ovršnom postupku i javnobilježničkog i sudskog osiguranja prijenosom vlasništva na stvari i prijenosom prava, trebalo je kao suvišne brisati odredbe clanaka 96., 97., 98., 102. stavka 2., 103. i 104. Zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona («Narodne novine» broj 173/03.).

Brisanjem clanka 103. ZIDOZ 173/03. stavlja se izvan snage retroaktivno djelovanje sustava fiducijarnog osiguranja uvedenog tim Zakonom, cime su direktno bila ugrožena prava fiducijarnih vjerovnika stecena prije njegova stupanja na snagu.

Clanak 129.

S obzirom da je stavkom 5. clanka 83. Zakona o radu placa u smislu toga Zakona placa u bruto iznosu u praksi su, kod utuživanja tih tražbina, nastali problemi u vezi s pitanjem aktivne legitimacije i preciziranja tužbenog zahtjeva – tko je ovlašten utužiti i naplatiti tražbine koji su sastavni dio bruto place. Naime, radnik bi, po stajalištu prakse, bio ovlašten utužiti i naplatiti samo neto iznos place (onaj koji se njemu izravno placa) dok doprinose (uključujući i doprinos za individualnu kapitaliziranu štednju), poreze i prireze ne bi mogao utužiti i naplatiti. Radi prevladavanja tog problema predlaže se Zakon o parničnom postupku nadopuniti odredbom clanka 433.a kojom se propisuje sadržaj tužbenog zahtjeva, nacin naplate neto place te nacin naplate poreza, prireza i doprinosa, uključujući i doprinos za individualnu kapitaliziranu štednju. Davanjem ovlasti poreznoj upravi da na temelju pravomocne presude naplati poreze, prireze, doprinose i doprinos za individualnu kapitaliziranu štednju olakšava se položaj radnika, te se popunjava postojeća pravna praznina. Ocijenjeno je da to treba uciniti ovim Zakonom, jer su se nejasnoce u parničnom postupku, vezane za ostvarivanje navedenih tražbina, odražavale i na ovršni postupak.

Clanak 129. predložen je na inicijativu Ureda za socijalno partnerstvo Vlade Republike Hrvatske i Saveza samostalnih sindikata Hrvatske radi pokušaja ujednacavanja sudske prakse.

Clanak 130.

S obzirom da je nakon donošenja Ovršni zakon mijenjan i dopunjavao više puta, ovom odredbom ovlašćuje se Odbor za zakonodavstvo Hrvatskog sabora da utvrdi i izda pročišćeni tekst Ovršnog zakona, što će adresatima omogućiti lakše snalaženje u tom Zakonu.

Clanak 131.

Propisuje se da ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u «Narodnim novinama».

III. OCJENA POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu Zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA U KONACNOM PRIJEDLOGU ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA

U Konacnom prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona došlo je do nekih promjena u odnosu na Prijedlog zakona, kako slijedi:

Clanak 3.

Prihvacene su primjedbe Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, Odbora za pravosuđe Hrvatskog sabora i kluba zastupnika SDP-a, te je brisan u cijelosti članak 3. Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona.. To iz razloga jer bi predloženo rješenje u ovom trenutku doista opteretilo državna odvjetništva i zahtjevalo zapošljavanje većeg broja ljudi.

Clanak 10.

Odustalo se od predložene izmjene stavka 4. članka 16. Ovršnog zakona jer su prihvacene primjedbe Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, Odbora za pravosuđe Hrvatskog sabora i kluba zastupnika SDP-a da bi se time nepotrebno opteretila državna odvjetništva.

V. PRIMJEDBE S RASPRAVE U HRVATSKOM SABORU NA PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO

Prosudujući raspravu, primjedbe i prijedloge radnih tijela i zastupnika Hrvatskog sabora o Prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona, dio primjedbi, prijedloga i mišljenja nije prihvaćen iz sljedećih razloga:

Clanak 3. stavci 3. i 4.

Klub zastupnika HNS-PGS-a i Klub zastupnika HSS-a istakli su da ovakvo rješenje produkuje trajanje ovrhe. Njihove primjedbe nisu uvažene jer će se na ovakav način pojačati procesna disciplina te odgovornost ovrhovoditelja za provedbu ovrhe.

Clanak 12. stavak 3.

Odbor za pravosuđe Hrvatskog sabora predložio je da se rijeci «osobe koje tvrde da namjeravaju» zamjene drugim odgovarajućim riječima, tvrdeći da nije dovoljna samo namjera za pokretanje ovršnog postupka već to potencijalni ovrhovoditelj treba jace dokazati. Međutim, to je već riješeno u stavku 5. istog članka.

Primjedbe Kluba zastupnika HNS-PGS-a o tome zašto se uz Financijsku agenciju ne

obvezuju i banke na davanje podataka o racunima nisu prihvacene, jer Financijska agencija ima i podatke o svim racunima, pa i o bankovnim racunima.

Primjedbe Kluba zastupnika HSS-a o tome da se Financijskoj agenciji naloži dostava podataka o svim racunima, a ne samo o racunu preko kojeg ovršenik vrši redovitu djelatnost, nisu prihvacene, jer su svi racuni informatički povezani u jedan.

Clanak 14.

Primjedbe Odbora za pravosuđe Hrvatskog sabora, Kluba zastupnika HSP-a, Kluba zastupnika HSS-a i zastupnika Josipa Leke o tome da je sporno propisivati ovršnost prije pravomoćnosti rješenja o ovrši, nisu prihvacena. To iz razloga jer ovršenik i ovdje ima pravo na žalbu. Ovo je zapravo jedna od preventivnih mjera koja treba poslužiti discipliniranju dužnika, narocito kada se radi o relativno malim novčanim iznosima.

Clanak 20.

Zastupnik dr. Ivo Banac smatra da se treba izmijeniti stavak 3. jer je isti na štetu vjerovnika. Primjedba nije prihvacena, jer treba disciplinirati ne samo dužnike već i vjerovnike, a sve u cilju ubrzanja ovršnog postupka, jer oni time u oonvi ne gube ništa ukoliko se takvo rješenje donosi u razumnom roku. Upravo je u interesu vjerovnika da se postupak ubrza i pojednostavi što je više moguće, kako bi se njihova prava ostvarila što brže.

Clanak 27. stavak 3.

Klub zastupnika HSS-a predložio je da se stavak 3. dopuni na način da se nadopíše da se to odnosi na razloge iz stavka 1. i 2. istog clanka. Međutim, to je nepotrebno jer se to citajući clanak samo po sebi podrazumijeva.

Clanak 28.

Odbijen je prijedlog Kluba zastupnika HSS-a da treba doraditi stavak 2. odnosno 6. ovog clanka jer su isti stavci potpuno jasni.

Clanak 43.

Odbijen je prijedlog Kluba zastupnika IDS-a kojim predlažu da se clanak nadopuni na način da se naloži ovrhovoditelju da za odgodu predloži opravdane razloge i to iz razloga što je ovdje slučaj kada ovrhovoditelj traži odgodu, a ne ovršenik. U osnovi, obzirom da ovrhovoditelj ima pravo povuci ovršni prijedlog tijekom cijelog postupka, pa i bez odobrenja, odnosno suglasnosti ovršenika, nema nikakvog razloga da mu se ne dopusti i manje pravo kao što je zahtijevanje odgode.

Clanak 47.

Odbijena je primjedba Kluba zastupnika HNS-PGS-a da je nejasna definicija osobnih životnih potreba, budući se tu radi o uvriježenim pravnim standardima. Isto tako, na ovaj način je umanjena potreba da se zakon mijenja zbog promjene standarda građana. Pojam “životne potrebe” nije jedinstvena kategorija već ovisi o promjenjivim uvjetima okoline.

Clanak 61.

Nisu usvojene primjedbe Kluba zastupnika HNS-PGS-a, Kluba zastupnika SDP-a, Kluba zastupnika HSP-a, zastupnika Josipa Leke i zastupnika dr. Ive Banca o tome zašto su radnici izbrisani kao prioritetni ovrhovoditelji, jer ne može neosigurani vjerovnik imati prednost pred osiguranim. Onaj tko ima neko stvarno pravo mora imati prednost pred drugim koji to nema. U konacnosti, to bi značilo gubitak kreditne sposobnosti. Također, na ovan način štite se vjerovnici prema redosljedu u kojem su stekli pravo prisilne naplate svojih potraživanja, a kriterija zaštite je objektivan, jer svatko ima pravo sudske zaštite svojih prava. U protivnom bi se dogodilo da onaj vjerovnik koji se brine za zaštitu svojih prava nije u mogućnosti tu zaštitu ostvariti zbog onih koji su zaštićeni bez obzira na svoju volju. U osnovi, sve do otvaranja stecajnog postupka, radnik kao vjerovnik pravno se nalazi u potpuno jednakoj situaciji kao i ostali vjerovnici.

Clanak 67.

Odbijen je prijedlog zastupnika dr. Ive Banca, jer se obvezom ovrhovoditelja na polaganje jamcevine štiti ovršenik.

Clanak 70.

Odbijena je primjedba zastupnika Josipa Leke koji tvrdi da to što se propisuje mogućnost odbacivanja prijedloga za ovrhu ide na štetu ovrhovoditelja, jer je cilj ovog Zakona pojačati efikasnost ovrhe.

Clanak 86.

Nije prihvaćen prijedlog Kluba zastupnika HNS-PGS-a koji vide opasnost da bjanko zadužnica postaje sredstvo komunikacije između fizičkih osoba, jer već postoji i bjanko mjenica. Također treba naglasiti kako je bjanko zadužnica (jednako kao i zadužnica) instrument koji olakšava naplatu ovrhovoditeljevog potraživanja. Dakle, ono što je bitno jest pitanje da li potraživanje ovrhovoditelja postoji ili ne, a ne da li bi bilo u redu da se ovrhovoditelj naplacuje od fizičke osobe putem bjanko zadužnice. Ograniciti mogućnost primjene zakona samo zbog straha od moguće zlouporabe predstavljalo bi ograničavanje zaštite interesa vjerovnika. Davanje bjanko zadužnice samo je jedan od načina zaštite vjerovnika koji su u dobroj vjeri, a za ostale postoje drugi organi i institucije koje bi se trebale pobrinuti da se zlouporabe ne događaju.

Clanak 102.

Nisu prihvaćene primjedbe Kluba zastupnika IDS-a i zastupnika Antona Peruška kojima su se isti usprotivili načinu sudjelovanja javnih bilježnika u ovrsi i to iz razloga pobliže opisanih u obrazloženju toga članka.

Clanak 129.

Nije prihvaćena primjedba Kluba zastupnika HNS-PGS-a o načinu mijenjanja članka ZPP-a, jer je to uobičajeno kako u svjetskoj tako i domaćoj pravnoj praksi.

VI. TEKST ODREDBI OVRŠNOG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU I DOPUNJUJU

D i o p r v i

Glava prva

OSNOVNE ODREDBE

Sadržaj Zakona

Clanak 1.

(1) Ovim se Zakonom uređuje postupak po kojemu se provodi prisilno ostvarenje tražbina na temelju ovršnih i vjerodostojnih isprava (ovršni postupak) te osiguranje tražbine (postupak osiguranja), ako posebnim zakonom nije drukcije određeno.

(2) Odredbe ovoga Zakona ne primjenjuju se na postupke ovrhe propisane posebnim zakonom.

Znacenje pojedinih izraza

Clanak 2.

Pojedini izrazi upotrijebljeni u ovom Zakonu imaju ova znacenja:

1. izraz "tražbina" označava pravo na neko davanje, cinjenje, necinjenje ili trpljenje,
2. izraz "ovrhovoditelj" označava osobu koja je pokrenula postupak radi ovrhe neke tražbine te osobu u čiju je korist taj postupak pokrenut po službenoj dužnosti,
3. izraz "predlagatelj osiguranja" označava osobu koja je pokrenula postupak radi osiguranja neke tražbine te osobu u čiju je korist taj postupak pokrenut po službenoj dužnosti,
4. izraz "ovršnik" označava osobu protiv koje se tražbina ostvaruje,
5. izraz "protivnik osiguranja" označava osobu protiv koje se tražbina osigurava,
6. izraz "stranka" označava ovrhovoditelja i ovršenika te predlagatelja osiguranja i protivnika osiguranja,
7. izraz "sudionik" označava osobu koja u postupku ovrhe ili osiguranja nije stranka, a u postupku sudjeluje zbog toga što se u njemu odlučuje o nekom njezinu pravu ili zbog toga što za to ima pravni interes,
8. izraz "rješenje o ovrši" označava rješenje kojim je u cijelosti ili djelomice prihvacen ovršni prijedlog ili kojim se ovrha određuje po službenoj dužnosti,
9. izraz "rješenje o osiguranju" označava rješenje kojim je u cijelosti ili djelomice prihvacen prijedlog za osiguranje ili kojim se po službenoj dužnosti određuje osiguranje,
10. izraz "sudski ovršitelj" označava sudskoga službenika koji po nalogu suda neposredno poduzima pojedine radnje u ovršnom postupku ili postupku osiguranja,
11. izraz "poljodjelac" označava osobu kojoj je poljoprivredna proizvodnja pretežni izvor prihoda.

Ogranicenje sredstava i predmeta ovrhe i osiguranja

Clanak 5.

(1) Sud određuje ovrhu, odnosno osiguranje onim sredstvom i na onim predmetima koji su navedeni u ovršnom prijedlogu, odnosno prijedlogu za osiguranje.

(2) Ako je predloženo više sredstava ili više predmeta ovrhe, odnosno osiguranja, sud će, na prijedlog ovršenika, odnosno protivnika osiguranja, ograniciti ovrhu, odnosno osiguranje samo na neke od tih sredstava, odnosno predmeta, ako su dovoljni za ostvarenje ili osiguranje tražbine.

(3) Ako se rješenje o ovrsi na određenom predmetu ili sredstvu ne može provesti, ovrhovoditelj može radi namirenja iste tražbine predložiti novo sredstvo ili predmet ovrhe. U tom slučaju, sud će rješenjem odrediti da se ovrha nastavlja u skladu s ovrhovoditeljevim prijedlogom.

(4) Prijedlog u skladu s odredbama stavka 3. ovoga članka ovrhovoditelj mora podnijeti u roku od dva mjeseca od dana kad je saznao da se rješenje o ovrsi ne može provesti, jer će sud inace obustaviti ovrhu.

Podnesci, ročišta i spisi

Članak 7.

(1) U ovršnom postupku i postupku osiguranja sud postupa na temelju podnesaka i drugih pisanih sastava.

(2) Sud održava ročište kad je to ovim Zakonom određeno ili kad smatra da je održavanje ročišta svrhovito.

(3) O ročištu, umjesto zapisnika, sudac može sastaviti službenu bilješku.

(4) Sud će izvan ročišta saslušati stranku ili sudionika u postupku ako je to predviđeno ovim Zakonom, ili ako smatra da je to potrebno radi razjašnjenja pojedinih pitanja ili ocitovanja o nekom prijedlogu stranke.

(5) Izostanak jedne ili obiju stranaka te sudionika s ročišta, ili njihovo neodazivanje pozivu suda radi saslušanja, ne sprječava sud da i dalje postupa.

(6) U ovršnom postupku i postupku osiguranja ne ma mirovanja postupka.

(7) Podnesci u ovršnom postupku podnose se u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku.

Dostava

Članak 8.

(1) Pravnoj osobi koja je upisana u sudski ili drugi upisnik dostava se obavlja na adresu navedenu u prijedlogu. Ako dostava na adresu navedenu u prijedlogu ne uspije, dostava će se obaviti na adresu sjedišta upisanoga u upisnik. Ako dostava ne uspije ni na toj adresi, obaviti će se isticanjem pisanog sastava koji je trebalo dostaviti na oglasnoj ploči suda. Smatrat će se

da je dostava obavljena istekom osmoga dana od dana isticanja pisanog sastava na oglasnoj ploči.

(2) Odredbe stavka 1. ovoga članka primjenjuju se i na fizičke osobe koje obavljaju određenu upisanu djelatnost (obrtnici, trgovci pojedinci, javni bilježnici, odvjetnici, liječnici itd.) kad se tim osobama dostava obavlja u vezi s tom djelatnošću.

(3) Ako se određenim osobama, na temelju njihova zahtjeva i odobrenja predsjednika suda, dostava obavlja u sudu, pisani sastavi koja im upućuje sud polažu se ~~a~~ njih u posebne pretilnce u za to određenoj prostoriji suda. Dostavu obavlja službena osoba suda. Pisani sastavi koja se dostavljaju preko pretilnca ne smiju biti dostupna osobama kojima se dostavljaju prije nego što potpišu dostavnicu. Pisani sastavi se dostavljaju u zatvorenim omotnicama, u kojima se dostava obavlja preko pošte. Prigodom uzimanja moraju se preuzeti svi pisani sastavi položeni u pretilnac.

(4) Na svako pisani sastav koje se dostavlja na način predviđen u stavku 3. ovoga članka naznačit će se dan kada je položeno u pretilnac osobe kojoj se dostava tako obavlja. Ako se pisani sastav ne podigne u roku od osam dana, dostava će se obaviti poštom ili na koji drugi zakonom predviđeni način.

(5) Predsjednik suda povuci će odobrenje iz stavka 3. ovoga članka ako utvrdi da osoba kojoj je ona dana neredovito preuzima pisani sastav ili pokušava zloupotrijebiti takav način dostave.

(6) Kad je ovim Zakonom predviđeno da se dostava ili koja druga radnja obavlja preko javnoga bilježnika, dostava, odnosno radnja obavljaju se tako da javni bilježnik, na zahtjev ovlaštene osobe ili tijela, putem pošte ili neposredno, dostavi pisani sastav i o tome sastavi zapisnik, ovjereni prijelis kojega će dostaviti sudu.

Pravni lijekovi

Članak 11.

(1) Protiv rješenja donesenoga u prvom stupnju može se izjaviti žalba samo kad je to ovim Zakonom dopušteno.

(2) Protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave može se izjaviti prigovor.

(3) Žalba se izjavljuje u roku od osam dana od dana dostave provostupanjskoga rješenja, ako ovim Zakonom nije drukcije određeno.

(4) Žalba ne odgoda provedbu rješenja.

(5) Protiv zaključka nije dopušten pravni lijek.

(6) Ako je protiv rješenja dopuštena žalba, sud će spis umnožiti i prijelis spisa sa žalbom dostaviti drugostupanjskom sudu.

Revizija, ponavljanje postupka i povrat u prijašnje stanje

Clanak 12.

- (1) U ovršnom postupku i postupku osiguranja revizija i ponavljanje postupka nisu dopušteni, osim kad se ponavljanje postupka traži u slučaju iz članka 54. stavka 6. ovoga Zakona.
- (2) Povrat u prijašnje stanje dopušten je samo zbog propuštanja roka za žalbu i prigovor.

Troškovi postupka

Clanak 14.

- (1) Troškove postupka u svezi s određivanjem i provedbom ovrhe i osiguranja prethodno snosi ovrhovoditelj, odnosno predlagatelj osiguranja.
- (2) Ovrhovoditelj, odnosno predlagatelj osiguranja dužan je troškove postupka predujmiti u roku koji sud odredi. Sud će obustaviti ovrhu, odnosno osiguranje ako troškovi ne budu predujmljeni u tomu roku, a bez toga se ovrha ili osiguranje ne mogu provesti. Ako u roku ne budu predujmljeni troškovi o kojima ovisi poduzimanje neke radnje o kojoj ne ovisi provedba ovrhe, ta se radnja neće provesti.
- (3) Troškove postupka pokrenutoga po službenoj dužnosti prethodno podmiruje sud iz svojih sredstava.
- (4) Ovršenik, odnosno protivnik osiguranja dužni su ovrhovoditelju, odnosno predlagatelju osiguranja naknaditi troškove koji su bili potrebni za ovrhu ili osiguranje.
- (5) Ovrhovoditelj, odnosno predlagatelj osiguranja dužni su ovršeniku, odnosno protivniku osiguranja naknaditi troškove koje su im neosnovano prouzročili.
- (6) Zahtjev za naknadu troškova podnosi se najkasnije u roku od trideset dana od dana završetka postupka.
- (7) O troškovima postupka odlučuje sud u ovršnom postupku i u tom postupku određuje, na prijedlog stranke, ovrhu radi njihova ostvarenja.
- (8) Ovrhovoditelj, odnosno predlagatelj osiguranja mogu već u ovršnom prijedlogu ili prijedlogu za osiguranje zatražiti da se, radi naplate predvidivih troškova postupka, odredi ovrha protiv ovršenika, odnosno protivnika osiguranja. Na temelju takvoga rješenja o ovrsi sud će provesti mjere kojima se u korist ovrhovoditelja, odnosno predlagatelja osiguranja na dijelovima imovine ovršenika, odnosno protivnika osiguranja zasnivaju prava koja osiguravaju buduće namirenje troškova postupka.

Jamcevina

Clanak 15.

- (1) Kad ovaj Zakon propisuje davanje jamcevine, ona se daje polaganjem u sudski polog novca, dragocjenosti čiju je vrijednost lako utvrditi na tržištu i koje se mogu brzo i jednostav-

no unovčiti, vrijednosnih papira koji imaju burzovnu vrijednost ili štedne knjižice koja je izdana na donosioca, predavanjem stvari protivnoj stranci u zalog, izdavanjem bankarske garancije ili neopozivoga dokumentarnog akreditiva, uknjižbom hipoteke na nekretnini, prijenosom prava vlasništva u smislu članka 274., odnosno 279. ovoga Zakona ili na drugi prikladan način.

(2) Republika Hrvatska i jedinice lokalne samouprave i uprave te državna tijela nisu dužni dati osiguranje kad u postupku sudjeluju kao stranke.

(3) Na stvarima koje su predane u sudski polog protivna stranka stjece zakonsko založno pravo.

(4) Ako sud u ovršnom postupku ili postupku osiguranja odluci o pravu protivne stranke na naknadu štete ili troškova postupka u svezi s radnjom zbog poduzimanja koje je osiguranje dano, na njezin će prijedlog istim rješenjem odluciti i o naplati utvrđene tražbine iz toga osiguranja.

Novcana kazna i kazna zatvora

Članak 16.

(1) Kad je ovim Zakonom novcana kazna predviđena kao sredstvo ovrhe ili osiguranja, ta se kazna može izreći fizičkim osobama u iznosu od 1.000,00 do 30.000,00 kuna, a pravnim osobama u iznosu od 10.000,00 do 100.000,00 kuna. Zatvorska kazna predviđena ovim Zakonom izriče se od petnaest dana do tri mjeseca. Sud tijekom postupka može istoj osobi izreći više zatvorskih kazni za različita kažnjiva djela, a zbroj kazni u jednom postupku ovrhe ili osiguranja ne može prijeći šest mjeseci.

(2) Ako se novcana kazna izriče pravnoj osobi, sud će izreći novcanu kaznu i odgovornim osobama u pravnoj osobi ako utvrdi da su te osobe cinom ili propustom prouzročile kažnjivo djelo pravne osobe.

(3) Ako se osoba kojoj je sud, u skladu s ovim Zakonom, zaprijetio novcanom kaznom ne pokori nalogu suda, sud će joj izreći tu kaznu i, u slučaju potrebe, zaprijetiti joj takvim novim kaznama, te ih izricati sve dok ta osoba ne postupi po nalogu suda.

(4) Ako fizička osoba kojoj je izrečena novcana kazna ne plati tu kaznu u roku koji je određen odlukom suda, ta će se kazna zamijeniti zatvorskom kaznom po pravilima kaznenoga prava o zamjeni novcane kazne zatvorskom kaznom. Ukupni zbroj zatvorskih kazni kojima su nekoj osobi zamijenjene izrečene novcane kazne ne može u istom postupku prijeći šest mjeseci, ako ovim Zakonom nije drukcije određeno.

(5) Kad je ovim Zakonom predviđeno da se zatvorska kazna može izreći kao sredstvo ovrhe ili osiguranja, ta se kazna može pojedinačno izreći u trajanju do *tri* mjeseca, s time da ukupni zbroj pojedinačno izrečenih zatvorskih kazni u istome ovršnom postupku ne može prijeći šest mjeseci, ako ovim Zakonom nije drukcije određeno.

(6) Sud može zaprijetiti novcanom kaznom pravnim osobama, a odgovornim osobama u pravnoj osobi i drugim fizičkim osobama novcanom kaznom ili zatvorskom kaznom, ili

kazniti novcanom kaznom pravnu osobu, odnosno kazniti novcanom kaznom ili zatvorskom kaznom odgovorne osobe u pravnoj osobi i druge fizicke osobe:

1. ako protivno nalogu ili zabrani suda poduzme određene radnje s ciljem skrivanja, oštećenja ili uništenja imovine ovršenika ili protivnika osiguranja,
2. ako poduzmu cine nasilja ili cine kojima mogu teško oštetiti ili ugroziti prava, sigurnost i dostojanstvo ovrhovoditelja i predlagatelja osiguranja ili drugih osoba koje sudjeluju u postupku ovrhe ili osiguranja,
3. ako protivno nalogu ili zabrani suda poduzmu radnje koje mogu dovesti do nenadoknadive ili teško nadoknadive štete za ovrhovoditelja ili predlagatelja osiguranja,
4. ako poduzmu radnje kojima se sud, sudski ovršitelj ili druge ovlaštene osobe ometaju u provedbi ovršnih radnji ili radnji osiguranja,
5. te u drugim slučajevima predviđenim zakonom.

(7) Zatvor iz stavka 6. ovoga članka može, na temelju jedne odluke kojom je određen, trajati najduže trideset dana. Tijekom istoga postupka može se, u slučaju potrebe, protiv iste osobe ponovno odrediti zatvor. Ukupno trajanje zatvora određenoga protiv neke osobe tijekom istoga postupka ne može biti duže od šest mjeseci.

(8) Sud će kazniti novcanom kaznom do 5.000,00 kuna fizicku osobu, odnosno do 20.000,00 kuna pravnu osobu koja u podnesku vrijeđa sud, stranku ili drugoga sudionika u postupku. Novcana kazna može se izreci i zastupniku stranke ako je on odgovoran za vrijeđanje suda. Na tu novcanu kaznu na odgovarajući se način primjenjuju odredbe stavka 1. do 5. ovoga članka.

(9) Novcana kazna prema odredbama ovoga članka ne može se izreci protiv Republike Hrvatske i jedinica lokalne uprave i samouprave te njihovih tijela, a protiv odgovornih fizickih osoba u tim tijelima u svezi s njihovom službenom dužnošću ne može se izreci novcana kazna i zatvorska kazna.

(10) Zatvorska kazna izrecena prema odredbama ovoga Zakona izvršava se na način propisan za izvršenje zatvorske kazne izrecene u kaznenom postupku.

(11) Izrecenu novcanu kaznu i zatvorsku kaznu sud će izvršiti po službenoj dužnosti, a troškovi izvršenja padaju na teret državnoga proračuna.

(12) Novcana kazna i zatvorska kazna u smislu odredaba ovoga članka bez utjecaja su na kaznenu odgovornost osoba koje su u ovršnom postupku ili postupku osiguranja kažnjene novcanom kaznom ili zatvorskom kaznom, ali će se kazna izrecena prema odredbama ovoga Zakona uracunati u kaznu izrecenu u kaznenom postupku.

(13) Sud može zaprijetiti novcanom kaznom ili zatvorskom kaznom osobama iz stavka 6. ovoga članka i u slučaju ako postoji osnovana bojazan da bi pravna ili fizicka osoba mogla pociniti kažnjivu radnju iz stavka 6. točke 1. do 5. ovoga članka, pri čemu može tim osobama naložiti ili zabraniti poduzimanje određenih radnji.

(14) Sud će pri odabiru kazne ili prijetnji kaznom, odnosno odabiru vrste kazne, primijeniti blažu kaznu ako se njome može ostvariti ista svrha.

(15) O kažnjavanju novčanom kaznom i zatvorskom kaznom odlučuje sud rješenjem. Na rješenje o kažnjavanju dopuštena je žalba u roku od tri dana. O žalbi na rješenje o kažnjavanju odlučuje sud drugoga stupnja u roku od tri dana.

Prokazna izjava i prokazni popis imovine

Clanak 16a.

(1) Ako se stvari radi cijee se predaje ili isporuke ovrha vodi nisu uspjele pronaci kod ovršenika, ovršenik mora, na prijedlog ovrhovoditelja, dati pred sudom izjavu o tome gdje se one nalaze, odnosno da ih nema ili da ne zna gdje se nalaze (prokazna izjava).

(2) Ako je ovrha radi naplate novcane tražbine ostala bez uspjeha zato što se kod ovršenika nisu našle stvari na kojima bi se mogla provesti ovrha, ili zato što su nadene samo takve stvari koje ocito nisu dovoljne za namirenje s obzirom na njihovu neznatnu vrijednost, ili stvari koje su već opterećene založnim pravima trećih, ili stvari koje druge osobe traže za sebe, ovršenik mora, na prijedlog ovrhovoditelja, podnijeti sudu popis svoje imovine (prokazni popis imovine). Taj je popis ovršenik dužan sastaviti i podnijeti sudu u roku koji mu je sud odredio rješenjem iz stavka 7. ovoga clanka u dva primjerka s odgovarajucim priložima.

(3) U popisu iz stavka 2. ovoga clanka ovršenik mora naznaciti:

1. gdje se nalaze pojedine stvari koje cine njegovu imovinu,
2. gdje se nalaze i kome pripadaju tude stvari na kojima on ima odredena imovinska prava,
3. prema kome ima kakvu novcanu ili koju drugu tražbinu,
4. koja druga prava cine njegovu imovinu,
5. ima li na racunima i kod koga novcana sredstva,
6. prima li i od koga placu ili mirovinu, odnosno ima li koje druge stalne ili povremene prihode,
7. ima li kakvu drugu imovinu.

(4) U popisu iz stavka 2. ovoga clanka ovršenik mora navesti podatke o pravnoj i cinjenicnoj osnovi svojih prava u odnosu na svaki dio imovine iz stavka 3. ovoga clanka te o dokazima, osobito ispravama, kojima se ona mogu potkrijepiti. Ako to bude potrebno, sud može zatražiti od ovršenika da dade i druge podatke na temelju kojih bi se imovina mogla pronaci.

(5) U izjavama iz stavka 1. i 2. ovoga clanka, koje će potpisati pred sudom, ovršenik će potvrditi da su podaci koje je dao točni i potpuni i da ništa od svoje imovine nije zatajio.

(6) Ministar pravosuda propisat će obrazac izjava iz stavka 1. i 2. ovoga clanka.

(7) O prijedlogu za davanje prokazne izjave i prokaznoga popisa imovine sud odlučuje rješenjem kojim će ovršeniku zaprijetiti novčanom kaznom ako ne postupi u skladu s nalogom suda (članak 16).

(8) Prokazna se izjava daje javno na ročištu pred sudom.

(9) Rocište pred sudom održat će se i radi rasprave i potvrđivanja prokaznoga popisa imovine.

(10) Na javno ročište iz stavka 8. i 9. ovoga članka pozivaju se ovršenik i ovrhovoditelj, a oglas o ročištu objavit će se i na oglasnoj ploči suda. O tim će se ročištima sastaviti zapisnik.

(11) Ako ovršenik ne dode na ročišta iz stavka 8. i 9. ovoga članka bez osobito opravdanoga razloga ili ako odbije dati prokaznu izjavu ili prokazni popis imovine, sud će mu izreći novčanu kaznu i zaprijetiti mu novim novčanim kaznama koje će izricati sve dok se ovršenik ne pokori (članak 16.).

(12) Odredbe stavka 1. do 11. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i prema odgovornim osobama u ovršeniku pravnoj osobi.

(13) Radi prikupljanja podataka o imovini sud može, na prijedlog ovrhovoditelja, saslušati i druge osobe kao svjedoke, odnosno zatražiti ocitovanje od drugih osoba ili tijela.

(14) Ako ovrhovoditelj učini vjerojatnim da se u međuvremenu stanje stvari bitno izmijenilo, sud može iznova naložiti ovršeniku davanje prokazne izjave odnosno prokaznoga popisa imovine po pravilima prethodnih stavaka ovoga članka.

(15) Za davanje neistinitih ili nepotpunih prokaznih izjava i prokaznih popisa imovine ovršenik i odgovorne osobe u ovršeniku pravnoj osobi odgovaraju kao za lažan iskaz u postupku pred sudom.

(16) Osobe ili tijela iz stavka 13. ovoga članka odgovaraju za davanje netočnih ili nepotpunih obavijesti kao za lažan iskaz u postupku pred sudom.

Ovršna isprava

Članak 21.

Ovršne isprave jesu:

1. ovršna sudska odluka i ovršna sudska nagodba,
2. ovršna odluka donesena u upravnom postupku i ovršna nagodba sklopljena u upravnom postupku ako glase na ispunjenje novčane obveze, ako zakonom nije drukcije određeno,
3. ovršna javnobilježnička isprava,
4. druga isprava koja je zakonom određena kao ovršna isprava.

Određivanje i naplata zateznih kamata

Clanak 27.

(1) Ako se nakon donošenja odluke, sklapanja nagodbe ili sastavljanja javnobilježnicke isprave izmijeni stopa zatezne kamate, sud će, na prijedlog bilo koje stranke, rješenjem odrediti naplatu zatezne kamate po izmijenjenoj stopi za vrijeme na koje se ta izmjena odnosi. Prijedlog za donošenje takvog rješenja može se podnijeti do dovršetka ovršnog postupka.

(2) Ako plaćanje zatezne kamate na troškove postupka nije određeno već u ovršnoj ispravi, sud će, na prijedlog ovrhovoditelja, u rješenju o ovrši odrediti naplatu tih kamata po propisanoj stopi od dana donošenja odluke odnosno sklapanja nagodbe do naplate.

(3) Na prijedlog ovrhovoditelja sud će odrediti naplatu zateznih kamata na troškove ovršnog postupka i osiguranja po propisanoj stopi od dana kada su ti troškovi učinjeni, odnosno plaćeni, do dana naplate.

(4) Protiv rješenja iz stavka 1. i 2. ovoga članka dopuštena je žalba.

Vjerodostojna isprava

Clanak 28.

(1) Vjerodostojna isprava je, prema ovom Zakonu, račun, mjenica i ček s protestom i povratnim računima kad je to potrebno za zasnivanje tražbine, javna isprava, izvadak iz ovjеровljenih poslovnih knjiga, po zakonu ovjеровljena privatna isprava te isprava koja se po posebnim propisima smatra javnom ispravom. Računom se smatra i obračun kamata.

(2) Vjerodostojna isprava je podobna za ovrhu ako su u njoj naznačeni vjеровnik i dužnik te predmet, vrsta, opseg i vrijeme ispunjenja obveze.

(3) Kad se iz vjerodostojne isprave ne vidi je li i kad je tražbina dospjela, ovrha će se odrediti ako ovrhovoditelj u prijedlogu za ovrhu navede datum dospelosti tražbine.

Uvjetna i uzajamna obveza

Clanak 30.

(1) Ako je obveza ovršenika utvrđena u ovršnoj ispravi uvjetovana prethodnim ili istovremenim ispunjenjem neke obveze ovrhovoditelja ili nastupanjem nekoga uvjeta, sud će, na prijedlog ovrhovoditelja, odrediti ovrhu ako on izjavi da je svoju obvezu ispunio, odnosno da je osigurao njezino ispunjenje ili da je uvjet nastupio.

(2) Smatrat će se da je ovrhovoditelj ispunio svoju obvezu, odnosno da je osigurao njezino ispunjenje ako je predmet dužne cinidbe položio u sudski ili javnobilježnički polog, ako to nije u protivnosti sa sadržajem njegove obveze utvrđene ovršnom ispravom.

Potvrda o ovršnosti

Clanak 33.

- (1) Ako se prijedlog za ovrhu podnosi sudu koji o tražbini nije odlucivao u prvom stupnju, uz prijedlog se podnosi ovršna isprava, u izvorniku ili ovjerovljenom prijepisu, na kojoj je stavljena potvrda o ovršnosti.
- (2) Potvrdu o ovršnosti daje sud, odnosno tijelo koje je odlucivalo o tražbini u prvom stupnju.
- (3) Potvrdu o ovršnosti za izdavanje koje nisu bili ispunjeni zakonom propisani uvjeti ukinut će rješenjem isti sud, odnosno tijelo, na prijedlog ili po službenoj dužnosti.

Prijedlog za ovrhu

Clanak 35.

- (1) Prijedlog za ovrhu mora sadržavati zahtjev za ovrhu u kojemu će biti naznacena ovršna ili vjerodostojna isprava na temelju koje se traži ovrha, ovrhovoditelj i ovršenik, tražbina čije se ostvarenje traži te sredstvo kojim ovrhu treba provesti i, po potrebi, predmet u odnosu na koji ga treba provesti. Prijedlog mora sadržavati i druge podatke koji su potrebni za provedbu ovrhe.
- (2) Prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave mora sadržavati:
 1. zahtjev da sud naloži ovršeniku da u roku od osam dana, a u mjenicnim i čekovnim sporovima u roku od tri dana dostave rješenja, namiri tražbinu zajedno s odmjerenim troškovima, i
 2. ovršni zahtjev iz stavka 1. ovoga članka.

Dostava rješenja o ovrsi

Clanak 38.

- (1) Rješenje o ovrsi dostavlja se ovrhovoditelju i ovršeniku.
- (2) Rješenje kojim se odbacuje ili odbija prijedlog za ovrhu doneseno prije nego što je ovršeniku bilo omogućeno da se o njemu ocituje dostavlja se samo ovrhovoditelju.
- (3) Rješenje o ovrsi na temelju ovršne isprave dostavlja se prije pravomocnosti banci, odnosno štedionici kod koje se vode ovršenikovi računi te drugim osobama i tijelima kad je to potrebno radi provedbe ovrhe.
- (4) Rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave dostavlja se osobama i tijelima iz stavka 3. ovoga članka tek pošto postane pravomocno.
- (5) Rješenje o ovrsi na pokretnim stvarima doneseno na temelju ovršne isprave dostavlja se ovršeniku pri poduzimanju prve ovršne radnje, ako ovim Zakonom nije drukcije određeno.
- (6) Rješenje o ovrsi na pokretnim stvarima doneseno na temelju vjerodostojne isprave dostavlja se ovršeniku prije pristupanja provedbi ovrhe (članak 40. stavak 3.).

(7) Ako sud koji je donio rješenje o ovrsi nije nadležan za provedbu ovrhe, uputit će svoje rješenje o ovrsi nadležnom sudu radi provedbe ovrhe.

Stvarna nadležnost

Clanak 39.

Za provedbu ovrhe stvarno je nadležan sud koji je nadležan za odlučivanje o ovršnom prijedlogu, ako zakonom nije drukcije određeno.

Ometanje sudskoga ovršitelja u radu

Clanak 44.

(1) Sudski ovršitelj je ovlašten udaljiti osobu koja ometa provedbu ovrhe, a prema okolnostima slučaja i zatražiti pomoć policije. Policija je dužna postupati po nalogu sudskoga ovršitelja. Sudski ovršitelj može, po potrebi, naložiti i upotrebu sile prema osobi koja ometa ovrhu.

(2) Sud može za provedbu ovrhe zatražiti i pomoć pravosudne policije na način i u postupku propisanom posebnim zakonom.

(3) Prema osobi koja ometa provedbu ovrhe sud može odrediti mjere propisane člankom 16. ovoga Zakona.

G l a v a p e t a

PRAVNI LIJEKOVI STRANAKA

Ovršenikova žalba

Clanak 46.

(1) Protiv rješenja o ovrsi ovršenik može izjaviti žalbu:

1. ako isprava na temelju koje je ono doneseno nije ovršna isprava,
2. ako ta isprava nije stekla svojstvo ovršnosti,
3. ako je ona ukinuta, poništena, preinacena ili na drugi način stavljena izvan snage,
4. ako je protekao rok u kojem se po zakonu može tražiti ovrha,
5. ako je ovrha određena na predmetu koji je izuzet od ovrhe, odnosno na kojem je mogućnost ovrhe ograničena,
6. zbog bitne povrede određaba postupka,
7. zbog pogrešne primjene materijalnog prava i
8. zbog pogrešno odmjerenе naknade troškova ovršnog postupka.

(2) Protiv rješenja iz članka 5. stavka 3. ovoga Zakona ovršenik može izjaviti žalbu samo ako se njime odredi ovrha na stvarima ili pravima koji su izuzeti od ovrhe.

(3) Ovršenik može podnijeti žalbu protiv rješenja o odbacivanju žalbe ili prigovora.

Ovrhovoditeljeva žalba

Clanak 46.a

Ovrhovoditelj može izjaviti žalbu protiv:

1. rješenja o ovrsi ako je njime prekoračen njegov zahtjev ili zbog pogrešno odmjerene naknade troškova ovršnog postupka,
2. rješenja kojim je prijedlog za ovrhu odbijen ili odbacen i
3. rješenja o obustavljanju ovrhe.

Odlucivanje o žalbi

Clanak 47.

(1) Radi provjere osnovanosti navoda žalbe sud prvoga stupnja može, po potrebi, saslušati stranke i druge sudionike te obaviti druge izvidaje.

(2) Drugostupanjski sud dužan je rješenje o žalbi donijeti i otpremiti u roku od trideset dana od dana kad ju je primio, ako ovim Zakonom nije drukcije određeno.

Prigovor protiv rješenja o ovrsi

Clanak 48.

Protiv rješenja o ovrsi ovršenik može u roku od osam dana podnijeti prigovor:

1. ako ovrhovoditelj nije ispunio svoju obvezu, odnosno nije osigurao njeno ispunjenje ili ako nije nastupio drugi uvjet da bi mogao tražiti ispunjenje ovršenikove obveze (clanak 30.),
2. ako su stranke javnom ili po zakonu ovjerovljenom ispravom, koja je sastavljena nakon nastanka ovršne isprave, ugovorile da ovrhovoditelj privremeno ili uopce nece tražiti ovrhu,
3. ako ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave (clanak 29.),
4. ako je tražbina prestala na temelju cinjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potjece odluka, odnosno nakon sklapanja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja javnobilježnicke isprave,
5. ako je ispunjenje tražbine, makar i na određeno vrijeme, odgodeno, zabranjeno, izmijenjeno ili na drugi nacin onemogućeno zbog cinjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojega potjece odluka, odnosno nakon sklapanja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja javnobilježnicke isprave, ili
6. ako je nastupila zastara tražbine o kojoj je odluceno ovršnom ispravom.

Clanak 48.a

(1) Prigovor iz clanka 48. ovoga Zakona sud ce bez odgadanja dostaviti ovrhovoditelju obavještavajući ga da se o njemu može ocitovati u roku od osam dana.

(2) Ako ovrhovoditelj prizna navode u prigovoru, sud ce obustaviti ovrhu.

(3) Ako ovrhovoditelj ospori navode u prigovoru ili se ne ocituje, sud će to bez odgađanja javiti ovršeniku i obavijestiti ga da u roku od petnaest dana može podnijeti tužbu kojom će, iz razloga koje je naveo u prigovoru, zatražiti da se ovrha proglasi nedopuštenom.

(4) Ako ovršenik podnese tužbu iz stavka 3. ovoga članka nakon isteka roka od petnaest dana ili iz razloga koje nije bio naveo u prigovoru, sud će je odbaciti.

(5) Ako se pravomocnom presudom utvrdi da ovrha nije dopuštena, sud će, na ovršenikov prijedlog, ukinuti provedene radnje i obustaviti ovrhu.

Članak 48.b

(1) Ako ovršenik prigovoru priloži ispravu na temelju koje se na prvi pogled može zaključiti da je prigovor osnovan (pravomocna presuda, priznanica s ovjеровljenim ovrhovoditeljevim potpisom, poštanska uputnica i sl.), a ovrhovoditelj se u roku od osam dana ne ocituje o prigovoru, sud će obustaviti ovrhu.

(2) Ako ovrhovoditelj ospori navode u prigovoru, sud će ga obavijestiti da u roku od 15 dana može podnijeti tužbu sa zahtjevom da se utvrdi da njegova tražbina nije prestala. Ako ovrhovoditelj ne podnese tu tužbu ili je podnese nakon isteka propisanog roka, pa ona bude odbacena, sud će obustaviti ovrhu.

(3) Smatrat će se da je podnošenjem ovrhovoditeljeve tužbe ovrha odgođena, ali i tada ostaje na snazi zabilježba ovrhe, pljenidba stvari ili tražbine, odnosno čuvanje stvari, koji su određeni rješenjem o ovrsi.

(4) Na zahtjev ovrhovoditelja koji je pravodobno podnio tužbu iz stavka 2. ovoga članka, sud će odrediti da ovršenik da jamcevinu.

Prigovor nakon proteka roka

Članak 49.

(1) Prigovor iz članka 48. ovoga Zakona ovršenik može podnijeti i nakon pravomocnosti rješenja o ovrsi ako to iz opravdanih razloga nije mogao učiniti u propisanom roku.

(2) Prigovor iz članka 48. ovoga Zakona ovršenik može podnijeti sve do završetka ovrhe.

(3) U prigovoru ovršenik mora obrazložiti zašto ga nije mogao podnijeti u propisanom roku i priložiti, odnosno predložiti dokaze o tome. Ako bude smatrao da je to potrebno, sud će zakazati ročište radi ispitivanja opravdanosti razloga za podnošenje prigovora nakon propisanog roka. To ročište mora se zakazati najkasnije za petnaesti dan od dana podnošenja prigovora, odnosno, ako sud toga dana ne radi, za prvi sljedeći radni dan.

(4) Ako ovršenik ne postupi u skladu s odredbama stavka 3. ovoga članka ili ako se ustanovi da je u propisanom roku mogao iznijeti razloge na kojima temelji prigovor, sud će odbaciti

prigovor.

(5) Sud će odbaciti prigovor i ako ovršenik neopravdano izostane s ročišta iz stavka 3. ovoga članka na koje je bio uredno pozvan.

(6) Ako ne odbaci prigovor, sud će postupiti u skladu s odredbama članka 48.a i 48.b ovoga Zakona.

Članak 50.

Podnošenje prigovora iz članka 48.a i 49. i žalbe iz članka 49. stavka 6. ovoga Zakona ne sprječava provedbu ovrhe niti ispunjenje ovrhovoditeljeve tražbine.

Istodobno podnošenje žalbe i prigovora protiv rješenja o ovrsi

Članak 51.

Ako ovršenik protiv rješenja o ovrsi u isto vrijeme podnese žalbu i prigovor, sud neće postupati povodom prigovora dok ne primi rješenje o žalbi, a tada će to učiniti samo ako je drugostupanjski sud odbio ili odbacio žalbu.

Ovršenikovo pravo na naknadu štete

Članak 52.

(1) Ako se ovrha na temelju rješenja o ovrsi protiv kojeg je ovršenik podnio prigovor provede prije zaključenja glavne rasprave u parnici koju je ovršenik pokrenuo u skladu sa člankom 48.a stavkom 3. ovoga Zakona, ovršenik može, i bez ovrhovoditeljeva pristanka, preinaciti tužbu u toj parnici tako da zatraži da mu ovrhovoditelj vrati sve što je stekao ovrhom i da mu nadoknadi štetu koju je zbog toga pretrpio.

(2) Ovršenik u svakom slučaju može u posebnoj parnici ostvarivati pravo na naknadu štete koja mu je nanesena nezakonitom ovrhom.

Prigovor protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave

Članak 53.

Protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave ovršenik može podnijeti prigovor u roku od osam dana, a u mjenicnim i cekovnim sporovima u roku od tri dana, osim ako ne pobija samo odluku o troškovima postupka.

Postupak u povodu prigovora protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave

Članak 54.

(1) Ako u prigovoru protiv rješenja o ovrsi donesenom na temelju vjerodostojne isprave ovršenik nije odredio u kojem dijelu pobija to rješenje, smatrat će se da rješenje pobija u cijelosti.

(2) Ako se rješenje o ovrsi pobija u cijelosti ili samo u dijelu kojim je ovršeniku naloženo da namiri tražbinu, sud kojemu je prigovor podnesen stavit će izvan snage rješenje o ovrsi u dijelu kojim je određena ovrha i ukinut će provedene radnje, a postupak će nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnoga naloga, a ako za to nije mjesno nadležan, dostavit će predmet nadležnom sudu.

(3) Ako se rješenje o ovrsi pobija samo u dijelu kojim je određena ovrha sud će, ovisno o sadržaju prigovora, postupiti kao da su protiv rješenja o ovrsi koje je doneseno na temelju ovršne isprave podneseni žalba, odnosno prigovor.

(4) Ako se prigovor iz stavka 3. ovoga članka prihvati, dio rješenja o ovrsi kojim je ovršeniku naloženo da namiri tražbinu ima svojstvo ovršne isprave na temelju koje se može ponovno tražiti ovrha.

(5) Ako ovršenik pobija rješenje o ovrsi samo djelomicno, i to samo u dijelu u kojem mu je naloženo da ovrhovoditelju namiri tražbinu, sud će za nepobijani dio zaključkom utvrditi nastupanje pravomocnosti i ovršnosti, te će naložiti mjere za ovršnu provedbu nepobijanog dijela rješenja, u skladu s predloženim sredstvima i predmetom ovrhe. Sud će tim zaključkom izreći da se razdvajaju postupci, tako da se u odnosu na pobijani dio postupak nastavlja na način određen stavkom 2. i 3. ovoga članka. U tom slučaju sud će naciniti presliku cijeloga spisa radi provedbe odluke o razdvajanju postupaka.

(6) Prigovor protiv rješenja o ovrsi mora biti obrazložen.

(7) Ako ovršenik ne podnese prigovor protiv dijela rješenja o ovrsi kojim mu je naloženo da namiri tražbinu protiv toga dijela rješenja može tražiti ponavljanje postupka po pravilima parničnoga postupka.

(8) Ako sud kojemu je prijedlog iz stavka 6. ovoga članka podnesen nije nadležan odlučivati po pravilima parničnoga postupka, ustupit će predmet nadležnom sudu radi odlučivanja o prijedlogu.

Pokretanje parnice

Članak 56.

(1) Ako se ovrhovoditelj u propisanom roku ne ocituje o prigovoru ili ako se jedna stranka usprotivi prigovoru, sud će podnositelja prigovora obavijestiti o tome i priopćiti mu da protiv stranaka u roku od petnaest dana može pokrenuti parnicu radi proglašenja da ovrha na predmetu ovrhe nije dopuštena, osim ako podnositelj ne dokaže opravdanost svoga prigovora pravomocnom presudom ili drugom javnom ispravom, ili javno ovjerovljenom privatnom ispravom, odnosno ako činjenice na kojima se temelji prigovor treće osobe nisu općepoznate ili se mogu utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmnjevanjima.

(2) Ako podnositelj prigovora dokaže njegovu opravdanost pravomocnom presudom, javnom ili javno ovjerovljenom privatnom ispravom, odnosno ako su činjenice na kojima se temelji

prigovor opcepoznate ili se mogu utvrditi na temelju pravila o zakonskim predmnjevama, sud ce o prigovoru odluciti u ovršnom postupku.

(3) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga clanka stranke imaju pravo na žalbu.

(4) U parnici iz stavka 1. ovoga clanka treca osoba može tražiti da se utvrdi postojanje njezina prava ako joj ga koja od stranaka osporava.

Clanak 56.a

Ako treca osoba u slucaju iz clanka 56. stavka 1. ovoga Zakona pokrene parnicu nakon isteka roka od 15 dana, sud ce odbaciti njenu tužbu.

Kad se ne može tražiti da se ovrha proglasi nedopuštenom

Clanak 57.

(1) Iznimno od odredbe clanka 55. stavka 1. ovoga Zakona, osoba koja je suvlasnik pokretne stvari koja je predmet ovrhe ne može zahtijevati da se ovrha u pogledu njezina udjela proglasi nedopuštenom, ali ima pravo na namirenje iz iznosa dobivenoga prodajom stvari prije namirenja ovrhovoditelja i drugih osoba koje se namiruju u ovršnom postupku te prije naknade troškova ovršnoga postupka.

(2) Osoba iz stavka 1. ovoga clanka ima pravo zahtijevati da joj se stvar koja je predmet ovrhe ustupi ako položi iznos koji odgovara vrijednosti ovršenikova udjela u toj stvari.

(3) Osobu iz stavka 1. ovoga clanka kojoj je osporen udio u stvari koja je predmet ovrhe sud ce uputiti na parnicu protiv ovrhovoditelja, a i protiv ovršenika ako i on osporava njezino pravo, da dokaže svoje pravo, osim ako u ovršnom postupku ne može dokazati svoje pravo pravomocnom presudom, javnom ili privatnom ispravom koja ima znacenje javne isprave.

(4) Pokretanje parnice u skladu s odredbama stavka 3. ovoga clanka ne sprjecava provođenje ovrhe niti namirenje ovrhovoditeljeve tražbine.

(5) Ako osoba iz stavka 1. ovoga clanka može dokazati svoje pravo pravomocnom presudom, javnom ili privatnom ispravom koja ima znacenje javne isprave, sud ce postupiti kao da njezino pravo nije osporeno. O tome sud nece donositi nikakvo rješenje.

(6) Okolnost da je sud u ovršnom postupku uzeo da pravo osobe iz stavka 1. ovoga clanka nije osporeno u smislu odredaba stavka 3. i 5. ovoga clanka ne utjece na pravo ovrhovoditelja ili ovršenika da svoja prava protiv te osobe ostvaruju u posebnoj parnici.

Razlozi za protuovrhu

Clanak 58.

(1) Nakon što je ovrha već provedena, ovršenik može u istom ovršnom postupku zatražiti od suda da naloži ovrhovoditelju da mu vrati ono što je ovrhom dobio:

1. ako je ovršna isprava pravomocno ukinuta, preinacena, poništena, stavljena izvan snage ili je na drugi način utvrđeno da je bez učinka,

2. ako je tijekom ovršnoga postupka namirio ovrhovoditelju tražbinu mimo suda tako da je ovrhovoditelj dvostruko namiren.

(2) Prijedlog iz stavka 1. ovoga članka sud neće prihvatiti ako se u pogledu onoga što je ovrhovoditelj dobio ovrhom nastupile takve stvarne ili pravne promjene da vraćanje više nije moguće.

(3) Ako je ovrhovoditelj ovrhom naplatio određeni novčani iznos, ovršenik u prijedlogu za protuovrhu može tražiti plaćanje zakonskih zateznih kamata od dana naplate toga iznosa.

(4) Prava na naknadu štete iz razloga iz stavka 1. ovoga članka ovršenik može ostvarivati u posebnoj parnici.

(5) Prijedlog za protuovrhu iz stavka 1. ovoga članka može se podnijeti u roku od tri mjeseca od dana kad je ovršenik saznao za razlog za protuovrhu, a najkasnije u roku od jedne godine od dana dovršetka ovršnoga postupka.

(6) Ovršenik ne može prije proteka roka iz stavka 5. ovoga članka svoju tražbinu ostvarivati u parničnom postupku, osim u slučaju iz stavka 2. ovoga članka.

(7) Ako je ovršni postupak pokrenut po službenoj dužnosti, protuovrha nije dopuštena, već ovršenik svoja moguća prava može ostvarivati u posebnoj parnici.

Postupak po prijedlogu za protuovrhu

Članak 59.

(1) Prijedlog iz članka 58. ovoga Zakona sud će dostaviti ovrhovoditelju i pozvati ga da se u roku od osam dana izjasni o tome prijedlogu.

(2) Ako se u roku iz stavka 1. ovoga članka ovrhovoditelj usprotivi prijedlogu, sud će o njemu odlučiti nakon održanoga ročišta. Ako se ovrhovoditelj u tom roku ne ocituje o prijedlogu, sud će ocijeniti hoće li o njemu odlučiti bez održavanja ročišta.

(3) Rješenjem kojim prihvati prijedlog sud će naložiti ovrhovoditelju da u roku od petnaest dana vrati ovršeniku ono što je ovrhom dobio.

(4) Protiv rješenja o prijedlogu za protuovrhu dopuštena je žalba.

Odgoda ovrhe na prijedlog ovršenika

Članak 61.

(1) Na prijedlog ovršenika sud može, u potpunosti ili djelomice odgoditi ovrhu:

1. ako je protiv odluke na temelju koje je određena ovrha izjavljen pravni lijek,
2. ako je podnesen prijedlog za povrat u prijašnje stanje u postupku u kojemu je donesena odluka na temelju koje je određena ovrha ili prijedlog za ponavljanje toga postupka,
3. ako je podnesena tužba za poništaj presude izbranoga suda na temelju koje je određena ovrha,
4. ako je podnesena tužba za stavljanje izvan snage nagodbe *ili javnobilježnicke isprave* na temelju koje je dopuštena ovrha ili tužba za utvrđenje njezine ništavosti,
5. ako je ovršenik podnio žalbu protiv rješenja o ovrsi, prigovor iz članka 48. ili tužbu iz članka 48.a ovoga Zakona,
6. ako je ovršenik izjavio žalbu protiv rješenja kojim je potvrđena ovršnost ovršne isprave, odnosno ako je podnio prijedlog za ponavljanje postupka u kojemu je to rješenje doneseno,
7. ako je ovršenik ili sudionik u postupku zahtijevao da se otklone nepravilnosti učinjene pri provedbi ovrhe,
8. ako ovrha, prema sadržaju ovršne isprave, ovisi o istodobnom ispunjenju neke obveze ovrhovoditelja, a ovršenik je uskratio ispunjenje svoje obveze zato što ovrhovoditelj nije ispunio svoju obvezu niti je pokazao spremnost da je istodobno ispuni.

(2) Odluku o prijedlogu za odgodu sud će donijeti nakon što ovrhovoditelju omogući da se o njemu ocituje, ako okolnosti slučaja ne zahtijevaju da se postupi drukcije.

(3) Ako to ovrhovoditelj zatraži, sud će odgodu ovrhe uvjetovati davanjem primjerene jamcevine.

(4) Kad se ovrha vodi radi ispunjenja novcane tražbine, vrijednost jamcevine ne može iznositi više od iznosa te tražbine, uzimajući u obzir i dospjele kamate i naknadu troškova postupka. Kad se ovrha vodi radi ispunjenja tražbine kojoj se ne može odrediti vrijednost, sud će svotu jamcevine odrediti primjenjujući odredbe Zakona o parničnom postupku o odlučivanju po slobodnoj ocjeni kad se visina novcane svote koja pripada stranci ne može utvrditi ili bi se mogla utvrditi samo s nerazmjernim tešcocama.

(5) Ako ovršenik ne da jamcevinu u roku koji mu sud odredi, a koji ne može biti duži od petnaest dana, smatrat će se da je odustao od prijedloga za odgodu.

(6) Na zahtjev ovrhovoditelja sud će odrediti kako će se dugo čekati donošenje odluke o pravnom lijeku, odnosno tužbi u slučajevima iz stavka 1. ovoga članka. Ako taj rok bezuspješno protekne, ovrha će se odmah nastaviti, a ovršeniku će se vratiti jamcevinu koju je dao.

(7) Za vrijeme odgode ovrhe neće se poduzimati radnje kojima se ona provodi.

(8) U ovrsi radi naplate novcane tražbine i nakon donošenja rješenja o odgodi ovrhe provest će se radnje na temelju kojih ovrhovoditelj stječe založno pravo ili pravo namirenja na predmetu ovrhe. Na prijedlog ovrhovoditelja provest će se i procjena predmeta ovrhe.

(9) Rješenje o prijedlogu za odgodu ovrhe sud je dužan donijeti u roku od tri radna dana od dana kad se ovrhovoditelj ocitovao o tom prijedlogu, odnosno od dana kad mu je istekao rok za ocitovanje.

Odgoda ovrhe na prijedlog ovrhovoditelja

Clanak 62.

Na ovrhovoditeljev prijedlog sud će odgoditi ovrhu u svako doba, i to za vrijeme koje je ovrhovoditelj predložio.

Odgoda na prijedlog treće osobe

Clanak 63.

(1) Na prijedlog treće osobe, koja je tražila da se ovrha na određenom predmetu proglasi nedopuštenom (clanak 55. stavak 1.), sud će odgoditi ovrhu ako ta osoba učini vjerojatnim postojanje svoga prava.

(2) Prijedlog treće osobe za odgodu ovrhe dostavit će se i ovršeniku. I on ima pravo ocitovati se o tom prijedlogu i, ako mu se protivi, tražiti da sud odredi trajanje odgode u skladu s odredbama clanka 61. stavka 6. ovoga Zakona.

(3) U slučaju iz stavka 1. ovoga clanka na odgovarajući način primjenjivat će se odredbe clanka 61. ovoga Zakona.

Nastavljanje odgodenoga postupka

Clanak 66.

(1) Odgodena ovrha nastaviti će se po službenoj dužnosti nakon proteka vremena za koje je određena.

(2) Na ovrhovoditeljev prijedlog sud će nastaviti ovrhu i prije proteka roka na koji je odgodena ako prestanu razlozi za odgodu ili ako ovrhovoditelj da jamcevinu.

Zaštita ovršenika fizičke osobe

Clanak 70.

(1) Ovrha radi ostvarenja novcane tražbine ne može se provesti na stvarima i pravima koja su nužna za zadovoljenje osnovnih životnih potreba ovršenika i osoba koje je on po zakonu dužan uzdržavati ili za obavljanje samostalne djelatnosti koja je ovršenikov glavni izvor sredstava za život.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka neće se primjenjivati u slučajevima u kojima su ovim Zakonom za ovrhu na određenim stvarima ili pravima utvrđena posebna pravila o izuzimanju od ovrhe ili o ograničenju ovrhe.

(3) Nekretnine za stanovanje ili obavljanje poslovne djelatnosti ne smatraju se stvarima koje su nužne za zadovoljavanje osnovnih životnih potreba ovršenika i osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati ili za obavljanje samostalne djelatnosti koja je njegov glavni izvor sredstava za život, osim ako zakonom nije drukcije određeno.

Zabilježba ovrhe

Članak 79.

(1) Čim donese rješenje o ovrsi, sud će po službenoj dužnosti zatražiti da se u zemljišnoj knjizi upiše zabilježba ovrhe.

(2) Tom zabilježbom ovrhovoditelj stjece pravo da svoju tražbinu namiri iz nekretnine (pravo na namirenje) i u slučaju da treća osoba kasnije stekne vlasništvo te nekretnine.

(3) Nakon zabilježbe ovrhe nije dopušten upis promjene prava vlasništva utemeljen na raspoložbi ovršenika, bez obzira na to kad je ta raspoložba poduzeta.

(4) Promjena vlasnika nekretnine tijekom ovršnoga postupka ne sprječava da se taj postupak nastavi protiv novoga vlasnika kao ovršenika. Sve radnje poduzete prije toga ostaju na snazi i novi vlasnik ne može u postupku poduzimati one radnje koje ne bi mogao poduzeti prijašnji vlasnik da do promjene vlasništva nije došlo.

(5) Na prijedlog ovrhovoditelja sud će donijeti rješenje o nastavljanju ovršnoga postupka protiv novoga vlasnika kao ovršenika u tom postupku. Protiv toga rješenja novi vlasnik nema pravo na žalbu.

(6) Ovrhovoditelj koji je predložio ovrhu, a nije prije stekao založno pravo, stjece zabilježbom ovrhe pravo da se iz nekretnine namiri prije osobe koja na toj nekretnini kasnije stekne založno pravo ili pravo na namirenje.

Nacin utvrđivanja vrijednosti

Članak 87.

(1) O nacinu utvrđivanja vrijednosti nekretnine sud će odluciti zakljuckom odmah nakon što donese rješenje o ovrsi. Ako je to potrebno, sud će prije donošenja zakljucka održati ročište sa strankama.

(2) Utvrđivanju vrijednosti nekretnine pristupit će se nakon što rješenje o ovrsi postane pravomocno, ali i prije toga ako ovrhovoditelj to predloži, predujmi za to potrebna sredstva i izjavi da će snositi troškove utvrđivanja vrijednosti i ako ovrha bude obustavljena.

(3) Vrijednost nekretnine utvrđuje se na temelju procjene vještaka i drugih činjenica u visini njezine tržišne cijene na dan procjene. Pri utvrđivanju vrijednosti nekretnine vodit će se

racuna i o tome koliko ona manje vrijedi zbog toga što na njoj ostaju određena prava i poslije prodaje.

(4) Umjesto procjene na način predviđen u stavku 3. ovoga članka, sud može utvrđivanje vrijednosti nekretnine zatražiti od nadležnoga tijela porezne uprave.

(5) Sud će na prijedlog stranke koji mora biti podnesen najkasnije osam dana prije ročišta za prodaju, na ročištu za prodaju zaključkom ponovno utvrditi vrijednost nekretnine ako stranka učini vjerojatnim da se ta vrijednost izmijenila za više od jedne trećine od dana prethodnoga utvrđivanja vrijednosti do dana podnošenja prijedloga.

(6) Ako su u sudskom ili izvansudskom sporazumu na temelju kojega je steceno založno pravo na nekretnini radi osiguranja tražbine ciję se namirenje traži stranke utvrdile vrijednost nekretnine, vrijednost nekretnine neće se posebno utvrđivati, već će se kao njezina vrijednost uzeti u sporazumu utvrđena vrijednost.

(7) U slučaju iz stavka 6. ovoga članka sud može, na prijedlog ovršenika podnesen u roku za žalbu protiv rješenja o ovrsi, odrediti da se vrijednost nekretnine iznova utvrdi ako ovršenik učini vjerojatnim da je nakon sklapanja sporazuma vrijednost nekretnine porasla za više od jedne trećine. Sredstva za pokrice troškova ponovnoga utvrđivanja vrijednosti nekretnine ovršenik mora predujmiti u roku od osam dana od dana dostave odluke suda kojom se prihvaca njegov prijedlog. Ako ovršenik u tom roku ne postupi u skladu s odlukom suda, smatrat će se da je odustao od prijedloga.

(8) Odredba stavka 6. ovoga članka neće se primijeniti ako ima založnih vjerovnika, ovlaštenika prava na namirenje ili osobnih služnosti upisanih u zemljišnoj knjizi koje prestaju prodajom nekretnine, koji se u ovrsi na nekretnini namiruju prije ovrhovoditelja koji je zatražio ovrhu, osim ako se oni tako ne sporazumiju.

Pravo prvokupa

Članak 91.

(1) Osoba koja ima zakonsko ili ugovorno pravo prvokupa upisano u zemljišnoj knjizi ima prednost pred najpovoljnijim ponuditeljem ako odmah po zaključenju dražbe izjavi da nekretninu kupuje uz iste uvjete.

(2) Ako se nekretnina namjerava prodati neposrednom pogodbom, sud će prije prodaje pozvati imatelja uknjiženoga prava prvokupa, odnosno imatelja zakonskoga prava prvokupa koji je o tom svom pravu prije toga obavijestio sud da se u određenom roku u zapisnik kod suda ocituje hoće li se tim pravom koristiti.

Uvjeti prodaje

Članak 93.

(1) Uvjeti prodaje, uz ostale podatke, sadrže:

1. pobliži opis nekretnine s pripadcima,

2. naznaku prava koja ne prestaju prodajom,
 3. naznaku je li nekretnina slobodna od osoba i stvari odnosno stanuje li ovršenik s članovima svoje obitelji u nekretnini ili je ona dana u najam ili zakup,
 4. vrijednost nekretnine utvrđenu zaključkom o prodaji,
 5. cijenu po kojoj se nekretnina može prodati i tko je dužan platiti poreze i pristojbe u svezi s prodajom,
 6. rok u kojem je kupac dužan položiti kupovninu,
 7. način prodaje,
 8. iznos osiguranja, rok u kojemu mora biti dano, kod koga i kako mora biti dano,
 9. posebne uvjete koje kupac mora ispunjavati da bi mogao steci nekretninu.
- (2) Rok u kojemu je kupac dužan položiti kupovninu ne može biti duži od šest mjeseci od dana prodaje, bez obzira na to isplaćuje li se cijena odjednom ili u obrocima.

Prodajna cijena

Članak 97.

- (1) Na prvom ročištu za dražbu ne može se nekretninu prodati ispod tri četvrtine utvrđene vrijednosti.
- (2) Ako se nekretnina ne proda na prvom ročištu, sud će zakazati drugo ročište na kojemu se nekretnina može prodati ispod tri četvrtine utvrđene vrijednosti, ali ne ispod polovine te vrijednosti.
- (3) Od prvoga do drugoga ročišta za dražbu mora proteći najmanje petnaest dana.
- (4) Ako nekretnina ne bude prodana ni na drugom ročištu, sud će obustaviti postupak.
- (5) Stranke i osobe koje se namiruju u postupku mogu se sporazumjeti, izjavom danom na zapisnik kod suda pred kojim ovršni postupak teče ili drugoga suda, da se nekretnina može prodati dražbom i za cijenu nižu od one iz stavka 1. i 2. ovoga članka.
- (6) Ako su se stranke prije pokretanja ovršnoga postupka u sporazumu sklopljenom pred sudom ili u obliku javnobilježnicke isprave suglasile da se nekretnina radi naplate tražbine ovrhovoditelja utvrđene tim sporazumom može prodati i za cijenu nižu od one iz stavka 1. i 2. ovoga članka, nekretnina se već na prvom ročištu za prodaju može prodati po toj cijeni ako u postupku ne sudjeluju druge osobe koje se u njemu namiruju, a svoje su pravo upisali u zemljišnu knjigu prije nego što je u tu knjigu upisano pravo ovrhovoditelja kojim je osigurana naplata njegove tražbine. Najniža cijena po kojoj se nekretnina može prodati u tom slučaju ne može biti ispod jedne trećine utvrđene vrijednosti.

(7) Odredbe prethodnih stavaka ovoga clanka na odgovarajuci se nacin primjenjuju i u slucaju u kojemu se nekretnina prodaje neposrednom pogodbom.

Rocište za dražbu i dosuda

Clanak 98.

(1) Pošto utvrdi da je udovoljeno uvjetima za održavanje rocišta za dražbu, sudac, odnosno javni bilježnik objavljuje da se pristupa dražbi.

(2) Dražba se zaključuje nakon proteka deset minuta neposredno poslije stavljanja najpovoljnije ponude.

(3) Nakon zaključenja dražbe sudac odnosno javni bilježnik utvrđuje koji je ponuditelj ponudio najveću cijenu i da je ispunio uvjete da mu se dosudi nekretnina.

(4) O dosudi nekretnine sud donosi pisano rješenje (rješenje o dosudi), koje se dostavlja strankama i svim osobama koje su sudjelovale na dražbi kao ponuditelji.

(5) O rocištu za prodaju vodi se zapisnik.

Polaganje kupovnine

Clanak 100.

(1) Kupac je dužan položiti u sud ili kod javnoga bilježnika kupovninu u roku određenom u zaključku o prodaji.

(2) Ako kupac u određenom roku ne položi kupovninu, sud će rješenjem prodaju oglasiti nevažećom i odrediti novu prodaju.

(3) Iz položene jamcevine namirit će se troškovi nove prodaje i naknaditi razlika između kupovnine postignute na prijašnjoj i novoj prodaji.

Clanak 100.a

(1) Ovrhovoditelj koji je kupac i jedini vjerovnik koji se namiruje iz kupovnine, nije dužan položiti kupovninu ako ona iznosi koliko i njegova ovršna tražbina ili manje.

(2) Ako kupovnina iznosi više od njegove ovršne tražbine, ovrhovoditelj je dužan položiti razliku.

(3) Odredbe stavka 1. i 2. ovoga clanka primjenjuju se i kad se ovrhovoditeljeva tražbina po zakonu namiruje prije tražbina svih ostalih vjerovnika koji imaju pravo na namirenje iz iste kupovnine.

Predaja nekretnine kupcu

Članak 101.

- (1) U rješenju o dosudi sud će odrediti da će se nekretnina predati kupcu pošto položi kupovninu i nakon što to rješenje postane pravomocno.
- (2) Nakon što kupac položi kupovninu i rješenje o dosudi postane pravomocno, sud će zaključkom odrediti da se nekretnina preda kupcu i da se u zemljišnu knjigu upiše u njegovu korist pravo vlasništva. Tim zaključkom sud će odrediti i brisanje onih prava za koja je rješenjem o dosudi određeno da će se brisati iz zemljišne knjige.

Obustava ovrhe

Članak 103.

- (1) Ako se nekretnina nije mogla prodati ni na drugom ročištu, sud će odrediti novu prodaju samo na prijedlog ovrhovoditelja.
- (2) Prijedlog za određivanje nove prodaje ovrhovoditelj ne može staviti prije proteka tri mjeseca od dana drugoga ročišta niti nakon proteka jedne godine od toga dana.
- (3) Sud će obustaviti ovrhu ako ovrhovoditelj ne stavi prijedlog u roku određenom u stavku 2. ovoga članka ili ako se nekretnina nije mogla na prvom ročištu u nastavljenom postupku prodati ni za polovinu utvrđene vrijednosti.
- (4) U slučaju prodaje neposrednom pogodbom, sud će obustaviti ovrhu ako se nekretnina nije mogla prodati u roku određenom sporazumom stranaka i osoba koje se namiruju u postupku.
- (5) Obustava ovrhe ne sprječava pokretanje novoga ovršnoga postupka radi naplate iste tražbine na istoj nekretnini.

Osobe koje se namiruju

Članak 105.

Iz prodajne cijene namiruju se ovrhovoditelji na čiji je prijedlog određena ovrha, založni vjerovnici i kad nisu prijavili svoje tražbine, osobe koje imaju pravo na naknadu za osobne služnosti i druga prava koja prestaju prodajom, Republika Hrvatska i jedinice lokalne samouprave i uprave po osnovi poreza i drugih pristojbi te osobe koje imaju tražbine navedene u članku 106. stavku 1. točki 3. ovoga Zakona.

Prvenstveno namirenje

Članak 106.

- (1) Iz iznosa dobivenoga prodajom namiruju se prvenstveno, i to ovim redoslijedom:

1. troškovi ovršnoga postupka;

2. porezi i druge pristojbe dospjele za posljednju godinu koje terete prodanu nekretninu;

3. tražbine na osnovi zakonskoga uzdržavanja, tražbine na osnovi naknade štete nastale zbog narušenja zdravlja ili smanjenja odnosno gubitka radne sposobnosti, tražbine naknade štete za izgubljeno održavanje zbog smrti davatelja održavanja, tražbine zaposlenika te tražbine doprinosa za zdravstveno i mirovinsko osiguranje, dospjele za posljednju godinu dana.

(2) Tražbine iz stavka 1. točke 2. i 3. ovoga članka namiruju se ako su prijavljene najkasnije na ročištu za diobu i ako se dokazuju ovršnom ispravom.

(3) Vrijeme određeno u stavku 1. točki 2. do 3. ovoga članka racuna se do dana donošenja rješenja o dosudi nekretnine.

Namirenje ostalih tražbina

Članak 107.

(1) Nakon namirenja tražbina iz članka 106. ovoga Zakona, namiruju se tražbine osigurane založnim pravom, tražbine ovrhovoditelja na čiji je prijedlog određena ovrha i naknada za osobne služnosti i druga prava koje prestaju prodajom.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuje i na namirenje podzaložnih prava (nadhipoteka) i drugih prava koja su teret prava koja se namiruju.

(3) Vjerovnici iz stavka 1. ovoga članka namiruju se po redu stjecanja založnoga prava i prava na namirenje ovrhovoditelja koji su predložili ovrhu odnosno po redu upisa u zemljišnu knjigu osobnih služnosti, a ako je bio ustupljen prednosni red, tada se vjerovnici iz stavka 1. ovoga članka namiruju po time uspostavljenom prednosnom redu.

(4) Troškovi i kamate za posljednje tri godine do donošenja rješenja o dosudi nekretnine kupcu, određeni ovršnom ispravom, namiruju se po istom redoslijedu kao i glavna tražbina.

(5) Poslije namirenja tražbine iz stavka 1. ovoga članka namiruju se tražbine navedene u članku 106. stavku 1. točki 2. i 3. ovoga Zakona za vrijeme za koje se ne namiruju po tim odredbama, i to najprije tražbine iz točke 2., a zatim tražbine iz točke 3.

Rješenje o namirenju

Članak 118.

(1) O namirenju ovrhovoditelja i drugih osoba kojima pripada pravo na namirenje sud odlučuje rješenjem nakon održanoga ročišta, uzimajući u obzir podatke iz spisa i zemljišne knjige te utvrđenja na ročištu.

(2) Pri donošenju rješenja iz stavka 1. ovoga članka uzet će se u obzir samo one tražbine po kojima je rješenje o ovrsi postalo pravomocno najkasnije na dan ročišta za diobu.

(3) Ako ima tražbina u odnosu na koje rješenje o ovrsi nije postalo pravomocno najkasnije na dan ročišta za diobu, te će se tražbine namiriti, nakon pravomocnosti rješenja o ovrsi iz preostalog iznosa kupovnine ako je ima, a ostatak će se vratiti ovršeniku.

(4) U slučaju iz članka 100.a ovoga Zakona sud će rješenjem o namirenju utvrditi da je ovrhovoditeljeva ovršna tražbina u cijelosti ili djelomično namirena prebijanjem s ovršenikovom tražbinom na isplatu kupovnine. Ako je kupovina veća od svote ovršne tražbine, sud će uz to odrediti da je ovrhovoditelj dužan položiti razliku.

(5) Protiv rješenja o namirenju pravo na žalbu imaju stranke i sve osobe koje su polagale pravo na namirenje iz kupovnine.

(6) Žalba protiv rješenja o namirenju odgoda isplatu.

Brisanje prava i tereta

Članak 119.

(1) Nakon pravomocnosti rješenja o dosudi sud će rješenjem odrediti da se u zemljišnoj knjizi brišu upisana prava i tereti, osim onih koji ostaju na nekretnini i poslije predaje nekretnine kupcu ili koje je kupac preuzeo.

(2) Kupac može tužbom tražiti brisanje založnih prava čije je brisanje sud propustio odrediti u smislu odredbe stavka 1. ovoga članka. Tužba se može podnijeti u roku propisanom pravilima zemljišnoknjižnoga prava.

Gubitak prava na posjed nekretnine

Članak 120.

Prodajom nekretnine ovršenik gubi pravo posjeda nekretnine i dužan ju je predati kupcu odmah nakon dostave rješenja o predaji nekretnine kupcu, ako zakonom ili u sporazumu s kupcem nije drukčije određeno.

Iseljenje ovršenika

Članak 121.

(1) Nakon što donese zaključak o predaji nekretnine kupcu, sud će, na prijedlog kupca pristupiti ovrši radi ispražnjenja i predaje nekretnine kupcu.

(2) Ovrha iz stavka 1. ovoga članka provodi se po pravilima ovoga Zakona o ovrši ispražnjenjem i predajom nekretnine.

(3) U ovršnom postupku iz stavka 2. ovoga članka kupac stječe položaj ovrhovoditelja podnošenjem prijedloga iz stavka 1. ovoga članka.

Iseljenje najmoprimca i zakupca

Članak 123.

(1) Nakon što donese zaključak o predaji nekretnine kupcu, sud će, na prijedlog kupca, narediti najmoprimcu ili zakupcu da je preda kupcu u roku koji ne može biti kraći od tri

mjeseca i u istom rješenju odrediti prisilnu ovrhu ispražnjenjem nekretnine i njezinom predajom kupcu ako je oni u roku koji im je određen ne predadu.

(2) Prisilnoj ovrši iz stavka 1. ovoga članka sud će pristupiti, na prijedlog kupca, nakon što rješenje iz toga stavka postane pravomoćno i nakon što istekne rok određen u tom rješenju. Ovrha se provodi po pravilima ovoga Zakona o ovrši ispražnjenjem i predajom nekretnine.

(3) Rok za predaju nekretnine kupcu iz stavka 1. ovoga članka počinje teći dostavom rješenja najmoćnijem odnosno zakupcu i ne prekida se izjavljivanjem žalbe.

(4) U postupku iz stavka 1. i 2. ovoga članka kupac ima položaj ovrhovoditelja.

Iseljenje drugih osoba

Članak 124.

(1) Nakon što donese rješenje o predaji nekretnine kupcu, sud će, na prijedlog kupca, narediti drugim osobama koje ne raspolažu valjanim pisanim pravnim temeljem za korištenje nekretnine da je bez odgode predadu kupcu i u istom rješenju odrediti protiv tih osoba ovrhu ispražnjenjem i predajom nekretnine.

(2) Provedbi ovrhe iz stavka 1. ovoga članka ovršni sud će pristupiti odmah po donošenju rješenja iz toga stavka. Žalba ne odgoda ovrhu. Ovrha se provodi po pravilima ovoga Zakona o ovrši ispražnjenjem i predajom nekretnine.

(3) U postupku iz stavka 1. i 2. ovoga članka kupac ima položaj ovrhovoditelja.

Ovršne radnje

Članak 129.

(1) Ovrha na pokretninama provodi se njihovom zapljenom, procjenom i prodajom te namirenjem ovrhovoditelja iz iznosa dobivenoga prodajom.

(2) Prijedlogom za ovrhu može se zahtijevati da se provede samo pljenidba i procjena, ali u tomu slučaju ovrhovoditelj je dužan u roku od tri mjeseca od dana pljenidbenoga popisa, odnosno procjene podnijeti prijedlog za prodaju stvari.

(3) Ako ovrhovoditelj u roku iz stavka 2. ovoga članka ne podnese prijedlog za prodaju, ovrha će se obustaviti.

Obavijest o pljenidbi

Članak 130.

(1) Sudski ovršitelj, prije nego što pristupi pljenidbi, predat će ovršeniku rješenje o ovrši i pozvati ga da plati iznos za koji je određena ovrha s kamatama i troškovima.

(2) O vremenu i mjestu pljenidbe obavijestit će se ovrhovoditelj.

- (3) Nenazocnost ovrhovoditelja ne sprjecava provedbu pljenidbe.
- (4) O obavljenoj pljenidbi obavijestit ce se stranka koja joj nije bila nazocna.

Predmet pljenidbe

Clanak 131.

- (1) Pljenidba se obavlja sastavljanjem pljenidbenoga popisa.
- (2) Popisati se mogu pokretnine koje se nalaze u posjedu ovršenika te njegove pokretnine koje se nalaze u posjedu ovrhovoditelja.
- (3) Smatra se da ovršeniku pripadaju pokretnine koje ima na sebi odnosno koje se nalaze na ili u njegovoj nekretnini, u stanu u kojemu stanuje odnosno u poslovnoj prostoriji koju je zakupio.
- (4) Smatra se da su bracni drugovi suvlasnici u jednakim dijelovima svih pokretnina koje se zateknu u njihovoj kuci, stanu, poslovnoj prostoriji ili drugoj nekretnini.
- (5) Ovršenikove pokretnine koje se nalaze u posjedu trece osobe mogu se popisati samo ako ona na to pristane.
- (6) Ako treca osoba ne pristane na popis, sud ce na ovrhovoditelja, na njegov prijedlog, prenijeti ovršenikovo pravo na predaju stvari.

Cuvanje popisanih pokretnina

Clanak 133.

- (1) Popisane pokretnine sudski ovršitelj ce ostaviti na cuvanje ovršeniku, ako sud, na prijedlog ovrhovoditelja, nije odredio da se one predaju na cuvanje ovrhovoditelju ili trecjoj osobi.
- (2) Opasnost od uništenja ili oštecenja pokretnina danih na cuvanje ovrhovoditelju ili trecjoj osobi snosi ovrhovoditelj, osim ako je uništenje ili oštecenje posljedica više sile.
- (3) Na popisanim stvarima koje su ostavljene ovršeniku na cuvanje vidljivo ce se naznaciti da su zaplijenjene.
- (4) Gotov novac, vrijednosni papiri i dragocjenosti predat ce se u sudski odnosno javnobilježnički polog.
- (5) U sudski odnosno javnobilježnički polog predat ce se i druge pokretnine vece vrijednosti, ako su prikladne za takav nacin cuvanja.

Procjena

Clanak 137.

- (1) Istodobno s pljenidbenim popisom obaviti će se i procjena pokretnina.
- (2) Procjenu obavlja sudski ovršitelj, ako sud nije odredio da je obavi sudski procjenitelj ili posebni vještak.
- (3) Stranka može predložiti da procjenu obavi vještak iako to sud nije odredio. Ako sud prihvati taj prijedlog, troškove vještacenja dužan je predujmiti predlagatelj u roku koji sud odredi. Ako predujam ne bude plaćen u roku, smatrat će se da je predlagatelj odustao od svoga prijedloga.
- (4) O prijedlogu iz stavka 3. ovoga članka sud odlučuje zaključkom.
- (5) Troškove vještacenja iz stavka 3. ovoga članka snosi predlagatelj, bez obzira na ishod ovršnoga postupka.
- (6) Stranka može, u roku od osam dana od obavljene procjene, predložiti sudu utvrđivanje niže odnosno više vrijednosti zaplijenjenih pokretnina od procijenjene ili određivanje nove procjene. O prijedlogu sud odlučuje zaključkom.

Clanak 143.a

- (1) Pokretnine koje su zaplijenjene u ovršnom postupku može prodavati Financijska agencija (u daljnjem tekstu: Agencija), a mogu ih prodavati i javne komisije prodavaonice (u daljnjem tekstu: prodavaonice).
- (2) Prodavaonice će, u pravilu, poslovati u gradovima u kojima su sjedišta županijskih sudova.
- (3) Komisiona prodaja u prodavaonicama, u skladu s odredbama ovoga Zakona, uvodit će se tako da će je ministar nadležan za poslove pravosuđa, na temelju javnog natjecaja, dozvolama povjeravati fizičkim ili pravnim osobama koje takvu prodaju, s obzirom na svoju registriranu djelatnost, smiju obavljati (u daljnjem tekstu: voditelji prodavaonica).
- (4) Dozvole iz stavka 3. ovoga članka nisu upravni akti.
- (5) Komisiona prodaja u prodavaonicama može se obavljati ako one udovoljavaju tehničkim, zdravstvenim, ekološkim i drugim propisanim uvjetima za obavljanje te djelatnosti.

Clanak 143.b

- (1) Pokretnine se otpremaju u Agenciju ili prodavaonicu (u daljnjem tekstu: komisionari) na ovrhovoditeljev prijedlog.
- (2) Prijedlog iz stavka 1. ovoga članka ovrhovoditelj može staviti do isteka roka iz članka

142. stavka 4. ovoga Zakona.

Clanak 143.c

(1) Ovrhovoditelj je dužan predujmiti troškove otpreme pokretnina komisionaru. Ako on to ne učini u roku koji mu je sud odredio, smatrat će se da je odustao od prijedloga da se pokretnine prodaju u komisionu, ali time ne gubi pravo da ponovno predloži takvu prodaju.

(2) Sud može ovlastiti ovrhovoditelja da sam, u pratnji sudskog ovršitelja, otpremi pokretninu komisionaru.

Clanak 143.d

Komisionari ne mogu prodavati žive životinje niti stvari koje su podložne brzom kvarenju.

Clanak 143.e

(1) Komisionar ima pravo na proviziju koja se određuje u postotku od cijene za koju je pokretnina prodana.

(2) Komisionar smije proviziju iz stavka 1. ovoga clanka naplatiti tek kad se pokretnina proda.

Clanak 143.f

(1) Ako se pokretnina u roku od dva mjeseca otkako je dopremljena komisionaru ne proda ni za dvije trećine procijenjene vrijednosti, sud će joj sniziti cijenu na trećinu te vrijednosti.

(2) Ako se pokretnina ne proda ni u roku od daljnjih mjesec dana, sud će obustaviti ovrhu, a ovršenika će obavijestiti da može preuzeti pokretninu u roku od 15 dana. Ako ovršenik ne preuzme pokretninu u tom roku, sud će odrediti da mu je komisionar vrati, a ovršeniku će rješenjem naložiti da naknadi troškove otpreme.

(3) Ovršenik se može žaliti protiv rješenja o naknadi troškova iz stavka 2. ovoga clanka.

4. Namirenje ovrhovoditelja

5. Primjena odredaba o ovrsi na nekretnini

Odgovornost poslodavca za propuštenu obustavu i isplatu dospjelih obroka

Clanak 177.

(1) Ako poslodavac ne postupi po rješenju o ovrsi, ovrhovoditelj može protiv njega pokrenuti ovrhu radi naplaccivanja svih obroka koje je propustio obustaviti i isplatiti.

(2) Prijedlog iz stavka 1. ovoga clanka ovrhovoditelj može podnijeti do završetka ovršnoga postupka.

(3) Poslodavac koji nije postupio prema rješenju o ovrsi ili je propustio postupiti po clanku 176. stavku 2. i 3. ovoga Zakona, odgovara za štetu koju je ovrhovoditelj zbog toga pretrpio.

Zapljena po pristanku ovršenika

Clanak 178.

(1) Dužnik može javnobilježnicki ovjcrovljenom ispravom dati suglasnost da se radi naplate tražbine vjerovnika zaplijeni dio njegove place i da se isplati izravno vjerovniku, na način određen u toj ispravi. Takva isprava ima pravni učinak rješenja o ovrsi.

(2) Ispravu iz stavka 1. ovoga clanka s učincima dostave rješenja o ovrsi poslodavcu dostavlja vjerovnik, preporučenom poštanskom pošiljkom s povratnicom ili preko javnoga bilježnika.

(3) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga clanka, zapljena na temelju suglasnosti dužnika nema utjecaja na provedbu ovrhe na placi radi namirenja tražbine po osnovi zakonskoga uzdržavanja, naknade štete nastale po osnovi narušenja zdravlja ili smanjenja, odnosno gubitka radne sposobnosti i naknade štete po osnovi izgubljenoga uzdržavanja zbog smrti davatelja održavanja.

Prisilna ovrha

Clanak 180.

(1) Ovrha na novcanoj tražbini koja po žiroracunu, deviznom racunu i drugim racunima kod pravnih osoba koje obavljaju poslove platnoga prometa pripada ovršeniku, određuje se tako što se rješenjem o ovrsi nalaže pravnoj osobi koja obavlja poslove platnoga prometa da novčani iznos za koji je određena ovrha isplati ovrhovoditelju. To rješenje ima učinak rješenja o ovrsi kojim su određeni zapljena novcane tražbine i prijenos radi naplate.

(2) U rješenju o ovrsi iz stavka 1. ovoga clanka odredit će se broj racuna ovršenika s kojega treba obaviti isplatu te broj racuna ovrhovoditelja na koji isplatu treba obaviti, ili drugi način obavljanja isplate.

(3) Rješenje o ovrsi istodobno će se dostaviti ovrhovoditelju, ovršeniku i pravnoj osobi koja obavlja poslove platnoga prometa. Ako po dostavi rješenja o ovrsi na racunu ovršenika nema novčanih sredstava iznad iznosa za koji je određena ovrha, pravna osoba koja obavlja poslove platnoga prometa ne smije po nalogu ovršenika s njegova racuna isplacivati novac trećim osobama.

(4) Ako sud donese rješenje o odgodi ovrhe, bez odgađanja će to rješenje dostaviti banci.

(5) Dostavljanjem rješenja o ovrsi banci, ovrhovoditelj, do iznosa ovršne tražbine, stjece

založno pravo na ovršenikovu tražbini da mu banka isplacuje sredstva s njegovog racuna. Dok postoji to ovrhovoditeljevo založno pravo, banka s ovršenikovog racuna ne smije ništa placati na temelju naloga koje je primila kasnije, a ni na temelju onih koje je primila prije rješenja o ovrsi, ako vjerovnici na temelju tih naloga nisu stekli založno pravo na ovršenikovu tražbini prema banci.

(6) U ovrsi iz stavka 1. ovoga clanka na odgovarajuci se nacin primjenjuju odredbe clanka 154. ovoga Zakona.

Zapljena racuna po pristanku dužnika

Clanak 183.

(1) Dužnik može ispravom na kojoj je javno ovjеровljen njegov potpis dati suglasnost da se radi naplate tražbine određenoga vjerovnika zaplijene svi racuni koje ima kod pravnih osoba koje obavljaju poslove platnoga prometa te da se novac s tih racuna, u skladu s njegovom izjavom sadržanom u toj ispravi, izravno isplacuje vjerovniku. Takva isprava ima ucinak pravomocnoga rješenja o ovrsi kojim se zapljenjuje tražbina po racunu i prenosi na ovrhovoditelja radi naplate.

(2) Na ispravi iz stavka 1. ovoga clanka ili u dodatnim ispravama uz tu ispravu, istodobno kad i dužnik ili naknadno, obvezu prema vjerovniku mogu preuzeti i druge osobe u svojstvu jamaca plateca, i to davanjem pisane izjave na kojoj je javno ovjеровljen njihov potpis, a koja je sadržajno ista s izjavom dužnika.

(3) Ispravu iz stavka 1. i 2. ovoga clanka pravnoj osobi koja obavlja poslove platnoga prometa dostavlja vjerovnik s ucincima dostave pravomocnoga sudskog rješenja o ovrsi, neposredno u prijamnom uredu pravne osobe koja obavlja poslove platnoga prometa, preporucenom poštanskom pošiljkom s povratnicom ili preko javnoga bilježnika.

(4) Vjerovnik može svoja prava iz isprave iz clanka 1. ovoga clanka prenositi ispravom na kojoj je javno ovjеровljen njegov potpis na druge osobe, koje u tom slucaju stjecu prava koja je po toj ispravi imao vjerovnik.

(5) Na temelju isprava iz stavka 1. i 2. ovoga clanka vjerovnik može po svom izboru zahtijevati na nacin propisan u stavku 3. ovoga clanka od pravne osobe koja obavlja poslove platnoga prometa naplatu svoje tražbine od dužnika ili jamaca plateca, ili i od dužnika i jamaca plateca, a pravna osoba koja obavlja poslove platnoga prometa dužna je isplatiti vjerovnika ako ima novca na racunima dužnika ili odmah izvijestiti vjerovnika o nemogućnosti isplate. U slucaju nemogućnosti isplate, odgovarajuće se primjenjuju odredbe clanka 211. ovoga Zakona.

(6) Vjerovnik može od pravne osobe koja obavlja poslove platnoga prometa zahtijevati da mu vrati ispravu iz stavka 1. ovoga clanka ako njegova tražbina nije u cijelosti namirena. U tom ce slucaju pravna osoba koja obavlja poslove platnoga prometa naznaci na toj ispravi s kojega je racuna naplacen koji iznos troškova, kamata i glavnice. Ako je vjerovnik u cijelosti namirio svoju tražbinu prema ispravi iz stavka 1. i 2. ovoga clanka, pravna osoba koja obavlja poslove platnoga prometa obavijestit ce o tome dužnika ili jamca plateca i na njegov mu je zahtjev predati.

(7) Isprave iz stavaka 1. i 2. ovoga clanka imaju svojstvo ovršnih isprava na temelju kojih se može tražiti ovrha protiv dužnika ili jamaca plateca na drugim predmetima ovrhe.

(8) Na ovrhu iz stavka 1. ovoga clanka na odgovarajući se način primjenjuje odredba clanka 178. stavka 3. ovoga Zakona.

Zapljena racuna na temelju bjanko zadužnice

Clanak 183.a

(1) Dužnik trgovac može ispravom na kojoj je javno ovjeren njegov potpis dati suglasnost da se radi naplate tražbine čiji će iznos biti naknadno upisan u ispravi zaplijene svi njegovi računi kod pravnih osoba koje obavljaju poslove platnoga prometa te da se novčana sredstva s tih računa, u skladu s njegovom izjavom sadržanom u toj ispravi, izravno s računa isplate vjerovniku koji je određen u ispravi ili koji će naknadno biti u nju upisan (bjanko zadužnica).

(2) Ispravu iz stavka 1. ovoga clanka s naknadno upisanim iznosom tražbine i podacima o vjerovniku pravnoj osobi koja obavlja poslove platnoga prometa dostavlja vjerovnik s učincima dostave pravomocnoga sudskog rješenja o ovrši, neposredno u prijamnom uredu pravne osobe koja obavlja poslove platnoga prometa, preporučenom pošiljkom s povratnicom ili preko javnoga bilježnika. Dostavom te isprave zapljenjuje se tražbina po računu i prenosi se na vjerovnika.

(3) Odredbe clanka 183. stavka 2. te 4. do 8. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način i na bjanko zadužnicu.

(4) Oblik i sadržaj isprave iz stavka 1. ovoga clanka, s naznakom najviših iznosa koji se mogu upisati u pojedine vrste te isprave, propisat će ministar pravosuđa.

Opseg ovrhe na novčanim sredstvima na racunu pravne osobe

Clanak 204.

(1) Ovrha radi ostvarenja novčane tražbine prema pravnoj osobi može se provesti na svim sredstvima na njezinim računima kod pravne osobe koja obavlja poslove platnoga prometa, a i na kunskoj vrijednosti deviznih sredstava koja ona ima na deviznom računu.

(2) Ovrha na novčanim sredstvima na računu Države, jedinica lokalne samouprave i uprave kod pravnih osoba koje obavljaju poslove platnoga prometa te na kunskoj vrijednosti deviznih sredstava koje te osobe imaju na deviznom računu, ne može se odrediti ako su ta sredstva nužna za obavljanje osnovnih zadataka tih pravnih osoba.

(3) Odredba stavka 2. ovoga clanka primjenjuje se i na tijela pravnih osoba iz te odredbe.

(4) Sud će, na prigovor pravne osobe odnosno tijela iz stavka 2. i 3. ovoga clanka, saslušati stranke, a po potrebi provesti i druge dokaze o okolnostima od kojih zavisi primjena odredaba stavka 2. i 3. ovoga clanka.

(5) Nakon provjera iz stavka 4. ovoga clanka sud ce rješenjem odrediti iznose do kojih se u određenim razmacima može provoditi ovrha radi naplate tražbine ovrhovoditelja.

(6) Žalba protiv rješenja iz stavka 5. ovoga clanka ne odgaga njegovu provedbu.

2. Ovrha na sredstvima na racunu pravne osobe

Mjesna nadležnost

Clanak 205.

(1) Za odlucivanje o prijedlogu za ovrhu i za provedbu ovrhe na novcanim sredstvima koja se vode na racunu ovršenika kod banke koja za njega obavlja poslove platnog prometa (u daljnjem tekstu: banka) mjesno je nadležan sud na cijem se podrucju nalazi ovršenikovo sjedište.

(2) Kad su ovršenici Republika Hrvatska ili ustanove s javnim ovlastima, javni fondovi ili agencije koji djeluju na cijelom državnom podrucju, za ovrhu iz stavka 1. ovoga clanka nadležan je sud na cijem podrucju ovrhovoditelj ima prebivalište odnosno sjedište. Ako ovrhovoditelj nema prebivalište, odnosno sjedište u Republici Hrvatskoj, za ovrhu je nadležan sud u Zagrebu.

Redoslijed naplate

Clanak 206.

(1) Banka naplatu obavlja redom, prema vremenu dostave rješenja o ovrsi.

(2) Banka vodi ocednik redoslijeda rješenja o ovrsi po danu i satu dostave i izdaje ovrhovoditelju, na njegov zahtjev, potvrdu o mjestu njegove tražbine u tome redoslijedu.

(3) Banka ne može provesti nalog ovršenika prije isplate tražbine utvrđene rješenjem o ovrsi, ako posebnim zakonom nije drukcije određeno.

(4) S rješenjem o ovrsi izjednačena je isprava za koju je to predviđeno posebnim zakonom.

(5) Ako je ovrha odgođena na ovršenikov prijedlog, odgovarajući iznos sredstava izdvaja se radi zadržavanja reda naplate tražbine.

(6) Banka odgovara ovrhovoditelju za štetu koju mu nanese povredom određaba ovoga Zakona o opsegu, redoslijedu i načinu namirenja tražbine ovrhovoditelja.

(7) O zahtjevu za naknadu štete iz stavka 6. ovoga clanka odlucuje sud u ovršnom postupku. Na temelju pravomocnoga rješenja kojim je banci naloženo da ovrhovoditelju naknadi štetu, ovrhovoditelj može tražiti ovrhu protiv te pravne osobe u posebnom ovršnom postupku.

Naznaka racuna

Clanak 207.

- (1) Ovrhovoditelj je dužan u prijedlogu za ovrhu, uz ostalo, naznaciti banku kod koje se vode ovršenikova novcana sredstva i broj samo jednog njegovog racuna. Ovrhovoditelj može zatražiti da se ovrha provede na svim ovršenikovim kunkskim i deviznim racunima kod one banke koju je naveo u prijedlogu i svih ostalih banaka kod kojih ovršenik ima racune. Te, ostale, banke i racune ovrhovoditelj ne mora navesti u prijedlogu za ovrhu.
- (2) Ako se za tražbinu koja se namiruje naplata obavlja preko racuna, ovrhovoditelj je dužan u prijedlogu za ovrhu naznaciti i banku kod koje se vode njegova novcana sredstva te broj svoga racuna.
- (3) Ovrhovoditelju koji nije korisnik Internet Explorer pretraživaca, banka koja vodi Jedinstveni registar racuna poslovnih subjekata dužna je na njegov zahtjev bez odgadanja dostaviti podatke o svim ovršenikovim racunima za obavljanje platnog prometa.
- (4) U ovrsi iz ovoga clanka na odgovarajuci se nacin primjenjuju odredbe clanka 154. ovoga Zakona.

Rješenje o ovrsi

Clanak 208.

- (1) Rješenjem o ovrsi na novcanim sredstvima, koja se vode na ovršenikovim racunima kod banaka, nalaže se banci koju je ovrhovoditelj naveo u prijedlogu za ovrhu, da novcani iznos za koji je ovrha određena, prenese ovrhovoditelju, po potrebi, sa svih ovršenikovih kunkskih i deviznih racuna koji se vode u toj banci. Ako na tim racunima ne bude dovoljno sredstava za namirenje ovrhovoditeljeve tražbine, banka će izvršiti rješenje o ovrsi na sredstvima na svim kunkskim i deviznim racunima koje ovršenik ima kod drugih banaka, u skladu s propisima o platnom prometu u zemlji.
- (2) Dostavljanjem rješenja o ovrsi banci iz stavka 1. ovoga clanka ovrhovoditelj, do iznosa ovršne tražbine, stjece založno pravo na ovršenikovo tražbini da mu banka isplacuje sredstva s njegovih kunkskih i deviznih racuna kod te banke. Ako na tim racunima nema onoliko sredstava koliko iznosi ovršna tražbina, banka iz stavka 1. ovoga clanka bez odgadanja će o rješenju o ovrsi obavijestiti ostale banke kod kojih se također vode ovršenikovi racuni, pa će, u trenutku dostavljanja te obavijesti, ovrhovoditelj steci založno pravo i na ovršenikovim tražbinama u pogledu tih racuna.
- (3) U slucaju iz stavka 2. ovoga clanka na odgovarajuci se nacin primjenjuju odredbe clanka 180. stavka 5. ovoga Zakona.
- (4) Prijenos novcanih sredstava iz stavka 1. ovoga clanka obavlja se prema odredbama clanka 180. ovoga Zakona.

Povremena davanja

Clanak 209.

(1) Ako je rješenjem o ovrsi banci koja obavlja poslove platnoga prometa za ovršenika naloženo plaćanje određenih iznosa u određenim razmacima, ta će banka obavljati isplate u skladu s nalogom iz rješenja o ovrsi.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, redosljed naplate svih budućih obroka racuna se prema vremenu dostave rješenja o ovrsi.

(3) Banka koja obavlja poslove platnoga prometa vodi poseban očevidnik rješenja o ovrsi kojima su naložena buduća povremena plaćanja.

Postupak u slučaju kad nema sredstava na racunu

Članak 211.

(1) Ako u vrijeme kad je banci dostavljeno rješenje o ovrsi nema sredstava na ovršenikovom racunu, ta će banka to rješenje držati u očevidniku i po njemu obaviti prijenos kad sredstva pristignu na racun.

(2) O tome da nema sredstava na racunu banka iz stavka 1. ovoga članka obavijestit će sud bez odgode.

Ovrha prema solidarnom ovršeniku

Članak 212.

(1) Ako na temelju ovršne isprave dva ili više ovršenika solidarno odgovaraju, sud će, na ovrhovoditeljev prijedlog, protiv njih donijeti jedno rješenje o ovrsi.

(2) Ako svi solidarni ovršenici imaju racune kod iste banke, naplata će se obaviti sa svih tih racuna u isto vrijeme tako da se sa svakoga naplati jednaka svota, s tim da zbroj tih svota ne smije prijeći iznos ovrhovoditeljeve ovršne tražbine. Ako na racunima solidarnih ovršenika nema dovoljno novca da se naplata provede odjednom, naplaciivat će se bilo s kojeg od tih racuna onako kako bude potrebno da se ovrhovoditeljeva tražbina što prije namiri.

(3) Ako se racuni solidarnih ovršenika vode kod različitih banaka, sud će rješenje o ovrsi dostaviti onoj kod koje se vodi racun ovršenika koji je u prijedlogu označen na prvom mjestu. Ta će banka postupiti u skladu s odredbama stavka 2. ovoga članka u pogledu ovršenika čije racune vodi.

(4) Ako se ovršna tražbina ne bude mogla u cijelosti naplatiti primjenom odredaba stavka 3. ovoga članka, banka kojoj je bilo dostavljeno rješenje o ovrsi, obavijestit će o njemu ostale banke kod kojih jedan ili više ovršenika imaju racune, a te će banke, do preostalog nenaplaćenog iznosa ovršne tražbine, zaplijeniti njihove racune i doznaciti potrebnu svotu prvoj banci da bi je ona isplatila ovrhovoditelju.

Redosljed namirenja s pojedinim racuna pravne osobe

Članak 213.

Ovrhovoditelj određuje redoslijed namirenja s pojedinih racuna dužnika, ako zakonom nije drukcije određeno.

Ovrha radi naplate tražbine u stranoj valuti

Clanak 215.

- (1) Ako tražbina utvrđena u ovršnoj ispravi glasi na stranu valutu te ako ovršenik ima devizni racun u toj valuti, rješenjem o ovrši naložit će se pravnoj osobi kod koje se vodi devizni racun ovršenika da prenese odgovarajući iznos u stranoj valuti s racuna ovršenika na racun ovrhovoditelja, ili da isplatu u stranoj valuti izvrši na neki drugi dopušteni način.
- (2) Ovrhovoditelj može zatražiti da se ovrha radi namirenja njegove tražbine u određenoj stranoj valuti odredi i provede na drugim racunima ili predmetima ovršenika kao ovrha radi naplate tražbine u kunama u iznosu koji je potreban da bi se od ovlaštene osobe kupila dužna devizna sredstva.
- (3) Odredbe stavka 1. i 2. ovoga clanka primjenjuju se i kada se ovrha određuje protiv ovršenika koji nisu pravne osobe.

Izricanje sudskih penala

Clanak 217.

- (1) Kad dužnik ne izvrši u roku neku svoju nenovcanu obvezu utvrđenu pravomocnom sudskom odlukom, sudskom nagodbom ili javnobilježničkom ispravom, sud će u ovršnom postupku, na prijedlog vjerovnika kao ovrhovoditelja, odrediti dužniku kao ovršeniku naknadni primjereni rok i izreći ovršeniku da će, ako svoju obvezu ne ispuni u tomu roku, biti dužan isplatiti ovrhovoditelju određeni iznos novca za svaki dan zakašnjenja ili koju drugu jedinicu vremena (sudski penali) u smislu pravila o obveznim odnosima, počev od isteka toga roka.
- (2) Naknadno određeni primjereni rok iz stavka 1. ovoga clanka počinje teći od dostave ovršeniku prvostupanjskoga rješenja kojim je taj rok određen. Žalba ne utječe na tijek toga roka.
- (3) Ako ovršenik najkasnije u roku od petnaest dana nakon pravomocnosti rješenja iz stavka 1. ovoga clanka ispuni svoju obvezu, sud može u istom ovršnom postupku na zahtjev ovršenika podnesen u roku od osam dana od ispunjenja obveze smanjiti iznos dosuđenih penala, vodeći racuna o svrsi zbog koje je naredio njihovo plaćanje. Podnošenje toga zahtjeva bez utjecaja je na određivanje i provedbu ovrhe na temelju pravomocnoga rješenja o plaćanju sudskih penala iz stavka 1. ovoga clanka.
- (4) Plaćanje sudskih penala može se tražiti sve dok se, na temelju ovršne isprave, ne predloži ovrha radi ostvarenja nenovcane tražbine.

(5) Pravo na sudske penale prestaje od dana podnošenja prijedloga za ovrhu iz stavka 4. ovoga clanka. Prisilna naplata sudskih penala dospjelih do toga dana može se tražiti u smislu odredaba clanka 208. ovoga Zakona.

(6) Ako ovrha iz stavka 5. ovoga clanka bude obustavljena, pravo ovrhovoditelja na sudske penale oživljava.

Ovrha radi ostvarenja obveze na radnju koju može obaviti i druga osoba

Clanak 231.

(1) Ovrha radi ostvarenja obveze na radnju koju može obaviti i druga osoba provodi se tako da sud ovlašćuje ovrhovoditelja da na trošak ovršenika povjeri drugoj osobi da tu radnju obavi ili da je obavi on sam.

(2) U prijedlogu za ovrhu ovrhovoditelj može predložiti da sud rješenjem naloži ovršeniku da unaprijed položi kod suda određeni iznos potreban za podmirenje troškova koji će nastati obavljanjem radnje od strane druge osobe ili ovrhovoditelja. Visinu iznosa sud određuje po slobodnoj ocjeni, uzimajući u obzir, po mogućnosti, troškovnik osobe ovlaštene za obavljanje takve radnje koji uz prijedlog za ovrhu priloži ovrhovoditelj.

(3) Konacno rješenje o visini troškova iz stavka 2. ovoga clanka sud donosi na prijedlog ovrhovoditelja, odnosno ovršenika. Ako se naknadno pokaže da je na temelju rješenja iz stavka 2. ovoga clanka pribavljeno od ovršenika više sredstava nego što je bilo potrebno za pokrice troškova obavljanja radnje i troškova ovršnoga postupka, sud će, na ovršenikov prijedlog, razliku vratiti ovršeniku, ako on raspolaže sredstvima pribavljenim od ovršenika, odnosno naložit će ovrhovoditelju da u određenom roku tu razliku vrati ako je njemu stavljena na raspoložbu.

Glava dvadesetsedma

SUDSKO I JAVNOBILJEŽNICKO OSIGURANJE NA TEMELJU SPORAZUMA STRANAKA

Prijedlog za osiguranje

Clanak 262.

Radi osiguranja novcane tražbine predlagatelj osiguranja stjecanjem založnoga prava na određenim predmetima osiguranja, predlagatelj osiguranja i protivnik osiguranja mogu suglasno tražiti od suda da odredi i provede u korist predlagatelja osiguranja:

1. uknjižbu založnoga prava na nekretnini protivnika osiguranja,
2. pljenidbu nekretnina koje nisu upisane u zemljišne knjige po pravilima po kojima se provodi ovrha radi naplate novcane tražbine na tim nekretninama,
3. pljenidbu pokretnih stvari protivnika osiguranja,
4. pljenidbu novcane tražbine protivnika osiguranja,

5. pljenidbu dijela primanja protivnika osiguranja po osnovi ugovora o radu ili službi,
6. pljenidbu dijela mirovine, invalidnine ili naknade izgubljene zarade,
7. pljenidbu tražbine koju protivnik osiguranja ima na racunu kod banke ili na štednoj knjižici,
8. pljenidbu tražbine da se predaju ili isporuce pokretne stvari ili da se preda nekretnina,
9. pljenidbu drugih imovinskih odnosno materijalnih prava,
10. pljenidbu isprava o dionici i drugih vrijednosnih papira te njihovo povjeravanje na cuvanje,
11. pljenidbu dionica za koje nije izdana isprava o dionici te udjela, odnosno poslovnih udjela u trgovackim društvima.

Primjena drugih odredaba ovoga Zakona

Clanak 265.

Na osiguranje novcane tražbine zasnivanjem založnoga prava na nekretnini protivnika osiguranja, na temelju sporazuma stranaka na odgovarajuci se nacin primjenjuju odredbe clanka 254. i 255. ovoga Zakona.

Zasnivanje založnoga prava na temelju javnobilježnicke isprave

Clanak 269.

(1) Sporazum vjerovnika i dužnika koji se po svom sadržaju podudara sa sporazumom stranaka iz clanka 263. stavka 1. ovoga Zakona, sklopljen u obliku javnobilježnickoga akta ili solemnizirane privatne isprave, koji sadrže i izjavu dužnika da je suglasan da se, radi osiguranja određene novcane tražbine vjerovnika, na nekom njegovu predmetu može zasnovati založno pravo radnjama iz clanka 262. tocke 2. do 11. ovoga Zakona koje ce umjesto suda poduzeti javni bilježnik, izjednaceni su po svom ucinku sa zapisnikom iz clanka 263. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Radnje iz clanka 262. tocke 2. do 11. ovoga Zakona kojima se na predmetima protivnika osiguranja stjece založno pravo javni bilježnik poduzima na nacin predviden za poduzimanje tih radnji od strane suda, s time da javni bilježnik sve radnje za ciję je poduzimanje potrebna suradnja stranaka smije poduzeti samo uz suglasnost stranaka.

(3) Radnje javnoga bilježnika poduzete bez suglasnosti stranaka u slucajevima u kojima je za njihovo poduzimanje potrebna suradnja stranaka (npr. pljenidbeni popis nekretnina koje nisu upisane u zemljišne knjige, pljenidbeni popis pokretnina, pljenidbeni popis isprava o dionicama i drugih vrijednosnih papira i sl.) nemaju pravni ucinak.

(4) O svakoj radnji koja zahtijeva suradnju stranaka javni bilježnik ce sastaviti zapisnik koji ce potpisati obje stranke. Ako stranke ne potpišu zapisnik, smatrat ce se da se nisu suglasile s

poduzimanjem radnje. Potpisani zapisnik ima ucinak sporazuma kojim se priznaje pravni ucinak o poduzetoj radnji.

(5) Koji je javni bilježnik ovlašten poduzimati pojedine radnje osiguranja, ocjenjuje se prema pravilima o službenom području i sjedištu javnih bilježnika.

Glava dvadesetosma

SUDSKO I JAVNOBILJEŽNICKO OSIGURANJE PRIJENOSOM VLASNIŠTVA NA STVARI I PRIJENOSOM NOVCA NIH TRAŽBINA

Mjesna nadležnost

Clanak 273.

Mjesno nadležan sud za odlucivanje o prijedlogu za osiguranje novcane tražbine prijenosom vlasništva na stvari određuje se odgovarajućom primjenom odredbi ovoga Zakona o mjesnoj nadležnosti suda u ovršnim postupcima radi ostvarenja novcane tražbine na pojedinim vrstama predmeta ovrhe.

Osiguranje prijenosom vlasništva i prijenosom prava

Clanak 274.

(1) Jedna ili obje stranke mogu tražiti od suda da odredi ročište i da na tom ročištu u zapisnik unese njihov sporazum o tome da se radi osiguranja novcane tražbine predlagatelj osiguranja prenese na predlagatelja osiguranja vlasništvo na nekoj stvari protivnika osiguranja. U sporazum treba unijeti odredbu o tome kad će osigurana tražbina dospjeti, odnosno kako će se njeno dospijanje odrediti. Protivnik osiguranja može biti i osoba prema kojoj predlagatelj osiguranja nema tražbinu koja se osigurava.

(2) Sklapanjem sporazuma iz stavka 1. ovoga clanka predlagatelj osiguranja postaje prethodni, a protivnik osiguranja potomji vlasnik stvari u smislu odredaba clanka 34. stavka 4. i 5. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (»Narodne novine«, br. 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00. i 114/01.). Da bi predlagatelj stekao prethodno vlasništvo pokretnine, u sporazumu iz stavka 1. ovoga clanka mora se navesti i da se na njega prenosi posredan posjed te pokretnine.

(3) Zapisnik iz stavka 1. ovoga clanka ima ucinak sudske nagodbe.

(4) Prethodno, odnosno potomje pravo vlasništva nekretnine na temelju sporazuma iz stavka 1. ovoga clanka stječe se upisom tih prava u zemljišnu knjigu u skladu s odredbama Zakona o zemljišnim knjigama.

(5) Predlagatelj osiguranja postaje prethodnim vlasnikom nekretnine koja nije upisana u zemljišnoj knjizi, odnosno pokretnina potpisivanjem zapisnika iz stavka 1. ovoga clanka.

(6) Zabranjeno je ugovoriti da predlagatelj osiguranja stjece pravo da od protivnika osiguranja, nakon dospijeca svoje tražbine, traži predaju u neposredan posjed stvari koja je predmet sporazuma iz stavka 1. ovoga clanka. Takav je uglavak ništav.

(7) O prijenosu prava vlasništva na nekretninama koje nisu upisane u zemljišnu knjigu i na pokretninama objavit ce se oglas u »Narodnim novinama«, u kojemu ce se naznaciti sud koji objavljuje oglas, broj predmeta, stranke, nekretnine ili pokretnine na kojima je preneseno vlasništvo, te obavijest da je prijenos obavljen radi osiguranja. Nekretnine i pokretnine oznacit ce se tako da se bez poteškoca može utvrditi njihova istovjetnost.

(8) Prilikom prijenosa vlasništva u svrhu osiguranja niti prilikom vraćanja vlasništva nakon namirenja predlagateljeve tražbine ne primjenjuju se propisi o porezu na promet nekretnina i pokretnina.

*Pravo na povrat vlasništva odnosno prava - izlucno
pravo*

Clanak 276.

(1) Ako protivnik osiguranja u roku ispuni svoju obvezu prema predlagatelju osiguranja ili ako osigurana tražbina prestane na bilo koji drugi nacin, predlagatelj osiguranja dužan mu je, bez odgode, vratiti vlasništvo stvari.

(2) U slucaju ovrhe ili stecaja protiv predlagatelja osiguranja protivnik osiguranja ima izlucno pravo na stvarima koje je prenio na predlagatelja radi osiguranja njegove tražbine.

*Prava predlagatelja osiguranja u slucaju
zakašnjenja protivnika osiguranja*

Clanak 277.

(1) Ako protivnik osiguranja zakasni s ispunjenjem osigurane tražbine, predlagatelj osiguranja ovlašten je zatražiti od protivnika osiguranja, preko javnoga bilježnika, da ga u roku od petnaest dana obavijesti, takoder preko javnoga bilježnika, zahtijeva li da se stvar na kojoj je vlasništvo preneseno proda putem javnoga bilježnika.

(2) U obavijesti iz stavka 1. ovoga clanka protivnik osiguranja dužan je odrediti najnižu cijenu po kojoj se stvar može prodati, imenovati javnoga bilježnika koji ce obaviti prodaju stvari te priložiti njegovu izjavu da je voljan obaviti prodaju i da su mu predujmljeni troškovi prodaje i da ce se iz iznosa dobivenoga prodajom prethodno podmiriti tražbina predlagatelja osiguranja s kamatama i troškovima te porez na promet. Najniža cijena koju je odredio protivnik osiguranja ne smije biti niža od osigurane tražbine, uvecane za kamate i troškove predlagatelja osiguranja koji ce predvidivo dospjeti odnosno nastati do isteka roka do kojega javni bilježnik mora prodati stvar, te za predvidivi porez na promet.

(3) Pošto primi obavijest s priložima iz stavka 2. ovoga clanka, predlagatelj osiguranja dužan je u roku od petnaest dana ovlastiti javnoga bilježnika iz stavka 2. ovoga clanka da proda stvar, uz uvjete odredene u obavijesti protivnika osiguranja. Predlagatelj osiguranja je dužan

poduzeti i sve ostale radnje na zahtjev javnoga bilježnika kojima se omogućava razgledavanje stvari. U protivnome odgovara protivniku osiguranja za štetu.

(4) Ako javni bilježnik ne proda stvar u roku od tri mjeseca od dana kad ga je predlagatelj osiguranja na to ovlastio predlagatelj stjece pravo da je proda sam, putem javne dražbe, uključujući i sudsku ili javnobilježničku. Ako se radi o pokretnoj stvari koja ima burzovnu ili tržišnu cijenu, predlagatelj osiguranja ovlašten je prodati je iz slobodne ruke, putem osobe koja je javno ovlaštena za prodaju na burzi, odnosno za javne prodaje takvih stvari i prava.

(5) Pravo iz stavka 4. ovoga clanka predlagatelj osiguranja steci ce i ako protivnik osiguranja ne postupi u skladu s odredbama stavka 1. i 2. ovoga clanka.

(6) Prilikom prodaje stvari predlagatelj osiguranja dužan je primijeniti pažnju dobroga gospodara. O prodaji mora položiti racun protivniku osiguranja.

(7) Ako predlagatelj osiguranja prodajom stvari ne namiri cijelu svoju tražbinu, na temelju zapisnika iz clanka 274. stavka 1. ovoga Zakona može protiv protivnika osiguranja pokrenuti ovrhu radi namirenja preostalog dijela svoje tražbine.

(8) Ako predlagatelj osiguranja proda stvar za kupovninu koja je veca od njegove tražbine, razliku mora bez odgadanja platiti protivniku osiguranja.

(9) Ako predlagatelj osiguranja namiri svoju tražbinu bez prodaje stvari protivnika osiguranja, na temelju zakona gubi pravo prethodnog vlasništva na toj stvari i, ako se radi o nekretnini koja je upisana u zemljišnu knjigu, dužan je bez odgadanja zatražiti uknjižbu brisanja svog prava prethodnog vlasništva u toj knjizi.

Odgovarajuca primjena odredaba ovoga odjeljka na prijenos dionica odnosno udjela ili poslovnih udjela u trgovackom društvu

Clanak 278.

(1) Odredbe ovoga odjeljka na odgovarajuci se nacin primjenjuju i na prijenos dionica za koje nije izdana isprava o dionici, odnosno na dionice za koje je izdana isprava o dionici te na prijenos udjela ili poslovnoga udjela u trgovackom društvu.

(2) Dionica, udio ili poslovni udio prenose se zaključenjem sporazuma iz clanka 274. stavka 1. ovoga Zakona. O svakom prijenosu sud ce bez odgode obavijestiti trgovacko društvo radi provedbe prijenosa u odgovarajuće knjige društva, uz zabilježbu da je prijenos izvršen radi osiguranja.

(3) Prijenosom dionice, odnosno udjela ili poslovnoga udjela radi osiguranja, sve dok dionica, udio ili poslovni udio ne budu prodani ili drukcije otuđeni, prenositelj ne gubi pravo glasa niti pravo na sudjelovanje u dobiti.

*Odgovarajuca primjena odredaba ovoga odjeljka
na prijenos novcanih tražbina*

Clanak 278.a

Odredbe ovoga Odjeljka na odgovarajuci se nacin primjenjuju na prijenos novcanih tražbina.

Pretpostavke za odredivanje prethodne mjere

Clanak 284.

(1) Prethodna mjera određuje se radi osiguranja novcane tražbine na temelju:

1. odluke suda ili upravnog tijela koja nije postala ovršna,
2. nagodbe zaključene pred sudom ili upravnim tijelom, ako tražbina koja je u njoj utvrđena još uvijek nije dospjela,
3. javnobilježnicke isprave, ako tražbina koja je u njoj utvrđena još uvijek nije dospjela.

(2) Sud će na temelju isprava iz stavka 1. ovoga clanka odrediti prethodnu mjeru ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnom opasnost da bi se bez toga osiguranja onemogućilo ili znatno otežalo ostvarenje tražbine.

Pretpostavljena opasnost

Clanak 285.

(1) Smatrat će se da opasnost u smislu odredbe clanka 284. ovoga Zakona postoji ako je određivanje prethodne mjere predloženo na temelju:

1. presude donesene u kaznenom postupku o imovinskopravnom zahtjevu protiv koje je dopušteno ponavljanje kaznenoga postupka,
2. odluke koja se mora izvršiti u inozemstvu,
3. presude na temelju priznanja protiv koje je izjavljena žalba,
4. nagodbe iz clanka 284. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona koja se pobija na nacin predviđen zakonom,
5. javnobilježnicke isprave iz clanka 284. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona koja se pobija na nacin predviđen zakonom.

(2) U slučajevima iz stavka 1. točke 3. i 4. ovoga clanka sud može, na prijedlog protivnika osiguranja, prethodnu mjeru uvjetovati davanjem jamcevine od strane predlagatelja osiguranja za štetu koju bi protivnik osiguranja mogao pretrpjeti njezinim određivanjem.

Vrste prethodnih mjera

Clanak 287.

(1) Kao prethodne mjere sud može odrediti:

1. predbilježbu založnoga prava na nekretnini protivnika osiguranja ili na pravu uknjiženom na nekretnini,
 2. koju od mjera osiguranja iz članka 262. točke 2. do 10. ovoga Zakona,
 3. zabranu banci da protivniku osiguranja ili trećoj osobi, po nalogu protivnika osiguranja, isplati s njegova računa novčani iznos za koji je određena prethodna mjera.
- (2) Sud može na prijedlog predlagatelja osiguranja odrediti, s obzirom na okolnosti slučaja, dvije ili više prethodnih mjera, ako je to potrebno. Sud može, ako su za to ispunjeni uvjeti predviđeni ovim Zakonom, uz prethodnu mjeru odrediti i koju privremenu mjeru.
- (3) Provedbom prethodne mjere predlagatelj osiguranja stjece založno pravo na predmetu osiguranja.
- (4) Iznos novčanih sredstava protivnika osiguranja kod banke, za koji je određena zabrana isplate, ne može se prenijeti s toga računa dok zabrana traje, osim radi namirenja osigurane tražbine.

Pravni lijekovi

Članak 304.

- (1) Protiv rješenja o prijedlogu za izdavanje privremene mjere dopuštena je žalba u roku od tri dana od dana dostavljanja rješenja. Ta žalba neće se slati protivnoj stranci na odgovor.
- (2) Drugostupanjski sud dužan je donijeti i otpremiti rješenje o žalbi iz stavka 1. ovoga članka u roku od osam dana od dana kad je primi.
- (3) Tijek roka za žalbu niti žalba ne odgađaju provedbu privremene mjere.

Primjena odredaba o osiguranju prethodnim mjerama

Članak 307.

U postupku osiguranja privremenim mjerama na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 288. i članka 289. stavka 2. do 4. ovoga Zakona.

**TEKST ODREĐABA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
OVRŠNOG ZAKONA («Narodne novine», broj 173/03.)
KOJE SE BRIŠU**

Članak 96.

U roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona ministar nadležan za poslove pravosuđa donijet će:

- 1) Pravilnik o komisionoj prodaji u ovršnom postupku.

Članak 97.

(1) Pravilnikom o komisionoj prodaji u ovršnom postupku propisat će se osobito:

- 1) pojedinosti o postupku prodaje koju će obavljati Agencija,

2) posebni uvjeti koje moraju ispunjavati obrtnici, trgovci-pojedinci, odnosno osnivači i članovi uprava trgovačkih društava kojima je povjereno obavljanje poslova tih prodavaonica, kao i ta društva, što uključuje i uvjete iz članka 143.a stavka 5. ovoga Zakona,

3) mjerila po kojima će se na natjecaju odabirati poduzetnici kojima će se povjeravati obavljanje poslova prodavaonica,

4) pojedinih o financijskom i računovodstvenom poslovanju komisijara u vezi s držanjem i prodajom pokretnina, ako ministar nadležan za poslove pravosuđa ocijeni da je to potrebno,

5) pojedinih o postupanju komisijara u provedbi odredaba ovoga Zakona i

6) sadržaj dozvole iz članka 143.a stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Prije donošenja pravilnika iz stavka 1. ovoga članka ministar nadležan za poslove pravosuđa zatražit će u pogledu odredaba iz točke 2) toga stavka mišljenje ministra koji je nadležan za trgovinu.

Članak 98.

Poslovanje komisijara početi će se uvoditi pošto stupi na snagu pravilnik iz članka 97. ovoga Zakona.

Članak 102.

(1) Na daljnji postupak u predmetima u kojima do dana stupanja na snagu ovoga Zakona nije donesena prvostupajna odluka, primjenjivat će se njegove odredbe.

(2) Odredbe ovoga Zakona primjenjivat će se i u ostalim postupcima koji su pokrenuti prije dana njegova stupanja na snagu ako se u tim postupcima nakon toga dana ukine prvostupajna odluka i predmet vrati prvostupajskom sudu na ponovni postupak.

(3) Odredbe ovoga Zakona primjenjivat će se i na postupke sudskog i javnobilježničkog osiguranja prijenosom vlasništva na stvari koji su pokrenuti prije dana njegova stupanja na snagu.

Članak 103.

Nakon stupanja na snagu ovoga Zakona nadležni će zemljišnoknjižni sud, na zahtjev bilo koje od stranaka koje su potpisale sporazum u skladu s odredbama članka 274. ili 279. Ovršnoga zakona, brisati upis o prijenosu prava vlasništava nekretnine koji je nakon 1. siječnja 1997. u zemljišnoj knjizi proveden na temelju odredaba članka 274. stavka 5. toga Zakona i zamijeniti ga upisom koji će biti u skladu s odredbama članka 32. stavka 5. Zakona o zemljišnim knjigama.

Članak 104.

Vlada Republike Hrvatske dužna je u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona podnijeti Hrvatskom saboru prijedlog zakona kojim će se propisati da procesne

radnje u postupku ovrhe na pokretninama, nakon donošenja rješenja o ovrsi, obavljaju ovlašteni privatni poduzetnici.